

În
ciuda
aceste
gânda Si-
mon Herries
despre ea, India
nu era încurcată și
n-avea de gând să-l
răpească pe Melford
Taylor soției sale. Hotărât
s-o pedepsească desi nu
există nici un motiv real, Simon
Herries găsește o metodă
originală.

Nu făcu nici o încercare de a-l respinge
atunci când brațele lui o cuprinsă. Cu
ochii măriți și trupul tremurând, îl
așteptă sărutul, dar în loc de
a-i poseda buzele, gura lui înce-
pu să-i exploreze conturul
fetei, în timp ce degetele
îi mângâiau pielea de-
licată a gâtului. Simți
cum se încordează
până la durere
pentru a nu-si
trăda reacția
trupului.

THE BEST

ISBN 973-96196-4-9

LEI 550

6

R

Penny Jordan

PEDEAPSĂ ȘI DRAGOSTE

editura con

Coperta : VASILE SOCOLIUC
Lector : ANGELA VASILE

PENNY JORDAN

PEDEAPSĂ ȘI DRAGOSTE

Traducere din limba engleză
IRINA POPESCU

BUCUREȘTI, 1993

I.S.B.N. 973-96196-4-9

SI DRAGOSTE
PEDEAPSA

CAPITOLUL I

— Melisanda este aici... și dac-ai vedea cu ce bărbat a venit ! anunță Jennifer Knowles intrând în biroul patroanei sale și rotindu-și ochii în mod expresiv... Superb... și bogat după cum arată. O fi ultimul iubit al Melisandei, ce crezi ? adăugă ea direct... Și nu-mi dau seama dacă avem ceva pentru ea aici, în carnet.

Se încruntă un pic studiind carnetul de piele, în care erau trecute programările și ordinea lor și continuă :

— Ni s-a terminat mătasea neagră chiar săptămâna trecută.

— Ihi, aprobă India Lawson, scoțându-și acele din gură și studiind bluza de mătase roz la care tocmai lucra... A fost invitată la balul de caritate... mi-a telefonat ieri și m-a întrebat dacă-i putem face ceva la repezeală.

— Pariez că nu i-ai spus nimic despre preț, adăugă caustic Jennifer. Zău că depășește orice limită ! Trebuie să fi câștigat o avere cu partea pe care a luat-o de la ultimul ei film. Sunt șase luni de când rulează și încasările se mențin în continuare... știu asta, pentru că am încercat să iau bilete pentru mama și sora mea, la spectacolul de săptămâna viitoare.

India zâmbi.

— Nu uita că numai pentru că este îmbrăcată cu toaletele noastre și tot înseamnă că ne face o excelentă publicitate.

— Iei totul prea ușor, o dojeni Jennifer. Nu știu cum reușești să faci asta.

India râse.

— Spune-i Melisandei că vin peste cinci minute, te rog, Jen... oh, și oferă-i... fu pe punctul de a spune „cafea”, dar amintindu-și de însoțitorul acesteia, se corectă... oferă-i un pahar de sherry. Nu pot să las bluza asta până nu o aranjez. I-am promis lady-ei Danvers că o s-o aibă gata pentru weekend.

Mișcarea spatelui lui Jennifer, în timp ce ieșea, era destul de relevantă asupra a ceea ce gândea despre modul în care India satisfăcea capriciile clientelei sale, dar greul afacerilor nu apăsa pe umerii ei, reflectă aceasta cu indulgență.

Bineînțeles că Indiei îi plăcea să fie propriul ei stăpân, aceasta fusese ambiția ei de când era în ultimul an de studii și când își petrecea diminețile de sâmbătă prin magazinele de confecții, privind modelele de serie și încercând să le re Creeze în propria ei imaginație.

Nu că ar fi fost ușor, dar astfel de lucruri deosebite se găseau destul de rar, decisese ea. Își petrecuse trei ani la institutul de arte frumoase, urmați de alți trei ani la Paris, unde lucrase pentru unul dintre cei mai cunoscuți creatori de modă. Învătasese apoi partea vânzării și comerț și multe alte

lucruri care sunt neglijate, prin valoarea lor, de cei care cred că geniul artistic este suficient pentru a asigura succesul.

Și totul fusese plătit. O mică moștenire de la un unchi îi dăduse posibilitatea să riște pe cont propriu. Spre bucuria ei, prima serie de bluze și fuste se vânduse, dându-i posibilitatea să-și asume închirierea unui local mai scump, suficient de aproape de centrul Londrei ca să poată fi denumit „special” și acum avea o clientelă formată din cele mai de vază femei ale societății, care-i apreciau linia vestimentară descrisă în rubricile multor ziare și reviste.

Chiar și așa, trebuia să plătești ca să ai o situație stabilă, motiv pentru care India nu făcea obiecții când femeii ca Melisande Black, o foarte cunoscută actriță, insistau ca să li se facă o reducere de preț pentru hainele pe care le purtau în public.

India zâmbi strâmbându-se în timp ce dădu bluza la o parte și se ridică în picioare, studiindu-și imaginea în micuța oglindă din spatele biroului. Deci, Jennifer considera că ea nu are temperament. Dacă ar ști! Era exagerat să se spună acest lucru; De-a lungul anilor învățase că pentru binele ei este necesar să se autocontroleze, astfel chiar și acum se iveau ocazii când, dintr-odată și pe neașteptate, se inflăcăra și se consuma toată.

Constatând că fusta sa de jerse gri nu are nici o cută, India se uită pentru ultima dată în oglindă și se îndreptă spre ușă.

Un coridor scurt lega camerele de lucru de salon și când deschise ușa de legătură, prima persoană pe care o văzu fu bărbatul despre care secretara sa spusese că este „formidabil”. Nu mințise, incuviință India, care-și întipărise pe față un zâmbet profesional. Totul la el era impecabil: tăietura elegantă a costumului său gri dintr-o stofă scumpă, cămașa de mătase și cravata asortată, mâinile îngrijite și bronzate, deși era abia luna martie, părul care i se încrețea la ceafă peste guler, ochii de un tulburător gri închis.

— India, dragă! o întâmpină Melisande cu vocea sa joasă și plină de solitudine: Mi-ai salvat viața! Arată-mi ce-ai de gând... trebuie să fie ceva foarte, foarte special. Dacă o să-i placă lui Simon, mi-a promis că o să-mi mai cumpere încă una. O să-i placă?

Apoi adăugă glumind:

— Nu crezi, dragă, că ar fi timpul să încetezi să mai umbli în hainele astea de școlăriță? Nimeni din cei care te privesc n-ar putea crede că ești creatoarea celor mai sexy modele!

India crezu că reușise cu succes să-și ascundă reacția, auzind părerea actriței despre hainele sale, dar mai apoi privi spre însoțitorul acesteia și constată că el o studiază zâmbind înțeleghător.

— Oh, nu v-am prezentat, nu-i așa? întrebă aceasta. Simon, dragule, ea este India, o persoană foarte înțeleaptă. India, el este Simon Herries — trebuie să fi citit despre el în coloanele de scandal ale ziarelor.

— Da, dar și în presa financiară, o aprobă India încetitor, conștientă de expresia brusc alarmată a feței lui Simon Herries.

— Înseamnă că te preocupă lumea marilor afaceri?

Stăpânindu-se pentru a nu riposta în fața tonului condescendent al acestuia, India replică mieros:

— Care femeie nu este interesată, într-o formă sau alta?

Putu să vadă după expresia lui că ironia ei își atinsese ținta. Era de departe mult prea inteligent ca să-și închipuie că interesul Melisandei este chiar atât de altruist, dar India gândi, cu istețimea care o caracteriza, că el este destul de obiectiv ca să nu se simtă bine când și alții îi atrăgeau atenția, așa cum făcuse ea acum.

O cunoscuse pe Melisande în urmă cu câțiva ani și în timp ce actrița nu făcea nici un secret din faptul că se așteaptă ca partenerii ei să fie prezentabili și atractivi sexual, dar trebuiau de asemenea să fie suficient de bogați ca s-o întrețină.

India o privi cu atenție, conștientă de contrastul dintre ele două. Melisande, mignonă, cu părul blond aproape argintiu, cu forme feminine — tipul femeii frumoase, în timp ce ea... Își încreți ușor nasul... Era înaltă; părul ei, așa cum remarcase și Jenny, era castaniu roșcat, și nu se putea spune că este chiar „roșu”, din cauza nuanțelor mai închise pe care le avea; ochii săi verzi priveau ușor pleziș sub arcada bine definită a sprâncenelor, doar

gura sa cu buze pline ii arăta vulnerabilitatea, trădând faptul că este mai puțin stăpână pe ea decât pare la prima vedere.

Știa că Simon Herries o observă și trebui să se stăpânească să nu-i întoarcă privirea. Aproape că-i simțea ochii alunecându-i de-a lungul corpului, oprindu-se peste curba plină a sânilor, subțirimea mijlocului și a picioarelor ei lungi și zvelte.

Ochii săi se opriră gânditori câteva clipe asupra picioarelor, cu o privire apreciativă și în sfârșit, îi ridică spre fața roșie a Indiei.

— Aproape o enigmă, remarcă el ușor. O bluză pretențioasă, o fustă de școlăriță și ciorapi de mătase.

— Nu înseamnă nimic, îl asigură India cu un calm care era departe de ceea ce simțea... era ceva în privirea lui care-i dădea fiori.

Nu era ceva neobișnuit ca cele care-i erau cliente să vină însoțite de bărbați — uneori ca aceștia să plătească, uneori ca să le aprobe alegerea și era obișnuită cu modul lor de a flirta, dar de data aceasta era ceva deosebit, nebunesc și infricosător în același timp; o recunoaștere absurdă a propriei sale feminități care nu avea nimic de a face cu conversația și în nici un caz cu modul în care o privea sau cum propriul ei corp reacționa.

— Oh, India nu este nici pe departe atât de pretențioasă, pentru că am motivele mele ca s-o cunosc bine, remarcă Melisande cu viclenie. Se întâmplă să știu că are un prieten extrem de draguț și bogat. De fapt, mi l-a adus la ultima mea petrece-

re, nu-i așa, dragă? Melford Taylor, adăugă ea pentru Simon, menționând numele unui binecunoscut bancher.

Deși India nu-l privi, simți cum Simon Herries îi apreciază salonul cu alți ochi. Acesta era decorat în alb și auriu, cu pete de verde. Totul era proaspăt și dădea o senzație de bogăție. India își proiectase ea însăși interiorul, iar restul fusese făcut de o mică firmă specializată în scenografie. Cu fler și ingeniozitate, totul fusese făcut la o sumă modestă față de nivelul actual al prețurilor, iar India, pentru a-i răsplăti pe cei care o ajutaseră, îi recomandase ori de câte ori avusese ocazia. Unele decoruri din ultimul film al Melisandei fuseseră desenate de ei, dar pentru că ea nu amesteca niciodată viața ei particulară cu afacerile, se îndoaia ca actrița să-i cunoască. Ea fusese prezentată la petrecerile asupra căreia actrița insistase atâta, dar acum putea să parieze că Simon Herries îi evalua costurile salonului; probabil făcuse socoteala până la ultimul bănuț și era evident că credea că Mel plătise totul.

India nu era o fată naivă. Avea douăzeci și cinci de ani și trăise singură după moartea părinților ei, care se petrecuse când avea douăzeci de ani. Era perfect conștientă de morala cercului în care se învârtea Melisande și în care era de presupus că se afla și Simon Herries; concluzia pe care el o trăsesese din comentariile Melisandei era fără îndoială evidentă și ea ar fi vrut să l-o infirme. Ea și numai ea singură reușise cu succes în viață. Nu primise nici un fel de ajutor sau recompensă din

partea altor oameni și se simțea jignită de a fi categorisită drept o femeie care-și alege bărbații în funcție de ceea ce ar putea câștiga de pe urma lor.

Era aproape ridicol, gândi ea în timp ce se îndreptă să deschidă unul din dulapurile ce se întindeau de la podea până în tavan. Ce importanță avea modul în care o judecă Simon Herries, mai ales că nici el nu părea ușă de biserică? Relația ei cu Melford Taylor era treaba ei personală și a nimănui altcuiva, exceptând faptul că Mel se întâmpla să fie căsătorit, își aminti ea cu rezeziune, în timp ce scotea rochia de saten albastru de pe umeraș.

— Îmi place culoarea, izbucni Melisande. Dragă, îmi dau seama că trebuie să insist ca tu să-mi creezi modelele pentru noul meu rol. Știi că voi juca rolul principal feminin din „Visătorul“?

India dădu din cap, aprobând-o.

— Simon mi-a aranjat asta, adăugă Melisande, unghiile sale roșii aproape înfigându-se în brațul care stătea așezat pe fotoliul de lângă ea... El are mari interese comerciale în producția de televiziune.

— Într-adevăr?

India nu-și dădu seama cât de descurajator sunase întrebarea ei până când nu întâlni privirea mândră a ochilor gri. Auzise că Melisande obținuse rolul principal în noul serial TV, dar costumația de scenă era un teritoriu cu care nu era familiarizată și deși aprecia încrederea Melisandei în ea, simțea că o astfel de muncă o depășește. Pătrunde-

rea subită în „lumea bună“ însemnase pentru ea angajarea de personal în plus și era foarte precaută cu cei pe care-i dirija.

— Sunt sigură că o să pună o vorbă bună pentru tine la șefii studiourilor, spuse Melisande.

— Sunt sigur că domnișoara Lawson nu are nevoie de mine ca s-o ajut, nu când îl are pe Melford Taylor... în spate.

Luptându-se cu mânia bruscă ce o cuprinsese pe nesimțite, India se întoarse cu spatele la el, bucurându-se de a avea scuza că o ajută pe Melisande la îmbrăcat. Erau ani de când nu mai simțise o astfel de antipatie pentru cineva, chiar dacă fusese provocată deliberat. Și măcar nu-și putea imagina pentru ce! Chiar dacă ar fi fost amanta lui Mel, ca să folosim un cuvânt la modă, ce legătură avea asta cu Simon Herries?

În cabina de probă, o ajută pe Melisande să se descurce cu rochia albastră. Corsajul era în așa fel drapat încât să pună în valoare trupul actriței, cu o fustă subțire care o favoriza.

— Este încântătoare! se pronunță Melisande după ce se studie pe îndelete în oglindă.

— Trebuie terminat tivul și încă două-trei mărunțisuri, dar o s-o ai pentru mâine, promise India.

Auzi sunând telefonul și presupuse că trebuie să fie Mel. Ea îi spusese săptămâna trecută că relația lor este lipsită de viitor. Îl plăcea; avea simțul umorului și era un însoțitor plăcut și fără pretenții dar așa cum ea îi accentuase, el era un bărbat căsătorit.

Mel o întrebase ironic dacă nu auzise că există și divorțuri, dar India i-o tăia seurt. El avea, după cum știa, doi copii mici, și chiar dacă ar fi fost îndrăgostită de el, ceea ce nu era cazul, se îndoia că s-ar fi încărcat cu responsabilitatea de a le răpi tatăl. Motivul era foarte simplu; în timpul propriei sale copilării, tatăl ei avusese o încurcătură cu o altă femeie și durase aproape un an. India avea doisprezece ani la acea vreme, o vârstă la care ești foarte impresionabilă. Mama și tatăl său nu mai rădeau deloc, și o găsisse adesea pe mama ei plângând. Nu dură mult, până când o colegă de școală, mai mare ca ea, o lămură. Își aminti aproape imediat senzația de rău care o cuprinsese și dorința de a rămâne singură, de a se asigura că tot ceea ce auzise nu era adevărat. Se duse acasă și-i spusese totul mamei-sii. Era adevărat, îi explicase mama ei, dar asta nu însemna că tata n-o mai iubește. O iubea, foarte mult.

Mamă-sa fusese foarte curajoasă, reflectă India, gândindu-se la acele timpuri. Nu fusese ușor ca să-și lăture îndoielele și amărăciunea în așa fel încât acestea să nu afecteze relația dintre India și tatăl său și nu se știe cum reușise și fusese recompensată când mai târziu aventura se terminase. De altfel, nici unul dintre părinți nu mai făcuse nici o aluzie la ceea ce se întâmplase și trăiseră toți într-o atmosferă prietenească. Experiența însă o schimbase pe India, o făcuse să-și pună întrebări mai profunde despre viață și dragoste, comparativ cu alte fete de vârsta ei și deși nu vroia să re-

cunoască era precaută și nu avea încredere. Fără să-și dea seama, nu vroia să se implice în nici o legătură emoțională cu vreun bărbat, așa că la douăzeci și cinci de ani, la fel ca în copilărie și mai apoi la douăzeci de ani, nu avea nici un fel de experiență sentimentală și sexuală, ceea ce nu era caracteristic celor de vârsta ei.

Când se întoarseră în salon, Simon Herries studia o acuarelă cu marea, care atârna pe unul dintre pereți. O pictase tatăl Indiei înainte de a muri și reprezenta casa lor din Cornwall pe stâncile de pe malul Atlanticului. De la tatăl său, India moștenise ambiția, recunoscuse ea. El fusese inginer înainte de a se pensiona și de multe ori lucrase în străinătate. Fusese concepută într-o scurtă vizită în India, pe care mama o făcuse tatălui ei — de aici și numele ei neobișnuit.

— Cornwall? o întreabă pe India fără a-și ridica ochii.

— Da.

— Te-a căutat secretara. M-a rugat să-ți spun că te caută cineva. Zice că știi cine este.

De data asta se uită drept spre ea:

— Cred că nu-i prea ușor să ai o legătură cu un bărbat însurat. Ești de felicitat. Se pare că ești foarte discretă.

Totul suna ca și cum ea și-ar câștiga viața ca prostituată! Chiar și Melisande își dădu seama de tonul jignitor și se încruntă ușor.

— Oh, dragule, protestă ea. Sper că nu ești de modă veche? Aventurile extra-conjugale sunt la

modă în zilele noastre. Fii cinstit, dacă ai fi însurat, te-ai vedea fidel pentru tot restul vieții? Nu, cred că India are dreptate. Este mult mai bine așa pentru independența ta — să ai mai curând un amant decât un bărbat. Crezi că rochia o să-mi fie trimisă mâine? o întreabă ea pe India în timp ce Simon o ajută să se îmbrace cu o jachetă de vulpe... Simon mă duce la balul de caritate și vreau să arăt cât mai bine.

India îi conduse până la ușă. Melisande o sărută pe obraz; își întinse mâna pe jumătate, așteptându-se ca Simon Herries să i-o strângă, dar spre neazul ei, el se făcu că nu observă și în loc de aceasta, o privi scurt din cap până în picioare, înainte de a o urma pe Melisande care se îndrepta spre Ferariul verde parcat în apropierea salonului.

— Mmm, mi-aș dori să găsesc pe cineva ca ăsta, comentă Jennifer visătoare, în timp ce-i privea departându-se... Arată fantastic, are bani și parlez mie la sută că este și un amant la fel de bun!

— Ai fi probabil foarte dezamăgită, spuse India scurt.

— Pariezi?

Ceva din expresia feței Indiei o făcu pe Jennifer să se încrunte.

— Chiar te-a impresionat? spuse ea încetșor. Niciodată nu te-am văzut pierzându-ți simțul umorului ca acum, și numai Dumnezeu știe câtă nevoie avem de el cu toatele. Ce s-a întâmplat, a încercat să-ți faci curte când nu s-a uitat Melisande?

— De ce ar fi făcut-o? Singură ai spus că el are totul; nu văd nici măcar un singur motiv ca să-și fi azvârlit o privire spre mine însoțit fiind de o femeie ca Melisande.

— Eu pot, replică Jennifer. Câteva. Pentru început ai de departe mai mult sexappeal decât ea. Oh, știu că Melisande arată blândă și dulce, dar oricine poate vedea că e dură ca granitul, în timp ce tu... Ești sigură că nu ți-a făcut curte?

— Foarte. Acum n-al putea, te rog, să schimbi subiectul?

— Bine, aprobă Jennifer cu grijă. Despre ce-ai vrea să vorbim? Oh, Doamne! Tocmai mi-am amintit că te-a sunat... știi tu cine. A spus că o să vină să te ia la ora opt. Nu știam că te întâlnești cu el în seara asta.

— Nu... de fapt nu este ceva oficial. Spusese ceva săptămâna trecută c-ar trebui să cinăm împreună, dar îi spusese totuși...

— Că nu te întâlnești cu bărbați căsătoriți, adăugă Jennifer cu o strâmbătură. Nu crezi că-ți îngreunezi situația? Cu influența lui...

— N-am nevoie de relațiile lui, i-o tăie India cu o asprime neobișnuită. Îmi place Mel și-i prețuiesc prietenia. Îl cunosc de peste trei ani — chiar de când mi-am deschis salonul pentru prima dată. Contabilul meu mi l-a prezentat — de fapt Mel a fost primul care mi-a vorbit despre aceste perspective...

— Bine, ar fi putut să fie și mai rău, știi prea bine, întâi Jennifer cu subînțele. Este nebun după tine... oricine poate să vadă.

— Este căsătorit, replică India cu încăpățănare. Și în afară de asta, nici nu-l iubesc.

— Dragoste? Cine are nevoie de așa ceva? întrebă Jennifer, cu acrială. Știi, deși sunt cu trei ani mai tânără ca tine, uneori mă simt ca și cum aș fi mama ta.

— Dacă ai fi, nu cred că m-ai încuraja să mă întâlnesc cu bărbatul alteia, întâi India cu răceală, dar Jennifer își ridicase deja sprâncenele.

— Glumești! Cu un bărbat atât de bogat ca Mel, mamele tind să uite un lucru atât de puțin important ca o nevastă.

Era cumva proastă? se întreabă India câteva ore mai târziu, în timp ce încuia salonul și ieșea în aerul înghețat de afară. Locuința ei nu era departe de salon. Fusesse destul de norocoasă ca să poată cumpăra partea superioară a unei case victoriene alinată în rând cu alte clădiri cu terase, chiar înainte ca acestea să ajungă la modă și-i plăcea intimitatea și confortul pe care i le oferea aceasta.

Mel încercase nu o dată să-i explice că ar dori ca relația lor să devină mai strânsă, dar întotdeauna ea-i amintise că are o nevastă.

Poate că era o nebunie ca la vârsta ei să mai viseze la un cămin, soț și copii numai pentru că pur și simplu nu întâlnise pe cel care ar fi fost idealul

ei. Poate că ar fi ajutat-o să știe ceea ce caută, dar până acum știa doar că nu îl întâlnise; bărbatul care o va impresiona emoțional atât de profund încât să poată înlătura barierele de neîncredere cu care se înconjurase pe când era o puștoaică vulnerabilă.

Telefonul sună tocmai când încuia ușa principală. Alergă să răspundă, aruncându-și din mers poșeta și mantoul pe unicul scaun victorian aflat în holul strâmt.

Avea câțiva buni prieteni care o sunau adesea, dar știa chiar înainte de a răspunde cine este la telefon.

— Ai primit mesajul meu?

— Da, l-am primit, Mel, dar...

— Te rog, vino. Vreau să vorbesc serios cu tine. Te rog, India, am nevoie să vorbesc cu tine. Ți-aș fi sugerat să vii până aici, dar știind că ai să refuzi, cina mi s-a părut singura alternativă.

Observându-i vocea care era puțin stresată, India acceptă.

— O să trec să te iau în jur de ora opt. O să cinăm la Jardin.

Era unul dintre cele mai scumpe restaurante din cele recent deschise și nu era ușor de obținut o masă, dar la influența de care se bucura Mel Taylor, nimic nu era imposibil.

El reușise foarte bine în viață, recunoscuse India, construindu-și un imperiu al afacerilor de invidiat, pornind de la o mică companie și India presupunea că acesta fusese atras spre ea tocmai din cauza fap-

tului că și ea la rândul ei se luptase ca să se afirme și știa ceea ce înseamnă să te ridici prin propriile tale puteri. Despre rudele lui știa foarte puțin, în afara faptului că avea doi băieți mici care urmau un fel de grădiniță particulară. Deși nu-i spusese niciodată, India ghicise că între tată și copii se crease o oarecare distanță. Tatăl trebuise să muncească din greu pentru a face avere pornind de la mai nimic, iar copiii se bucurau de un trai îndestulat. Odată îl auzise spunând că se căsătorise cu cineva „peste nivelul lui”, expresie pe care ea o detesta și pe care o considera nemeritată în cazul lui Mel, deoarece era un bărbat cu gusturi rafinate, cumsecade și blajin, dar India se întrebese adesea dacă nu cumva asta era motivul care îi crea probleme în menaj. Nu era treaba ei și niciodată nu-i pusese întrebări referitoare la viața lui particulară, deși era o grămadă de timp de când se cunoșteau. De fapt, de foarte puțină vreme se vedea cu el mai des, în special în ultimele șase luni și doar de două luni își dăduse seama că el încearcă să transforme această prietenie într-o relație mai intimă.

Pentru că urma să cineze în oraș, ea-și pregătise ceva ușor și mănă la o masă din micuța bucătărie decorată de ea însăși. Apartamentul ei era destul de spațios; un hol mare cu ferestre clasice, o mică sufragerie care arăta tristă și rece până când ea o redecorase în culori alb-cărămizii; două dormitoare, fiecare cu baie sa și un mic birou.

Decorarea și mobilarea apartamentului fusese o adevărată plăcere pentru India, care muncise cu

dragoste. Părinții săi avuseseră câteva piese vechi de mobilier moștenite de la membrii mai bătrâni din familie și ea își petrecuse mult timp prin magazinele de antichități până găsise ceea ce căuta. Căutând mobilă veche, fusese suficient de norocoasă ca să găsească și câteva bucăți de dantelă veche pe care le folosisese la modelele sale.

De obicei, după masa de seară, când se simțea relaxată, oscila între caietul de schițe și ideile care-i veneau în cap, idei mult mai interesante decât cele de la birou, dar în astă-seară nu avea timp pentru așa ceva.

Restaurantul Jardin atrăgea de obicei o mulțime foarte sofisticată, așa că India își alese cu grijă toaleta din dulapul ei surprinzător de nedotat. Când ești preocupat de hainele altora, n-ai niciodată destul timp și pentru ale tale proprii, și India trebui să admită că nu este prea bogată în îmbrăcăminte.

Toaleta pe care Melisande și Simon Herries i-o ironizaseră în acea zi, o avea de câțiva ani. Bluza de mătase fusese cumpărată de la Paris și Indiei îi plăcea materialul și linia croielii. Costase o mică avere, dar ea o considerase o cheltuială necesară. Fusta de jerse gri era una din creațiile ei, cu o tăietură frumoasă, cordon înalt și o purta de obicei cu o jachetă de cașmir mai închisă la culoare, care avea drept nasturi niște perle artificiale. Hainele vii colorate preferate de multe dintre clientele ei, nu erau „de ea”.

Scotând din dulap o rochie de catifea neagră, cu guler înalt, o puse pe pat și intră în baie.

Baia ei poseda o cadă și un duș separat. În timp ce dimineața nu avea timp decât pentru un duș, ori de câte ori era posibil, prefera baia într-o apă parfumată și plină de spumă.

Arpège era parfumul ei preferat; citise undeva că femeile care preferă mirosurile de flori ca Arpège, Chanel No 5 și Madame Rochas, dădeau impresia de persoane serioase și de fapt aceste mirosuri erau mai „tradiționale”. Poate că asta avea legătură cu copilăria ei; dorința de a respecta tradiția și stabilitatea. Ceea ce știa totuși, era că atunci când încerca un alt parfum, ceva mai senzual și oriental, simțea că nu i se potrivește.

Se îmbracă repede și eficient cu un furou de mătase neagră garnisit cu dantelă; ciorapi negri foarte fini; una din plăcerile succesului era aceea că-ți puteai permite să faci lux fără să te simți vinovată. În timp ce-și trăgea ciorapii pe picior, se opri pentru câteva momente, amintindu-și comentariul lui Simon Herries și modul în care o privise. Găsise acea privire tulburătoare. Încercă să-și alunge acest gând din minte. Ce importanță aveau pentru ea, el și părerea lui? Nu era tipul de bărbat pe care ar fi dorit să-l impresioneze — era prea dominator din punct de vedere fizic, prea bărbat pentru gustul ei. Spre deosebire de Jennifer, nu credea să fie un bun amant; era prea conștient de el însuși, simțise ea, și de altfel trebuia să admită că femeile se succedaseră în viața lui într-o lungă procesiune.

Rochia de catifea neagră îi venea de minune, culoarea crem a dantelei potrivindu-se cu pielea ei netedă.

Pentru că știa că lui Mel îi place, își aplică mai mult fard ca de obicei, concentrându-se asupra ochilor, care din cauza mărimii și clarității, luceau ca niște smaralde.

La Paris învățase ce înseamnă să-ți îngrijești tenul și avea norocul ca din cauza osaturii feței să nu-și arate niciodată vârsta adevărată.

Tot din cauză că-i plăcea lui Mel, își strânse părul cu o panglică moale pe care înfășurase un șirag de perle pe care și-l făcuse cadou singură, cu ocazia ultimului Crăciun.

Tocmai se parfuma pe gât și la încheieturi când auzi zgomot la intrare și, luându-și mantoul negru de seară, creat de ea însăși, se grăbi să deschidă.

Ochii lui Mel se măriră de uimire, apreciind modul în care arăta. El își aplecă fața, dar ea se mișcă ușor așa că gura lui îi atinse obrazul în loc de buze.

— Arăți minunat, îi spuse el simplu. Mi-aș dori ca să petrecem seara singuri.

Vocea și ochii îi erau încărcati de amărăciune și India simți că îl macină ceva.

— Nu acum, îl contracara ea. O să vorbim după cină.

El nu venise cu mașina lui, ci închiriasse un taxi. Ploua atunci când India plecase de la salonul de

modă, iar acum străzile străluceau, reflectând lumina care se strecura prin ferestrele caselor.

Nici unul dintre ei nu vorbi de-a lungul drumului și atmosfera părea încărcată de tristețe.

CAPITOLUL II

În josul unei străzi înguste, nu departe de Hyde Park, se afla restaurantul Jardin, acolo unde odată fuseseră niște mici garaje.

Una lângă alta, se alinia un șir de mașini luxoase; un portar cu mustață se grăbi să le deschidă ușa taxiului care-i lăsase în fața intrării străjuite de copaci ornamentali în ghivece.

Când intrară în restaurant, India observă pe puțin o jumătate de duzină de personaje celebre și avu o ușoară ezitare. Din multe puncte de vedere ar fi preferat să mănânce în micuțul restaurant italian ce se afla în colțul străzii casei ei, dar își dădu seama că Mel probabil vroia să-i acorde un tratament special, o altă stângăcie a lui în această relație. Dacă într-adevăr ar fi cunoscut-o și înțeles-o, ar fi știut că nu-i plac localurile la modă.

Își studie critic expresia în oglinda de la garderobă, așteptând ca fata să vină să-i ia mantoul. Negrul catifelei îi accentua albeața palidă a pielii, gâtul i se ridica svelt și elegant din dantelă, ochii de un verde intens erau prea mari față de ovalul delicat al feței. Dar India nu văzu nimic din frumusețea corpului ei, tot ceea ce o interesa era doar rochia ei. Multe din femeile aflate la mese purtau

rochii care expuneau vederii suprafețe întinse din trup. Era cumva ea prea rușinoasă? Înlătură acest gând, dar nu-i era ușor să-și scoată din minte modul în care comentase Simon Herries contrastul dintre hainele cu care era îmbrăcată și transparența ciorapilor pe care-i purta; ca și cum ar fi încercat s-o scuze că încerca în mod deliberat să lase o impresie falsă, de școlăriță nevinovată. La dracu' cu acest bărbat! Ce importanță avea el și ceea ce gândeau cei de soiul lui?

Fură conduși la o masă, care era ceva mai aparte situată, într-o mică nișă, care prin intimitatea ei făcea ca să fie ținta tuturor privirilor.

Resturantul nu fusese deschis de multă vreme și era proiectat sub forma unei sere victoriene, cu mese având tăblii de marmură așezate printre plante de interior, savant iluminate.

Cu asemenea pereți de sticlă, restaurantul ar fi trebuit să fie friguros, dar proprietarii avuseseră prevederea de a instala un sistem de încălzire central foarte eficient.

— Tot ceea ce mai lipsește sunt niște papagali care să zboare printre plante, comentă glumeț Mel, în timp ce studia lista de bucate.

— Dacă nu chiar Tarzan, aprobă India.

— Nu-ți place aici? Am putea merge în altă parte. Locul ăsta este foarte la modă și am crezut...

— E-n regulă. Fă-mi un semn cu piciorul dacă rămân cu gura căscată — ultima dată când am văzut staruri a fost la TV, cu ocazia festivalului.

— Mmm, se pare că este localul preferat al actorilor. Ce-ai dori să mănânci?

— Cred că aș vrea să încep cu niște fructe de mare și apoi poate niște pui cu sos de vin alb.

Mel dădu comanda chelnerului care aștepta, adăugând, bineînțeles și preferințele lui. India reflectă asupra lui Mel, găsindu-l foarte tradițional; un bărbat care credea că femeile sunt fragile și trebuie protejate. În multe privințe semăna cu tatăl ei; se simțea bine și în siguranță cu el, sau cel puțin așa se simțise până de curând.

El așteptă până când fură serviți și vinul li se turnă în pahare, după care începu să-i explice motivul invitației, pierzându-și pentru prima dată siguranța care îl caracteriza.

— India, știi ce simt pentru tine, izbucni el fără alt preambul. Oh, știu că nu vrei să mă iei în serios, dar mai știu că nu ești insensibilă. De asemenea, știu ce părere ai despre faptul că sunt căsătorit și cred că ai dreptate, deși au fost dați când aș fi vrut ca să fii mai puțin... de modă veche.

— De modă veche? se minună India ușor.

— Cu simț moral, sublinie el... chiar dacă în adâncul inimii mele nici n-aș fi vrut să fii altfel. Îmi pare rău că nu te-am întâlnit acum zece ani, înainte de a mă căsători cu Alison. Chiar dacă tu ai fi fost inclinată să ai o aventură cu mine, eu nu cred c-aș fi putut. Aș fi distrus astfel respectul pe care tu îl ai față de tine însăși. India... dacă aș divorța de Alison, te-ai căsători cu mine?

Deși se aștepta la o astfel de propunere, ea fu puternic șocată, fața i se albi și mâinile începură să-i tremure când se întinseră după pahar. Când degetele încercară să apuce piciorul paharului, emoția o făcu să-l răstoarne și ea rămase încremenită, în timp ce vinul începuse să curgă de pe masă pe pardoseală.

Din nefericire, ea abia îl atinsese și în timp ce un chelner se străduia să curețe, Mel încerca s-o liniștească spunându-i că nu are nici o importanță.

— Se întâmplă mereu... și nici măcar n-ai spart paharul, glumi el... Și chiar dacă ai fi făcut-o, n-ar fi fost sfârșitul lumii.

India nu știa ce o făcuse să fie atât de neatentă, mai ales că rareori i se întâmpla să fie stângace. Vinul nu-i pătase rochia, din fericire, și doar degetele i se umeziseră puțin. Când își deschise poșeta ca să-și ia o batistă, simți că este observată. Își ridică încet capul și nu-i veni să-și creadă ochilor când, peste șirurile de mese, întâlni privirea grea și de neconfundat a ochilor gri ce aparțineau lui Simon Herries. Inima începu să-i bată dezordonat, își simți gura uscată și tot ceea ce simțea nu avea nici o legătură cu incidentul legat de vărsarea paharului cu vin.

Melisande era cu el, dar nu o observase pe India și totul părea ca și cum amândoi, India și Simon Herries, erau antrenați într-un conflict ancestral, în care era exclusă prezența celorlalți.

— India...

— Oh... scuză-mă, murmură ea.

— Arăți de parcă ai văzut o stafie.

— Aș dori să fie o stafie, explică ea feței îngrijorate a lui Mel. Este vorba de ultimul amant al Melisandei. L-a adus azi cu ea la salonul meu și, nu știu de ce, a fost cam bătăran cu mine.

— Cum se numește?

— Simon Herries, cred c-ai auzit de el. Apare întotdeauna la rubrica de scandal a ziarelor... Ce-i cu tine? întrebă ea observându-i paloarea bruscă a feței și o ușoară mișcare de neliniște. Mel...

— Nu-i nimic... nu-i nimic, India, reîncepu el cu un soi de disperare. Vrei... vrei să te măriți cu mine dacă divorțez de Alison?

Ea-și întinse mâna peste masă și și-o puse peste a lui, cu o expresie de mahnire în ochi.

— Te admir, Mel, prețuiesc prietenia ta și îmi dau seama că nimeni nu-i ca tine, dar...

— Dar nu mă iubești, adăugă el cu greutate. Știam că acesta va fi răspunsul, dar îndrăznesc să sper.

— Mi-aș dori să te iubesc, se surprinse India spunându-i. Uneori mă întreb și eu dacă sunt capabilă de dragoste... de acel gen de dragoste care te aprinde atât de tare, încât nimic altceva nu mai contează.

— Ești capabilă, draga mea, spuse el răgușit. Se pare că n-ai întâlnit încă bărbatul potrivit și nu avea îndoieli în privința asta, dar să nu te dăruiești nimănui fără să simți asta.

Era o referire subtilă la faptul că ea nu avusese niciodată un amant și India fu surprinsă de per-

spicacitatea lui. Era un subiect pe care nu-l atacase cu el sau cu altcineva și spera ca nimeni să nu-i descopere secretul. Știind în ce lumină ar apărea față de cunoștințele ei, ca fiind virgină la douăzeci și cinci de ani, făcea eforturi deosebite ca să păstreze o atitudine modernă, mai curând rece, când era vorba despre sex.

— Dragule, nu mi-ai spus că o să cinezi aici în seara asta, se auzi vocea Melisandei. Pari obosit, Mel, îi spuse, ca apoi să adauge întorcându-se spre India... Ce i-ai făcut, dragă?

Lângă ea apăruse și Simon Herries. După aparențe, își terminaseră masa și se îndreptau spre ieșire. Mel arăta chiar mai palid decât înainte. Se sculase în picioare când Melisande se apropiase de masa lor, dar deși era un bărbat înalt, Simon Herries îl depășea cu câteva degete. India era o fată înaltă și cu toate că purta tocuri, contrar sfaturilor prietenelor ei mai scunde, trebuia să-și ridice capul ca să-l poată privi.

— Plecăm la Joe Tokyo, le spuse Melisande, menționând unul din cele mai noi baruri. De ce nu mergeți cu noi? Am citit ultima piesă nouă, rolul principal parcă ar fi scris pentru mine... dar ar costa o avere ca să se facă un film acum...

Vorbind, actrița se uita drept spre Mel, dar acesta nu răspunse, așa că ea se imbufnă un pic.

— Convinge-i să meargă cu noi, dragule, îi ceru ea lui Simon Herries. O să ne distrăm mai bine.

— Mi-e teamă că genul de distracție pe care Melford și domnișoara Lawson îl au în minte pre-

supune doar mica lor participare, ripostă acesta... în ciuda aparenței atât de puritane a domnișoarei Lawson.

— Dragule! protestă Melisande, jumătate șocată, jumătate fascinată, cu ochii măriți de uimire.

Mel era în continuare în picioare și India îl văzu cum își strânge pumnii și în obraz începuse să i se zbată un mușchi. Se apropie de el instinctiv și îl rugă să nu se lase influențat.

— Câtă modestie, calm și bune maniere! o ironiză brutal Simon Herries. Nici unul din cei care te privesc n-ar crede că vrei să furi bărbatul alteia, sau pur și simplu ai descoperit că figura asta de sfântă, pe care o arborezi, îi atrage pe bărbați, în special pe cei mai în vârstă?

Se întoarse pe călcâie înainte ca India să-i poată răspunde și cu mâna sub brațul Melisandei se îndreptă spre ieșire. Nici unul dintre comeseni nu părea că observase această scenă. India se uită spre Mel. Acesta arăta ca o stafie, cu pielea feței întinsă peste osatură, cu ochii plini de durere și mânie.

— N-are dreptul să vorbească așa, spuse el precipitat. În orice caz, n-are dreptul. Doamne, aș fi vrut să-l omor!

— Uită! N-are importanță asta, minți India.

— N-am realizat până acum ce înseamnă asta pentru tine și cum pot interpreta alții prietenia noastră... gura i se strânse cu amărăciune. Și totul pentru nimic! India, trebuie să-ți spun ceva. Oh,

dacă aș fi crezut că ar fi cea mai mică șansă ca să te măriți cu mine... Alison, soția mea, este gravidă. Văzând expresia feței Indiei, se încruntă și continuă:

— Da, știu, dar, draga mea, așa sunt bărbații. În ciuda a ceea ce simt pentru tine, eu încă fac dragoste cu nevasta mea. Sunt dezgustător, nu-i așa? Știindu-te cum ești, nu ți-am spus mai înainte, pentru că niciodată n-o să accepți să-mi părăsesc soția, atâta timp cât aceasta poartă copilul meu. Și asta nu este totul. După nașterea băieților, lui Alison i s-a spus că nu trebuie să mai facă alți copii. Poate din cauza asta... se opri el mâhnit... Doamne, n-ar trebui să te mai împovărez și cu astea... Dar, după nașterea lui Johnny am început să dormim separat. Fusesse rău bolnavă și doctorul ne avertizase că nu mai avem voie să facem copii. Nu suportă nici anticoncepționalele și... dintr-un motiv sau altul, nu m-am mai apropiat de ea. Până acum. Părinții ei au venit să-și petreacă weekendul la noi împreună cu fratele ei și soția lui. Pentru că nu aveam dormitoare suficiente, ne-am petrecut noaptea împreună...

— Ce-o să facă ea acum? întrebă India. O să facă un chiuretaj?

Mel negă din cap.

— Nu, ea este împotriva acestei idei și, ca să-ți spun drept, și eu sunt. Nu, în seara aceasta ar fi fost ruptura finală. Dacă ai fi fost de acord să te căsătorești cu mine, i-aș fi cerut lui Alison să divorțeze. Sunt destul de bogat ca să țin două ne-

veste, două familii, dar pentru că tu nu ai vrut, cred că-i datorez fiului sau fiicei care este pe punctul de a se naște, un efort pentru stabilizarea căminului. Alison nu se simte prea bine și...

— Știe... știe ce simți tu... adică...

— Despre tine? Mel scutură din cap. Nu în mod special. Știe că lucrurile nu sunt așa cum ar trebui să fie, știe ce simt, dar nimic altceva trebuie să plec undeva pentru o vreme, India. Știu că datarea mea, dacă se poate numi așa, este să fiu alături de soție și copii, dar am nevoie de timp ca să mă obișnuiesc cu ideea, ca să am puterea...

— Unde să te duci?

— Nu m-am decis încă.

Plecară din restaurant într-o tăcere care continuă în taxi pe tot parcursul drumului. Mel era cătrănit, iar India cuprinsă de milă, nu atât pentru el, cât pentru soția lui. Când mașina se opri, ea realiză unde se află, taxiul trăsesse la bordura blocului cu apartamente scumpe unde stătea Mel.

— Intră înăuntru să bem ceva împreună, o rugă el și India nu avu inima să-l refuze.

Mai fusesse în apartamentul lui, dar niciodată noaptea, la o oră atât de târzie și mai ales singură. Totul dădea impresia de artificial, în ciuda mobililor și lucrurilor scumpe.

— Alison urăște locul acesta, îi spuse el Indiei. Preferă să locuiască la țară. Cred că am să renunț la apartament, mai ales acum când am o situație și pot foarte bine să lucrez și acasă... Alison și cu mine

n-ar fi trebuit să ne căsătorim niciodată. Suntem prea diferiți.

— Cum v-ați întâlnit? îi întrebă India cu blândețe, dându-și seama că el vroia să vorbească.

— La un bal de binefacere. Ea tocmai debuta în societate — familia mamei ei este foarte bine situată; oameni cu nu prea mulți bani, dar cu sânge albastru și care țin la etichetă. Era micuță și negricioasă și din toată lumea aceea fusese singura care nu mă privise de sus. În acele zile eram foarte conștient că sunt un „proaspăt îmbogățit”. Ca să scurtez povestea, amândoi am ajuns la concluzia că ceea ce simțeam unul pentru celălalt este dragoste și m-am căsătorit. Dar lucrurile au început după un timp să schiopăteze. Alison vroia să mă modeleze după soții prietenelor ei; după aceea venirea băieților și am început să n-o mai interesez...

— Ai iubit-o, îi aminti India încetșor... și ea te-a iubit. Ambii aveți responsabilități față de copii, precum și unul față de celălalt.

— Responsabilități! râse Mel cu amărăciune. Ce cuvânt nepotrivit! vino, ar fi mai bine să-ți comand un taxi.

— Nu stau departe și mi-ar plăcea să mă plimb un pic.

— Nici vorbă.

Nu prea încântată, ea îi permise să cheme un taxi, zâmbind când el insistă să coboare și să o conducă până la mașină.

— Ce crezi că mi s-ar putea întâmpla? glumi ea, schimbându-se la față când îi văzu privirea.

Atentă la taximetrist și la traficul străzii, India îi luă fața în mâini.

— Oh, Mel, te rog nu te mai uita așa la mine, șopti ea. O să fie bine... știu că o să fie bine.

— Crezi?

Cu un geamăt înăbușit, se repezi la ea, o cuprinse în brațe și începu s-o sărute cu o disperare pe care ea nu o putea opri, știind în adâncul sufletului ei că era sărutul de adio.

Strănsă puternic în brațe, copleșită de milă, nu văzu Ferrariul cel verde care trecu pe lângă ei și nici cinismul din ochii bărbatului care observase scena.

Încă o oră și ziua se termina, gândi India obosită. Ultima săptămână și-o petrecuse creând modele de rochii pentru una dintre cele mai vechi clientele ale ei și fiicei acesteia, care împlinea optsprezece ani.

Celia Harvey era mică și durdulie, cu un păr negru îngrijit și o expresie de Madonă și India ar fi vrut să o îmbrace într-o toaletă vaporosă ca în tablourile lui Rafael, dar tânăra în chestiune dorea o rochie sexy, la modă. Maică-sa își rotise ochii a disperare și India fusese de acord cu ea.

Bine, dacă Celia vroia altceva, n-avea decât să-și aleagă un alt creator de modă, decise ea, privindu-și multitudinea de schițe pe care le făcuse în acest scop. Capul începuse s-o doară din cauza stării de tensiune și ea-și îndreptă spatele, frecționându-și ceafa. Jennifer și celelalte fete din atelie-

re pleaseră de câteva ore și afară se întunecase. Se uită la ceas. Era aproape nouă. Altă seară trecuse, și tot ceea ce mai dorea era să meargă acasă, să facă o baie caldă și să se culce.

Se strâmbă când își aduse aminte de scrisoarea pe care o primise de la contabilul ei în acea dimineață. Îi reamintea că era timpul să aibă o întâlnire. Necazul era că clientela ei îi mânca tot timpul, și devenise o sarcină mult prea grea să facă schițe și să se ocupe și de partea financiară a afacerilor. De fapt, ar fi trebuit să lase pe altcineva să se ocupe de partea bănească, dar pe cine? În momente ca acestea îi simțea lipsa lui Mel, în mod egoist, trebui să recunoască ea. Nu-l mai văzuse de când cinaseră la Jardin și presupunea că plecase, așa cum spusese că intenționează.

Și ea avea mare nevoie de o vacanță. Vara se părea că nu mai vine. Primăvara aceasta bătuse recordurile la frig, vânt și ploaie continuă.

Bineînțeles că îi fu imposibil să găsească un taxi atunci când ajunse în stradă. Mai bine decât să aștepte un autohuz, hotărî să meargă pe jos până acasă. Pe drum, ploaia care începuse o udă până la piele, mai ales că rafalele de vânt nu-i permiteau să-și țină umbrela. Totul culmină atunci când o mașină trecu pe lângă ea și o stropi din cap până în picioare. Când ajunse în apartamentul ei, era jumătate înghețată și nervoasă.

Dădu drumul la apa din baie și se băgă în cadă, iar după o jumătate de oră de stat în spuma parfumată simți cum tensiunea acumulată în timpul zilei

o părăsește. Cu părul proaspăt spălat înfășurat într-un prosop, se duse în bucătărie ca să-și încălzească un pic de supă. În timp ce-și pregătea mâncarea, toamea o părăsi. Putea să se descurce acum și fără rochia Celinei; avea destule comenzi până la toamnă.

Începuse să devină obsedată de salonul de modă, își zise ea. Jenny îi spusese chiar în dimineața aceasta că nu o să mai reziste multă vreme. India îi replicase că nu are suficient timp, dar Jenny bombanise, atenționând-o:

— Munca fără distracție face viața monotonă și lipsită de bucurie.

— Ceva s-a întâmplat cu simțul umorului tău. Nu te necăji, îi spusese Jenny scuizându-se. Toate comentă Jenny mai târziu, când ea o repezis ne necăjim câteodată și suferim.

Lipsită de diplomație, ea întrebă:

— De ce să sufăr?

— De frustrare, bineînțeles, îi răspunse Jenny care nu încetase s-o studieze.

Asta era oare explicația? Deși nu era conștientă de nevoia unui iubit, cu vârsta învățându-se să-și înăbușe instinctele naturale, câteodată nu reușea acest lucru; primăvara, mai ales, avea un efect deprimant asupra singurătății ei.

Dar nu era singură, își spuse ea. Avea o grămadă de lucruri...

Telefonul sună, intrerupându-i gândurile. Se îndreptă spre hol și ridică receptorul.

— Domnișoara Lawson? întrebă o voce hotărâtă, de bărbat. Poate că nu-ți amintești de mine. Sunt Simon Herries.

Cu mâna cea liberă își strânse halatul în jurul trupului, ca și cum el ar fi putut s-o vadă cum este îmbrăcată. Simți o uscăciune în gât și inima începu să-i bată nebunește.

— Da, domnule Herries, reuși ea să spună. Ce-aș putea face pentru dumneavoastră?

— Pentru mine nimic, ci pentru Melisande, îl auzi spunându-i.

— Melisande? tresări India. Credeam că filmează în America.

— Da, acolo este, dar vine în acest weekend. Am organizat o petrecere pentru ea în apartamentul ei și m-a rugat în mod deosebit să te invit.

— Pe mine? Dar...

— Sper că o să răspunzi invitației. Vor veni câțiva colegi de-ai mei de la televiziune și Melisande mi-a spus că ai vrea să intri în scenografia pentru TV.

— Nu în mod special.

De ce naiba o făcea acest bărbat să i se strepezească dinții și să i se înfioare părul de neplăcere?

— Melisande ar fi dezamăgită...

— În mod sincer, nu cred că m-aș descurca, încercă India s-o scalde... Am foarte mult de lucru în acest moment... Trebuie să mă uit în agendă...

— Foarte bine. O să te sun mâine la salon și încercă să-ți faci timp, îi spuse el cu răceală.

După acest telefon, Indici îi fu imposibil să se liniștească. Începu să umble prin apartament plină de nervozitate și în final, intră în birou unde începu să deseneze până când oboseala o calmă.

În dimineața următoare, la cafea, îi povesti lui Jenny despre invitație.

— Bineînțeles că o să mergi, exclamă secretara. Este un lucru foarte înțelept!

— Nu știu... murmură India. Nu știu cum o să mă descurc, am atâtea de făcut.

— Nimic care să nu poată aștepta, i-o tăie Jenny scurt. Am aici programările. Nu poți să muncești toată ziua, jumătate din noapte și chiar în cursul weekendurilor!

— Este vorba de rochia Celiiei...

— Las-o baltă pe Celia! Nici nu știu de ce îți mai pierzi atâta timp cu ea. Dacă vrea să se îmbrace ca un pom de Crăciun, las-o. Serios că trebuie să te duci. Știu că tu ești șefa, dar îmi place ce faci și asta include și sarcina de a te menaja, ceea ce înseamnă că nu trebuie să te las să te omori muncind. Ce înseamnă o petrecere, decât cel mult două sprezece ore din viață?

După cum prezenta Jenny lucrurile, India trebuia să admită că aceasta avea dreptate. Și în fond, de ce șovăia atâta? Nu știa precis; bănuia doar că este ceva în legătură cu Simon Herries. Oare ce?

— Știi, spuse Jenny cu grijă când terminară cafeaua, eu cred că ție ți-e frică să te duci. Nu-i așa, India?

— Nu... bineînțeles că nu. De ce mi-ar fi frică? Chiar, de ce?

În timp ce terminau discuția, sună telefonul.

— Este Simon Herries, șopti Jenny care ridicase receptorul. Să-i spun că o să te duci?

— Mulțumesc, dar lasă-mă să-i spun eu singură, replică India sec, apucând telefonul.

— Te-ai hotărât să vii? o întrebă el fără altă introducere, considerând că nu este cazul să-și piardă timpul cu detalii inutile.

Conștientă de prezența lui Jenny în cameră, India încercă să pară calmă.

— Da... da, cred că da.

Oare de ce i se accelerase pulsul la pronunțarea acestor cuvinte?

— Oh, apropo, uitasem, nu te mai obosi să cauți un taxi, o să trec să te iau eu. La ora opt, la apartamentul tău — știu adresa.

Închise înaintea lui India să mai poată adăuga ceva.

— Ei, întrebă Jenny, te duci?

— Așa se pare.

— Splendid. Acum tot ceea ce avem de făcut este să ne hotărâm cu ce te îmbraci.

CAPITOLUL III

Jenny avusese dreptate în privința îmbrăcămînții, gândi India, trei zile mai târziu când tocmai își studia conținutul garderobei. Cunoșcând-o pe Melisande, știa că majoritatea invitațiilor vor fi din rândul „frumuseților” și al personajelor cu o situație socială înaltă, oameni cu care nu putea intra în competiție.

Era un lucru pozitiv, gândi India. Chiar dacă nu era bogată și nu avea titluri înalte, era tânără, suficient de atractivă și dacă nu era îmbrăcată să atragă privirea, așa cum erau de obicei celelalte femei, nu putea să se învinuiască decât pe ea însăși.

Și asta nu era decât jumătate din necaz. Dulapul ei era plin cu rochii simple, care-i plăceau ei atât de mult. Știa, însă, că Melisande și ceilalți vor fi îmbrăcați la ultima modă, încercând să arate cât mai bine. Ar însemna ca ea să arate ca o plevușcă printre pești tropicali frumos colorați.

Își mișcă degetele peste rochia cea neagră de catifea și, încruntându-se, și-l imagină pe Simon Herries plimbându-și ochii peste ea, cu acea privire cinică ce o înfură atât. Fără să-și lase timp pentru a-și schimba hotărârea, sună după un taxi.

Când acesta veni, era gata îmbăiată și fardată. Ii dădu adresa salonului și-l rugă s-o aștepte, când ajunseră acolo.

Nu-i trebui mult timp ca să găsească ceea ce căuta — era vorba despre o rochie pe care o crease pentru o fată, care trebuia s-o îmbrace de Crăciun. Din nefericire, fata își rupsesse piciorul înaintea evenimentului și rochia rămăsese neîmbrăcată.

Luând-o de pe umeraș împreună cu husa de protecție, se grăbi spre taxiul care o aștepta.

— Imi pare rău, se scuză ea șoferului, dar trebuia să iau ceva.

— Nu-i nimic, dragută, spuse șoferul uitându-se la rochia pe care ea o purta pe braț, în timp ce-i deschidea ușa. Cel puțin nu folosești aceeași scuză ca nevastă-mea, care, cu brațul încărcat de haine cumpărate, se plânge că nu are cu ce se îmbrăca.

India se uită la ceas, în timp ce taxiul o lăsa în fața casei.

Mai erau cincisprezece minute până la venirea lui Simon Herries. Cu puțin noroc putea să fie gata la timp. Nu vroia să fie obligată să-l primească în casă, în timp ce ea s-ar fi pregătit.

India era foarte precaută cu cei pe care-i invita în casă. În salonul locuinței sale intraseră în majoritate clienți, dacă nu cumva se dusesse ea la ei acasă. Celelalte camere fuseseră păstrate cu sfîntenie numai pentru uzul ei personal.

În afara salonului, camerele fuseseră decorate de ea personal și alesese cu grijă fiecare obiect în parte.

Asta, reflectă ea descuind ușa, era una din plăcerile de a nu da socoteală. Nu era nevoie să se sînchisească de gustul nimănui.

Bucătăria, cu mobila ei din lemn natur, reflecta gustul ei pentru produse naturale și nu sintetice. Masa de lucru și dulăpioarele de culoarea mierii fuseseră cumpărate cu ocazia unei călătorii de afaceri în Spania și culoarea lor caldă îi amintea de soarele spaniol. Pereții erau vopsiți în alb și verde și pe jos erau câteva covorașe achiziționate de la o fabrică franțuzească. Mobilierul era completat cu un scaun de răchită de la aceeași fabrică și plantele verzi, în ghivece drăgălașe, adăugau o notă de prospețime interiorului.

Salonul era mobilat cu piese alese cu grijă de-a lungul anilor; o veche bibliotecă pe care o curățise și lustruise; o canapea cumpărată de la un bazar, pe care mai apoi o îmbrăcase în stofă crem; dar cel mai valoros lucru era un covor persan pe care și-l cumpărase în primul an când începuse să lucreze pe cont propriu.

În dormitorul ei, unde se reflecta gustul său pentru culori naturale și proaspete, India împrăștiase toate rochiile pe care avusese de gând să le îmbrace precum și rochia pe care o luase de la salonul de modă.

Aceasta din urmă era confecționată dintr-un material galben strălucitor. Corsajul fără bretele se mula perfect pe sânii ei tari și-i scotea în evidență subțirimea taliei. Fusta îi înfășura în mod seducător soldurile și sveltețea lungilor ei picioare.

Rochia nu avea nevoie de nici o garnitură și singura bijuterie pe care India și-o puse fu un lanț de aur în jurul gâtului.

Nu avea sandale aurii, dar în schimb poseda o pereche de pantofi negri de seară, pe care și-i cumpărase de la Paris, cu tocuri atât de înalte încât îi depășea în înălțime pe majoritatea bărbaților pe care-i cunoștea; poate că asta îi dădea un sentiment de putere, în refuzul ei de a recunoaște superioritatea bărbaților, neprocedând ca fetele de aceeași înălțime cu ea care se încălțau cu pantofi fără tocuri.

Peste rochie intenționa să-și pună mantoul ei de catifea neagră și tocmai se pregătea să se îmbrace, când auzi soneria de la intrare. Simți cum i se strânge stomacul de emoție și se studie pentru ultima dată în oglindă, șocată de imaginea pe care aceasta i-o oferea.

Din nu se știe ce motive, materialul auriu îi scotea în evidență bogăția părului ei roșcat închis și albeata pielii. Deși era foarte sveltă, sânii ei erau mai plini decât ai fetei pentru care crease rochia și corsajul fără bretele se întindea provocator peste piept.

Era prea târziu ca să se mai schimbe acum, își spuse ea, luându-și mantoul și poșeta de seară și stingând lumina din dormitor.

În salon lăsase aprinsă o veioză — o pată de lumină ce cădea peste prețiosul său covor.

Deschise ușa, pe față întipărimu-i-se o așa zisă „mască profesională”.

Primul ei gând fu că Simon Herries pare mult mai mare decât și-l amintea; realiză apoi că impresia era creată din cauza coridorului îngust de la intrare și a distanței mult prea mari dintre el și ea. Se văzu obligată să se uite în sus, atunci cînd pătrunse înăuntru.

Toate acestea o făcură pe India să se înfioare. Fusesse tocmai pe punctul de a ieși, dar el intrase și din doi pași ajunsese atât de aproape de ea încât putea să-i simtă mirosul proaspăt al after shawelui. Acest miros o învăluise într-un parfum atât de masculin, încât ea se întrebă dacă el simțea mirosul Arpege-ului ei, un gând pe care-l înlătură repede, ca fiind lipsit de importanță și prostesc.

— Crezi că este înțelept să lași asta așa? spuse el uitându-se peste umărul Indiei, spre veioza aprinsă.

Ea simți că se înroșește de mânie sub fard. Încă un pas și va fi în salon, intrând în sanctuarul ei, violându-i intimitatea. Ii bară instinctiv drumul și spuse cu o voce calmă și rece:

— Intotdeauna o las așa.

— De ce? Ca să-i sperii pe hoți? Ți-e frică cumva de întuneric? Ochii lui cercetară interiorul cu mobilă aparent necostisitoare, cu excepția prețiosului covor, și se opriră pe fața ei rece și indiferentă. Greu de crezut. Atunci de ce...?

— Poate pentru că îmi dă senzația de a fi bine venită atunci când mă întorc acasă!

— Ah, da! În ochii lui sclipi ceva; ceva nebunesc și infricosător. Apoi adăugă: Bineînțeles.

spuse el încetîșor... Se pare că știi totul despre... ceea ce înseamnă să fii binevenită...

Dublul înțeles al celor spuse de el îi scăpă Indiei.

— Te-ai gândit vreodată că așa ceva este periculos?

Înainte de a-l putea opri, Simon Herries trecu pe lângă ea, stînse veioza, dar nu înainte de a cerceta cu ochi de cunoscător camera și conținutul ei.

— Foarte drăguț, comentă el în timp ce ieșeau. Ești o tânără norocoasă, India Lawson. Ai propria ta afacere — o afacere rentabilă, tinerețe, arăți bine...

Erau deja în stradă și el îi cerceta formele ascunse în mantoul de seară, printre genele lui dese și negre.

Ce-ar fi trebuit să facă, spumegă India, să se lingusească pe lângă el? Dar Simon Herries nu terminase încă.

— Un admirator devotat... chiar dacă este bărbatul alteia... Cred că este nebun după tine dacă te ajută să te descurci cu Salonul de modă, care este central, în Maxfair, și nu cred să fie nici ieftin.

— Pentru informarea ta, află că nimeni nu mă ajută cu nimic, îl puse ea la punct. Tot ceea ce am realizat a fost prin propriile mele puteri, muncind din greu.

— Vrei să spui că Mel Taylor nu te-a ajutat deloc? izbucni el.

India fu pe punctul de a-i întoarce spatele și a-l părăsi, dar o opri rău două lucruri. Era vorba în primul rând de propria ei mândrie; dacă fugea acum

însemna să-i dea apă la moară, confirmându-i toate acuzațiile pe care i le adusese; în al doilea rând, nu putea să facă nici o mișcare pentru că degetele lui Simon Herries o strânseseră ca niște cătușe; mult mai puternic decât ea, o forță să intre în mașină. Măinile ei fură eliberate și așa fu închisă. India începu să-și frece încheieturile unde rămăseseră urme de la degetele lui și apoi rămase cu privirea ațintită drept în față. Un curent de aer rece și zgomotul de lângă ea o anunțară că Simon Herries se instalase în mașină.

— Imbufnată? comentă el peste zece minute de condus, uitându-se la India care privea furioasă prin geamul din față. Te deranjează adevărul?

— Adevărul? India se întoarse cu fața spre el. Mă îndoiesc ca oameni ca tine să-l cunoască.

— Oamenii ca mine sunt singurii care-l cunosc, veni răspunsul lui... pentru că pur și simplu am prea multă experiență. Sexul vostru nu încetează niciodată să mă asalteze cu tot felul de tertipuri în scopul propriului interes, mai ales când este vorba de carieră. Crede-mă, știu bine asta.

— Sunt sigură că știi!

În întunericul automobilului, India simți că este privită. Ochii ei se opriră pe mâinile lui, care țineau volanul cu încredere; tot așa ar ține și o femeie, gândi ea și se înfioră fără să-și dea seama de ce. Ce dracu' se întâmplă cu ea?

Traficul începuse să se rărească. India se uită la ceasul de la bord și constată că mergeau de peste o

jumătate de oră. Se încruntă, încercând să distingă în întuneric locuri cunoscute și întrebă brusc:

— Este departe?

— Ce să fie departe? răspunse el cu răceală.

Fiind cu nervii încordați la maximum, pe India o cuprinsese teama.

— Nu te juca cu mine! îi azvârli ea. Știi foarte bine ceea ce vreau să-ți spun. Suntem departe de apartamentul Melisandei?

— Nu chiar.

Pentru că nu-i mai dădu nici o informație suplimentară, India își înăbuși furia care-i creștea, într-o tăcere mormăntală; mai bine așa decât să izbucnească un scandal. Bărbat infect! gândi ea. Începu să creadă că el o provoca intenționat ca să-și piardă stăpânirea de sine. Îl fulgeră cu privirea, observând cum își apleacă ochii prefăcându-se foarte atent la drum.

Ferrariul începuse să prindă viteză. India își pusese centura de siguranță când se așezase în mașină și aceasta, combinată cu fotoliul moale de piele, o făcea să nu simtă brustile schimbări de direcție. De-abia avu timp să vadă tăblița indicatoare, când el o luă la dreapta prin suburbiile Londrei și fața ei deveni cenușie.

— Asta nu este drumul spre Melisandă! Mi s-a spus că este în South Wales.

— Așa este, o aprobă Simon Herries cu blândețe.

— N-ai de gând să te întorci?

— De ce?

— De ce? India îl privi într-o tăcere plină de neîncredere... Pentru că ai greșit drumul, din cauza asta!

— Nu, nu l-am greșit.

Cuvintele fuseseră spuse atât de încet încât ea crezu că nu auzise bine. Apoi, ca să le întărească, Simon Herries continuă pe un ton uniform:

— Mergem exact acolo unde am plănuț să te duc atunci când te-am invitat la petrecerea Melisandei... și gura i se strâmbă cu cinism... Știam că o să muști din nadă.

— Nadă? spuse India stupefiată.

Nu știa ce să simtă; nu știa ce să creadă în legătură cu ceea ce i se întâmpla ei acum.

— Da, posibilitatea de a obține un contract pentru TV. Sunt sigur că asta este motivul pentru care ai venit cu mine.

Pentru moment, India rămăsese prea uimită ca să mai poată vorbi, dar mai apoi își regăsi vocea și întrebările începură să curgă una după alta.

— Ce înseamnă asta? Unde este Melisandă? Unde mă duci?

— La care să răspund întâi? o ironiză el sardonice. Aceasta, draga mea India, este o formă de plată, dacă pot să-ți spun așa. În lumea teatrului s-ar numi „dreptate” și cred că-i mai bine s-o denumesc așa. Cât despre Melisandă, continuă el înainte ca India să mai întrebe ceva... după câte știu, este în California. Și acum, la cea de a treia întrebare, care a fost „Unde mă duci?” o imită el... te duc la o casă a mea pe care o am în Dorset, unde tu și

cu mine o să petrecem împreună weekendul, de unde o să te întorci la Londra luni dimineața, când o să te depun în fața Salonului tău, introducându-te înăuntru cu tam-tam. Măine dimineață o s-o sun pe secretara ta cea eficientă, de la acea casă a mea și o să-i spun că o să întârzii luni dimineață și când...

Indiei nu-i veni să-și creadă urechilor, dar întorcându-se către el, văzu cum ceva diavolesc scliepa în întuneric, sclipire ce emana din adâncul ochilor lui cenușii. El continuă:

— Fiind o ființă cu un caracter neprețuit, va trage cea mai apropiată concluzie și înainte ca weekendul să se sfârșească, la urechile prietenului tău va ajunge noutatea că tu și cu mine suntem foarte buni „prieteni”.

— Dar de ce? Nu înțeleg! Nu mă plac. Nu...

— Să te doresc? o ironiză pe față, dar în dosul zeflemelii India simți o furie periculoasă. Nu, nu te doresc...

— Atunci de ce? întrebă India neajutorată, chinându-și mintea cu tot felul de explicații referitoare la comportarea lui irațională.

O fi oare vorba de o glumă proastă? Se uită pe furiș la profilul lui de granit, cu bărbie fermă și buzele strânse.

— Încearcă să te gândești la Melford Taylor! vocea lui plină de ură îi zgârie auzul... sau mai bine la biata lui nevastă... verișoara mea. Părinții ei au fost singura familie stabilă pe care am cunoscut-o după divorțul alor mei; practic, ei m-au crescut. Alison a fost ca o soră pentru mine... de fapt eu

i-am prezentat-o lui Melford. Sunt chiar și nașul celor doi băieți ai săi. Știai despre ei, știai că aman-tul tău este tatăl copiilor unei alte femei, nu-i așa? întrebă el cu sălbăticie pe India, pe care o găsi nepregătită, mai ales că înainte fusese calm... și constat că nu ai nici un fel de remușcări din cauză că l-ai luat copiilor și nevastei lui.

— Dar nu este nimic adevărat! Nimeni...

— Nimeni nu știe? Asta vrei să spui? Ești într-adevăr atât de insensibilă ca să crezi că o femeie care trăiește de zece ani cu un bărbat nu simte când acesta este încurcat cu alta? Dar n-ai câștigat partida, încă. Alison o să aibă încă un copil; copilul lui Melford...

— Știu.

Linștea cu care ea spusese aceste cuvinte îl făcure să tacă pentru un timp. Rulau acum pe șoseaua N4, Ferrariul înghițind milă după milă, cu India în interiorul lui, zbuciumându-se să înțeleagă ce se întâmplă.

— Știi, dar încă îți inchipui că el o s-o părăsească pe Alison și pe copil; să divorțeze ca să se poată însura cu tine.

— Nu vreau ca el să divorțeze, îi spuse India cu sinceritate.

— Nu, nu vrei, chiar? zise printre dinți Simon Herries. Ți-ar place să-l știi agățat doar; însă cred că l-ai încurajat, pentru că Alison mi-a spus, acum o lună, că se teme ca Mel să nu fie pe punctul de a o părăsi.

Cu o lună în urmă — el tocmai auzise din gura Melisandei că este prietenă cu Mel. Se întoarse spre el, dar vorbele care-i veneau îi muriră pe buze. Îi trebuia prea multă încăpățănare ca să-l convingă de adevăr. Dar, în fond, lasă-l să creadă ce vrea, hotărî ea subit.

— Atunci asta este motivul pentru care m-ai răpit? întrebă ea. Vrei să mă târăști în fața nevastei lui Mel și să mă forțezi să i-l dau înapoi?

— Alison a îndurat și așa destule umilințe. Este cu zece ani mai mare ca tine și se luptă cu o sarcină grea... poți să-ți imaginezi ce-ar fi pentru ea dacă ar confrunta-o cu aranta soțului ei!

Degetele lui prinseră mâna Indiei care se ridica să-l palmuiască.

— Oh nu, nu încerca, pisicuțo! îi azvârli el.

— O să-i spun lui Mel ce-ai făcut! țipă India la el, gata să izbucnească în plâns.

— N-o să îndrăznești, veni răspunsul dur. O să afle prea repede totul, în ceea ce te privește. De ce-ți inchipui că m-am pretat la toate astea? În orice caz, nu ca să văd cât ești de bună la pat, așa cum crede Mel!

— Nici n-o să ai ocazia să constăți! se răfoi India la el, prea furioasă ca să-i nege comentariile. Ai fi ultimul bărbat din lume cu care m-aș culca!

— Bine. Până aici suntem de acord amândoi și dacă o s-o ținem tot așa și în continuare, weekendul o să se petreacă fără incidente. Apropo, cred că o să-ți placă farsa pe care am plănuț-o. Alison știe că vin și probabil o să treacă să mă vadă. Mi-ar

place să-i văd mutra lui Mel, când ea o să-i povestească cum îți petreci weekendul cu mine.

— Ești... ești un sadic! țipă India la el, încercând să deschidă ușa mașinii.

Doamne, ce-ar mai fi fost dacă ar fi reușit să sară din mers, gândi ea câteva secunde mai târziu, imaginându-și cum ar fi zăcut corpul ei neînsuflețit de-a lungul asfaltului, dar prudent, Simon Herries blocase încuietorea.

— Nu încerca, spuse el calm. Până la terminarea acestui weekend n-o să te scap din ochi.

— Orice ai face, pentru Mel nu va însemna nimic, pentru că îi voi spune adevărul, îi zise India.

— Care adevăr? Că ai petrecut weekendul cu mine? îi reaminti el brutal. Mel este bărbat, India, și de îndată ce va afla, va deduce și restul; o să creadă că ți-am făcut ceea ce-ți face el în mod curent. Chiar dacă o să-i spun că totul a fost pur platonice, n-o să mă creadă. Puterea geloziei este mare!

— Ești un monstru... îngrozitor! urlă India la el. Tu...

— Nici mai „monstru” și nici mai „îngrozitor” ca tine, îi răspunse Simon. Sau nu consideri atât de important faptul de a distruge o familie? Nu ți-era suficient să te mulțumești doar cu influența și banii lui Mel?

— Ți-am mai spus, tot ceea ce am este obținut prin muncă...

Se întrerupse, pentru că Simon își dădu capul pe spate și răsă zeflemitor:

— Sunt convins că ai muncit ; ştie Mel că a face dragoste cu el înseamnă pentru tine muncă ? şuieră el. Poate că o să trebuiască să-i spun şi asta în treacăt, adăugând, bineînţeles, că ți-a plăcut mai mult să te culci cu mine decât cu el. Te-am şocat ? Mă mir ! Femeile ca tine nu merită nici un fel de menajamente ; Sunt convins că ai aflat asta de mult.

Părăsirea şoseaua principală pentru a se angaja pe un drum mai puţin circulat, care şerpuia printre sate şi India devenea din ce în ce mai speriată, cu fiecare minut care trecea. Renunţase să-i mai spună că nu era vinovată cu nimic şi singura ei speranţă era să-l convingă s-o elibereze, promiţându-i că nu se va mai întâlni cu Mel (o treabă simplă, pe care deja o şi făcuse), dar când îi sugera asta, acelaşi râs crud se auzi.

— Cred că glumeşti ! Nu te-ai crede pentru nimic în lume !

— Şi dacă ți-ai spune că tot ceea ce mi-ai zis nu este adevărat, că nu sunt amanta lui Mel, că n-am intenţia să-i distrug căsnicia...

— Prea târziu, draga mea, răspunse el sec, dând scurt din cap. După cum ți-am mai spus, am învăţat să aflu când o femeie spune adevărul... Am ajuns, adăugă el, când ajunseră la sfârşitul unui drum îngust... Doamna Bridges ne-a făcut aprovizionarea din sat. I-am spus că o să-mi aduc o prietenă, așa că nu o să ne deranjeze. Ce s-a întâmplat ? Ai fi vrut să fii cu Mel ? întrebă el, privind-i faţa palidă.

Ar putea să-i fure cheile de la maşină, când el se va da jos, gândi India scârbită, sau să o rupă la fugă...

Maşina se opri şi farurile luminară o splendidă casă de ţară. Construită din piatră, cu nişte ferestre mari, situate de o parte şi de alta ale unui portic, avea un aer foarte primitiv, care ar fi atras-o pe India în alte circumstanţe. Ea aştepta ca el să se dea jos din maşină, dar spre disperarea ei, manevră deschiderea uşii garajului din interiorul maşinii, în așa fel, încât intrară în interior şi în urma lor se lăsă în jos poarta grea a acestuia.

Garajul în care se aflau era foarte spaţios şi avea o uşă care dădea drept în locuinţă. Orice încercare de a evada a Indiei fu astfel spulberată. Ea aştepta ca el să iasă din maşină şi să vină să-i deschidă portiera.

O prinse de braţ cu putere, o dădu jos din maşină şi se îndreptară spre uşa locuinţei, care era descuiată. După ce intrară, el o încuiă şi aprinse lumina.

Ajunseseră într-o spălătorie echipată cu maşină de spălat şi uscător. Simon o luă înainte, forţând-o pe India să-l urmeze şi intrară într-o cameră ce părea a fi o bucătărie. Aceasta era foarte bine proporţionată şi mobilată asemănător cu bucătăria fetei, dar mobilierul şi celelalte erau cu mult mai costisitoare. Era o bucătărie de familie, gândi ea, uitându-se împrejur ; nu semăna a bucătărie de burlac sofisticat. În această bucătărie îi puteai imagina un căţel

jucându-se cu o minge, un copil dormind într-un cărucior şi o gospodină pregătind masa.

— Ce este ? o luă Simon peste picior. Vrei să evaluezi lucrurile ? N-ai putea. Le-am cumpărat de la o căsuţă ruinită, la un preţ redus, din primul meu câştig...

— După care ai cheltuit o grămadă de bani, îi întoarse India.

— Timp şi efort, da... dar nu bani. Eşti surprinsă să afli că-mi place să repar şi să remodelez lucrurile vechi ? Inseamnă că nu mă cunoşti deloc, nu-l aşa ?

— Nici tu nu mă cunoşti ! îi ripostă India cu mândrie. Mă acuzi că încerc să-i fur bărbatul vişoarei tale, că vreau să-i distrug căsnicia, că...

— Destul. Dacă ai de gând să devii isterică apleacă-te peste chiuveţă. O să-mi fie mai uşor să-ţi torn apă rece în cap.

Ceva din sclipirea grea a ochilor lui o făcu pe India să înţeleagă că el nu glumeşte.

— Vino cu mine, comandă el, strângând-o puternic de braţ.

Măine dimineaţă o să fie plină de vânătaşi ; încheieturile încă o mai dureau din cauza apăsării degetelor lui nemiloase.

— Cum poţi să fii sigur că o să mă ții aici tot weekendul ? îl întrebă India, în timp ce se îndreptau spre un hol dreptunghiular, foarte plăcut, unde o pendulă ticăia melodios şi un covor persan asemănător cu al ei, bogat colorat, acoperea podeaua lustruită.

— Foarte simplu. Când n-o să fiu cu tine o să te încui în camera ta.

Scoase o cheie din buzunar şi i-o flutură prin faţa ochilor.

— Unul din lucrurile pe care l-au făcut oamenii din secolul XIX a fost acela de a-şi asigura intimitatea. Toate uşile din casa asta au broaşte ; toate au chei şi ghici cine are toate cheile ? Şi nu încerca să faci pe şcolăriţa de roman, încercând să cobori pe fereastră ! O să te găzduiesc în camera copiilor — altă idee a epocii victoriene ; acolo există gratii la ferestre, dacă cumva ai uitat între timp cum arată o astfel de încăpere.

— Mă surprinde totuşi că nu mă obligi să împart camera cu tine ! îi zvrli India.

— Pentru ce ? o întrebă Simon cu brutalitate. N-am nevoie de firimituri de la masa lui Mel.

De data aceasta India îl palmui — tare, cu dosul palmei, lovitura surprinzând-o atât pe ea cât şi pe el. Rămase năucă privind cu groază urma roşie a palmei de pe obrazul lui. De când era copilă avusese o teamă bolnăvicioasă faţă de violenţă, întotdeauna fiindu-i frică să nu fie plesnită. Totdeauna considerase că violenţa fizică reprezintă tot ce este mai degradant la un om şi acum, într-o fracţiune de secundă, furia care o cuprinsese dar pe care şi-o stăpânise ieşise la suprafaţă, forţând-o să aibă o reacţie fizică ce o umplea de ruşine şi silă faţă de ea însăşi.

— Căţea !

Simon respira cu greutate și un mușchi i se zbătea în obraz. India îl privi cu teamă și fascinație.

— Oh, nu, spuse el încet, ca și cum i-ar fi ghicit gândurile. Nu ține cu mine! Întâi mă provocă și pe urmă mă seduci? Sunt prea experimentat în jocul acesta ca să mă poți păcăli. Nu crezi că ești prea optimistă sau chiar proastă ca să-ți închipui că mi-aș putea schimba hotărârea? Ce vrei să obții? Mel e plecat de o bucată de vreme, nu-i așa? Cu un protector ca el cred că este complicat pentru tine să-ți iei un alt amant când el nu este în Londra. Ești plină de mici atenții, nu-i așa? Lași veioza să ardă când pleci de acasă, ca și cum ai invita pe cineva...

— Te urăsc! urlă India. Nu știu cum, dar am să te fac să mi-o plătești — o să plătești din greu!

El nu-i dădu nici o atenție, târând-o după el de-a lungul unei scări interioare lustruite, care ducea într-un mic holișor. Băgă cheia pe care i-o arătase într-una dintre uși, o dădu de perete și o împinse înăuntru.

Era o cămăruță mobilată cu un pat și cu foarte puține alte lucruri. Într-un colț era o chiuvetă, la ferestre atârnav draperii și India, a cărei imaginație lucra cu febrilitate, se simți ca și cum ar fi fost condusă într-o carceră.

— Regret lipsa de feminitate a locului, spuse el pe un ton din care se simțea clar că puțin îi pasă.... Dacă vrei să te duci la baie, ai cincisprezece minute. Să știi că nu se poate închide ușor din interior.

Gura lui se strânse când India îl privi cu dezgust.

— Oh, du-te, îi ceru el aspru, nu mai încerca, amândoi știm că nu mai ești fecioară.

— N-am nimic în care să dorm, protestă India, spunând primul lucru care îi venise în minte și apoi înroșindu-se din cap până în picioare în timp ce Simon Herries o studia îndelung.

— Nu, aprobă el, dacă nu ești obișnuită să te culci singură, o să-ți fie probabil frig. N-ar folosi nimănui să suferi și în orice caz să-mi faci o pneumonie. Să văd ce pot găsi. Vino cu mine.

Îl urmă forțat într-altă cameră, care era probabil dormitorul lui, mobilată bleumarin și crem, o cameră bărbătească foarte plăcută.

— Așteaptă-mă aici.

Fu împinsă pe un pat dublu în timp ce Simon Herries deschise ușa unui șifonier, de unde scoase o pijama de mătase.

— Nu-i nevoie să mă privești așa, spuse el rece în timp ce ea rămăsese cu gura căscată... N-o să te contamineze... N-a fost niciodată îmbrăcată. O țin aici pentru... a salva aparențele. Personal nu consider că trebuie să existe ceva între mine și... Roșești? Ce fată isteță! o ironiză el admirativ. Lui Mel cred că-i place asta; este un tip de modă veche. Niciodată n-ar rezista unei povești romanțioase.

— Nu ca tine. Ești inuman, știi asta?

— Ai cincisprezece minute dacă vrei să folosești baia, îi reaminti el.

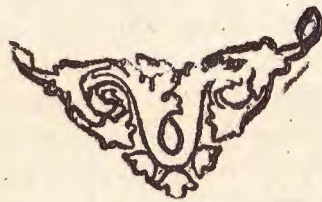
India fu forțată să admită că pentru moment el conduce jocul și nu exista nici un mijloc de a scăpa. Se îndreptă cu greutate spre baie, strângând în mână pijamaua de mătase.

După cincisprezece minute de stat înăuntru, ieși și-l găsi pe Simon Herries proptit de perete. El îi studie fața strălucitoare curățată de fard și corpul care se ghicea prin pijamaua ce-i era prea largă, ca apoi ochii să i se oprească pe gâtul și apoi pe sânii Indiei care înțepau mătasea. Ea își pusese mantoul împrejurul umerilor dar acum și-l trase instinctiv împrejur, urându-l pentru modul în care o făcea să fie conștientă de propriul ei trup și urându-se la rândul ei, pentru modul în care reacționase la privirea lui arogantă.

Cămăruța era rece și neconfortabilă. Somnul nu reușea s-o cuprindă. Își făcea tot felul de planuri despre modul cum ar putea să scape. Ce mult i-ar fi plăcut ca el să afle adevărul — că tot ceea ce întreprinsese era pentru nimic. Sărmana Alison, gândi ea cu tristețe, îi părea rău pentru nevasta lui Mel și-i mulțumea Domnului că are conștiința curată. Auzi apa curgând în baie și simți cum i se uscă gura și i se accelerează bătăile inimii. Ce se întâmpla cu ea? N-avea de ce să se teamă din punct de vedere fizic de Simon Herries, el fusese foarte clar în privința asta. N-avea altceva de făcut decât să aștepte; mai devreme sau mai târziu va găsi o ocazie ca să scape, și chiar dacă nu va reuși, totul se va rezuma doar la acest weekend — măcar de-ar putea supraviețui atât de mult în compania lui Si-

mon Herries, gândi ea plină de ură. Gândul că el o ura tot atât de mult, cât și ea pe el, îi mai îndulcea neazul. Ce bou nenorocit! S-o răpească, s-o aducă cu forța până aici, să n-o asculte și să nu-i dea cea mai mică șansă de a se explica!

Încă fierbând de mânie, trupul său obosit îi forța mintea să se încetoseze și ea căzu într-un somn fără vise.

CAPITOLUL IV

Când deschise ochii, India nu-și putea reaminti unde se află. Tot ceea ce văzu fu lumina care se strecura printre gratii și inima i se strânse de groază până când realizează că se află sechestrată în camera pentru copii a lui Simon Herries și nu într-o celulă de pușcărie.

Camera de copii! Pentru prima dată începu să cerceteze locul la lumina zilei și ceea ce văzu o făcu să-și încrețească nasul de dezgust.

Pereții erau vopsiți într-un bej uniform, care în unele locuri se transformase în gri. Un covoraș subțire, diferit total de covorul ei persan, acoperea pardoseala, iar la geamuri atârnav draperii vechi și uzate. După gustul Indiei, camera era foarte depri-mantă. Vai de bietii copii care trebuie să stea aici, reflectă India, dându-se jos din pat și îndreptându-se spre fereastră, târâind după ea pijamaua mult prea lungă și largă.

În alte circumstanțe, vederea ar fi încântat-o. Născută și crescută în Cornwall, îi lipsea peisajul de țăară și marea. Deși aici nu se vedea oceanul Atlantic, în față se întindeau câmpuri verzi cu semănături de primăvară; cerul era de un albastru deschis. Un soare primăvărată strălucea deasupra

grădinii casei; iedera și trandafirii cățărători ajungeau până la fereastra ei.

Dacă această casă ar fi fost a ei, ar fi dat joi gratiile, transformându-le în niște ferestre arcuite; ar fi schimbat stofa mobilei și draperiile, asortându-le cu jucăriile copiilor; ar fi lustruit podeaua și mobilele... Era atât de absorbită în reddecorarea mentală a camerei, că aproape uită unde se află. Aproape... dar nu complet.

O privire spre geamuri, și-i fu suficient ca să-și dea seama că, chiar dacă n-ar fi avut zăbrele, ar fi fost imposibil să coboare și să se elibereze prin ele.

Strângându-și cu o mână pijamaua de împrumut, se îndreptă spre ușă. Să-l crezi pe Simon Herries că pijamaua nu mai fusese îmbrăcată niciodată! Preț de o secundă își imaginează trupul lui gol de hainele sofisticate pe care le purta și imaginea o tulbură. Inima păru să i se oprească, sângele îi părăsi chipul, ca apoi să-i revină cu putere în față, ca și cum logica ei s-ar fi luptat cu instinctul. De ce, dintre toți bărbații pe care-i întâlnise în cei douăzeci și cinci de ani și care o lăsaseră rece, trebuia să reacționeze așa, tocmai la cel pe care-l disprețuia?

Trebuie să fie atracția lui fizică deosebită, decise ea cu slăbiciune, refuzând să dea curs gândurilor ei trădătoare și atinse ușa cu mâna cea liberă.

Spre surprinderea ei, aceasta se deschise. Fără a se opri din gânduri, pași înainte și se opri brusc când, la înălțimea ochilor ei, întâlni gâtul bronzat al lui Simon Herries. Își aplecă privirea — o gre-

șeală; halatul lui care părea să-i fie singurul acoperământ, închis neglijent la brâu cu un cordon, lăsa să se întrevadă o suprafață din pieptul său bronzat, pe care se încrețeau firicele de păr, suprafață pe care tocmai o freca.

Undeva în interiorul ei, India simți cum se trezește ceva la viață; o cuprinsese o fierbințeală căreia, din cauza lipsei de experiență, nu-i dădu nici un nume. Dezlipindu-și ochii de pe corpul lui, ea privi în sus și văzu, spre consternarea ei, că el o privea cu ochi ironici, conștient de reacția ei.

Căldura care o cuprinsese o făcu să simtă un gol în stomac și cu degetele tremurânde încercă să se apuce de clanța ușii, dar mâna îi fu prinsă ca într-o menghină de cea a lui Simon Herries.

— Te gândești să fugi undeva?

— Îmbrăcată așa?

Dacă n-ar fi sesizat nuanța ironică a cuvintelor lui, ar fi murit de rușine, pentru că deja ochii lui admiratori îi studiau sânii și picioarele svelte care se ghiceau prin pijamaua de împrumut.

— Cred că ești cam agitată, aprobă el zeflemitor, dar n-am nici cea mai mică îndoială că ai putea să-mi scapi... sau să ajungi prea departe. Garajul și ușile sunt încuiate și cheile sunt la mine. Doar dacă, bineînțeles, n-ai de gând să intri în camera mea ca să le cauți.

Modul în care el pronunțase vorbele era îmbibat de senzualitate, făcând-o pe India să se înroșească din cap până în picioare și să-și înfigă degetele în prosopul de baie.

Toate bunele ei intenții de a nu mai zice și face nimic în timpul acestui weekend, pentru a îndura totul mai ușor, se volatilizaseră. Cu ochi strălucind de mânie, trase aer în piept.

— De ce...

— Simon? Te-ai sculat? Degetele lui de oțel îi închiseră gura și ochii cei gri o preveniră să nu vorbească, dar spre groaza Indiei, plăcuta voce feminină continuă: Mel este cu mine. Tocmai a sosit acasă. Putem urca?

Momentul în care fu pronunțat numele lui Mel o făcu pe India să înlemnească.

Fără să-i răspundă femeii pe care India o luă drept Alison, nevasta lui Mel, Simon Herries îi prinse încheietura mâinii și o împinse pe mica distanță ce despărțea camerele, băgând-o în dormitorul lui, încă acoperindu-i gura cu mâna.

Se mișcase atât de repede, încât India nu avusese ocazia să riposteze, dar după ce slăbi strânsoarea, ea se întoarse repede încercând să se elibereze și să se îndrepte spre ușă, neavând altceva în gând decât să scape de ceea ce-și pusese Simon în cap.

De-abia făcuse doi pași, când el o apucă, făcând-o să-și piardă echilibrul și profitând de acest avantaj, își utilizează forța ca s-o răstoarne pe pat ținând-o sub greutatea propriului lui trup.

India auzi pași pe scări, și o voce mirată de femele care spunea:

— Sunt sigură că a spus că vine în acest weekend aici. Doamna Barton mi-a spus ieri că i-a umplut frigiderul.

— Poate că a ieșit să-și viziteze vreo prietenă doar îl știi pe Simon.

India își închise ochii când auzi vocea lui Mel, atât de familiară ei. Când îi deschise din nou, îl văzu pe Simon Herries observând-o fără milă sau alt fel de emoție, ci doar cu o expresie rece, care o făcea să se cutremure.

Ambii auziră în același timp clanta de la ușă. India și închise din nou ochii, tremurând încordată, ca apoi să geamă de disperare, deoarece cu o mișcare grosolană, acesta îi desfăcea bluza de pijama, expunându-i sânii cu pielea lor albă și delicată și sfârcuri rozalii.

Țipătul ei de protest fu înăbușit de puternica gură bărbătească ce-i zdrobi buzele, în timp ce degetele lipsite de milă i se infingeau în braț. Părul aspru al trupului lui îi zgârie pieptul, forțând-o să stea lipită de saltea.

Panica și isteria o cuprinseseră pe India, care se arcui încercând să scape de prezența aceasta sufocantă; degetele lui îi apucară sânii, fără să-i pese că ar fi putut fi observat, în timp ce ușa se dădu în lături și o femeie micuță, urmată de Mel Taylor, intrară.

Pentru moment se lăsă o liniște mormântală; apoi Alison și Melford vorbiră deodată, Alison scuzându-se, nu față de India ci față de Simon, care se prefăcu că acoperă cu un colț de cearșaf sânii ei goi — dar nici Alison și nici Mel nu se lăsară păcăliți de acest gest, dovadă roșeața care o cuprinsese

pe Alison precum și fața lui Mel care deveni cenușie în timp ce o studia pe India.

— Ar fi trebuit să bateți la ușă, spuse Simon Herries încetitor. Ce vă aduce aici la o oră atât de nepotrivită? Fără să o lase pe verișoară-sa să spună ceva, adăugă convențional: Apropo, v-o prezint pe India, India, vara mea Alison și soțul ei, Mel. Nu-i nevoie să ne strângem mâinile, Mel, în asemenea circumstanțe, adăugă el cu sebișteles în timp ce Mel înaintase și apoi se trăsese înapoi... Între noi nu trebuie să existe formalisme.

— Am venit să vedem dacă vrei să mergem să prânzim la „Plough și Fail“, spuse repede Alison, dar...

— Ne-ar place, nu-i așa, dragă? O să scapi de pregătitul mesei.

— Nu-mi pasă, protestă India răgușit, incapabilă să suporte ochii plini de reproș ai lui Mel de-a lungul prânzului. Îmi place să mă țin pentru tine...

Doamne, ce mult o durea să scoată astfel de minciuni, dar nu exista altă alternativă.

Râsul lui Simon o făcu să-și simtă pielea „ca de găină“, în timp ce buzele lui i se lipeau pe gât, acolo unde pulsul îi bătea nebunește. Vocea lui mică roasă murmură:

— Nu-ți cheltui energia, aș crede că te gândești la alt mod de a ne petrece timpul, nu-i așa?

— Nu vezi că o faci pe biata fată să se rușineze? Îi critică Alison, zâmbindu-i Indiei încurajator.

— S-o fac să se simtă rușinată? Își înalță el sprâncenele a mirare. Scumpa mea Alison, nu eu

am dat buzna aici, intrerupându-ne tocmai când eram pe punctul de...

— Da, îmi pare rău pentru asta, îl intrerupse Alison, luându-l pe Mel de braț. Vroiam să-ți spun doar că Mel s-a întors.

— Bine, acum mi-ai spus, e-n regulă?

— Ne vedem la „Plough și Fail“ la ora unu? Îmi pare rău că am năvălit așa, India... ai un nume neobișnuit, adăugă Alison.

— Mi l-a ales tata. Era inginer și lucra acolo, atunci când m-am născut eu, explică India urându-se pentru roșeața vinovată care-i acoperea pielea.

Ce importanță avea ce gândea această femeie despre ea? Nu va avea ocazia s-o mai vadă niciodată și ce dacă ar mai fi văzut-o? Suntem doar în epoca modernă și nimeni nu mai blamează un cuplu de oameni necăsătoriți, care se culcă împreună. Dar ea și Simon Herries nu erau un „cuplu“ în adevăratul sens al cuvântului; simți ca un cuțit în inimă când își dădu seama că ar putea fi judecată ca o femeie ușoară care-și petrece noaptea într-un pat străin. Și apoi, mai era și Mel. De când intrase în încăperea evitase privirea Indiei; nici ea nu îndrăznea să-l privească. Ce naiba o fi în capul lui? Deși nu-i pretinsese să se culce cu el, știa că o dorește și ea-i explicase că nu-i plac aventurile sordide, în special cu oameni căsătoriți. Simon Herries nu era căsătorit, desigur, dar după cum știa și Mel, ea nu-l cunoștea pe acesta de multă vreme. Deodată își aminti de ultima oară când cinaseră împreună și ea-i spusese lui Mel despre Simon. Mel ar fi tre-

buit să-i spună atunci că el este vărul lui Alison și nu doar o simplă cunoștință. Intotdeauna se mândrea cu faptul că nu era tipul de femeie care să-și țină pe bărbați în șah, promițându-le ca apoi să nu se țină de cuvânt, dar era totuși un lucru de neconceput ca Mel să plece din această casă convins că ea-și petrecuse noaptea cu Simon. Cu prima ocazie îi va explica lucrurile așa cum s-au petrecut, iar Mel, care o cunoștea de atâta vreme, o va crede.

— Vă lăsăm până la prânz. Nu vă mai necăjiți, vă lăsăm singuri, îi asigură Alison.

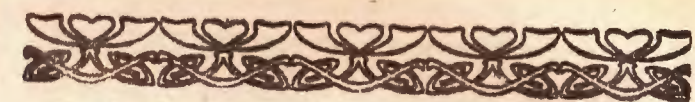
— Regret că v-am intrerupt „distracția“, adăugă Mel cu furie și amărăciune, ochii lui plini de durere fiind îndreptați spre cearșaf, care mai mult scotea în evidență decât să acopere sânii Indiei.

Când el ajunse la ușă, într-un impuls nebunesc, India vroi să-l strige și să-i explice totul, dar ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, Simon își aplecase capul, degetele lui strângându-i încheieturile, adăugând în timp ce-i strivea buzele:

— Inchide ușa după tine, Mel, și spune-i lui Alison să încuie după ea. Nu mai vreau să fiu intrerupt!

— Nu încerca să faci ceva, o preveni el pe India, după ce ușa se închise. N-o să mai folosească la nimic. N-a fost chiar ceea ce-mi planificasem, dar a fost nemaipomenit. Nimic nu este mai convingător decât ceea ce vezi cu propriii tăi ochi — toți știu că trebuie să crezi numai ceea ce vezi, nu-i așa?

— Cum ai putut? protestă ea cu o voce gravă și plină de emoție. Cum ai putut să faci așa ceva...?

— Foarte ușor, venise răspunsul prompt. Foarte ușor, spuse el pe alt ton și India îngheță văzând că ochii lui se opriseră asupra corpului ei svelt ce se ghicea sub cearșaf... Nu te teme, o asigură zeflemitor. Din punct de vedere fizic poți să fii tentantă cu pielea ta albă și curbe încântătoare, dar după satisfacția posedării tale, eu, care nu mai sunt de mult un puști, n-aș fi pe deplin mulțumit. Eu caut altceva la o femeie... tandrețe, posibilitatea de dăruire...

— Și tu... ce i-ai da în schimb? îl întrebă India fără menajamente... Nimic cu care să se mândrească, în afara bârfelor din coloanele de scandal ale ziarelor, cunoștințelor tale care duc o viață pe măsura ta; suficient ca farmecul tău personal să pălească...

— Speri să-ți fac o demonstrație? suieră Simon Herries. Vino, adăugă el cu perfidie. Am văzut cum te uita la mine mai devreme. Care-i problema, nu te satisface Mel?

Cuvintele de negare care-i veniră în cap Indiei îi muriră pe buze, dându-și seama că era inutil să-și proclame nevinovăția sau să-l explice că reacționase așa din cauza apropierei lui bărbătești, în astfel de împrejurări. Ar fi putut să încerce să-l convingă că Mel nu este amantul ei, realizează India oboșită; că nu fusesse amanta nimănui; că el fusese unicul care se apropiase atât de mult de ea; că fusese atât de ocupată cu cariera ei, încât mai era încă virgină...

— Poți să folosești tu baia, întâi, îi spuse Simon.

— Cu ce să mă îmbrac? murmură India mai mult pentru ea însăși, amintindu-și deodată că singurele

haine pe care le avea erau cele de seară și pijamaua asta.

Drept răspuns, el sări din pat și deschise ușa unuia dintre elegantele șifoniere ce se potriveau atât de bine cu camera.

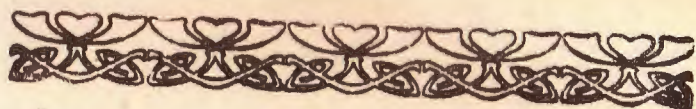
— Încearcă-i pe ăștia, sugeră el azvârlind o pereche de blugi uzați pe pat. Și asta... lângă blugi se alătură o cămașă. India nu-și dădu seama ce privire suspicioasă are, până când Simon nu zise cu răceală: — Nu te mai uita așa; sunt ai lui Rick, fratele lui Alison. I-a lăsat aici ultima dată când a venit să mă ajute. Femeia mea de serviciu cred că i-a găsit și i-a spălat și de atunci atârnă în șifonierul meu.

India nu-și pierdu prea mult timp în baie. Blugii, foarte strâmți, îi veneau de minune și la fel și cămașa, dar ea nu se studie deloc, prea tulburată din cauza evenimentelor ce avuseseră loc.

— Ce părere ai despre un mic dejun? îi sugeră Simon când ieși din baie. O să găsești tot ce dorești în frigider. Am înțeles că știi să gătești.

Îi stătea pe vârful limbii să-l contrazică, dar la ce i-ar folosi? Chiar și ea era flămândă, spre surprinderea ei.

— Nu încerca vreo șmecherie, o avertiză Simon. Ușile sunt încuiate și cheile aici, se bătu el peste buzunarul de la halat... În baie este un telefon cu derivație și o să aud dacă ridici receptorul. Dacă ai ști, ceea ce s-a întâmplat în dimineața asta nu-i nimic în comparație cu ce pot să fac.

Cu aceste amenințări în minte, India coborî scările. Ar putea să dea un telefon și să cheme un taxi în timp ce Simon era în baie, dar merita riscul? În fond, își atinsese scopul; nu mai avea ce câștiga din partea ei și avea de gând să i-o spună. Cât despre Mel... simți o strângere de inimă când își reaminti privirea lui de amarnică dezaprobare. Poate că la urma urmei era mai bine că se întâmplase așa; acum avea motive reale ca s-o disprețuiască și în acest fel o va uita mai ușor. Și ar fi mai bine dacă nu va apare nimic în ziare despre ea și Simon Herries, ceea ce i-ar întina reputația, gândi ea cu cinism, în timp ce scotea din frigider ouă, șuncă, sosuri și roșii. Găsi chiar și un vas plin cu ciuperci și, foarte curând, bucătăria se umplu de un miros de șuncă friptă „de-ți lăsa gura apă”.

— Foarte gospodar ești!

Cufundată în treabă, India nu-l auzise intrând, dar acum îl privea cum se întinde spre un dulăpior și scoate o pâine pe care începu s-o taie. Părul îi era încă umed de la duș, obrații care mai devreme o zgâriaseră erau proaspăt rași și blugii și cămașa cu care era îmbrăcat îi scoteau în evidență trupul musculos și puternic.

— Ce te surprinde? Orice bărbat trebuie să aibă noțiuni elementare de bucătărie, îi spuse el... chiar și numai pentru a supraviețui. Nu pretind să fiu un as în domeniu, dar pot să mă descurc.

— Mă gândeam, începu India, aplecată asupra tigăii ca să-și ascundă ochii de el, că acum, când

ți-ai realizat atât de bine scopul și Mel m-a văzut cu tine, n-aș putea să mă întorc la Londra?

— Și să-i las pe Alison și pe Mel să se întrebe de ce? Oh, nu. Vreau să i se fixeze bine în cap lui Mel că ți-ai transferat farmecele asupra mea...

— Nu crezi că este riscant? Aș putea să-i spun adevărul.

— Ai putea... o imită el.

— Ce speră din partea mea? Să apelezi la partea bună a caracterului meu, forțându-mă să-i privesc împreună pe Mel și pe Alison?

— Care parte bună? Nu sunt deloc romantic. Dacă aș fi crezut măcar o singură clipă că te pot convinge să-l lași pe Mel în pace, povestindu-ți despre Alison, crezi că m-aș fi pretat la toate astea? Oh, nu, draga mea. Vreau să-i dovedesc lui Mel că ești un caracter fals, ipocrit, că ești o femeie care frânge inimile și distruge familiile și că este mai bine să se debaraseze de tine.

Am ajuns. Dă-te jos!

Ferrariul nu era singura mașină parcată în fața intrării micuțului local spre care ei se îndreptaseră la ora unu fix.

Simon parcă lângă un Range Rover, care după cum îi spuse Indiei, era al lui Alison și Mel.

— Îl folosesc în timpul vacanțelor școlare. În fiecare an merg în Franța și se stabilesc la o veche fermă din Provence.

Altă aluzie subtilă la obligațiile de familie ale lui Mel? India nu putea fi păcălită.

În timp ce intrară în local, câțiva dintre bărbații care stăteau la bar se uitară admirativ la trupul ei sveli îmbrăcat în pantaloni de imprumut. Un câine mare, alburui se sculă leneș de pe dușumea și după ce o mirosi pe India, începu să-și frece capul de Simon.

„Niciodată să nu-ți crezi pe bărbații care nu iubesc animalele”, îi spusese tatăl ei, dar chiar și tatăl ei putuse să se înșele.

Alison și Mel îi așteptau la o masă așezată lângă fereastră și India își ridică privirea spre Simon care-și strecurase mâna împrejurul mijlocului ei prefăcându-se că o privește tandru.

— Se presupune că suntem amant, aminteste-ți!

Modul firesc în care el se referise la ceea ce se întâmplase în acea dimineață, o făcu să roșească și să-l întrebe cu răceală:

— Intr-adevăr? Intotdeauna ai obiceiul să-ți chinui prietenele în public?

— Nu prea, îi răspunse el, dar nu mă pune la încercare. Ceva îmi spune că ești femeia care răspunde mai ușor la maltratare.

Ajunseseră în dreptul lui Alison și Mel. India simțea că pe față i se întipărise o expresie de ură și-și băgase unghiile în palme. Era victima unei farse inutile; fusese insultată și bruscată și acum el o lua drept o femeie care răspunde la maltratare.

— Povesteste-mi ceva despre tine, o invită Alison, zece minute mai târziu, când Simon și Mel plecaseră să comande prânzul.

Deoarece Simon nu apucase să se așeze, ar fi fost firesc ca el să plece singur să comande, dar sugerase ca Mel să-l însoțească. Vroia să fie sigur că ea nu va avea ocazia să-i spună adevărul? se întrebă India.

Încercând să și-l scoată din minte pe Simon, încercă să se concentreze asupra lui Alison. Cu altă ocazie, ar fi plăcut-o pe cealaltă femeie, care se vedea foarte diferită de cum i-o descriesese Mel.

— Nu prea am mare lucru de spus... începu ea.

Alison răsă sănătos:

— Îmi pare rău, totdeauna Mel mi-a spus că sunt prea curiosă. Bine, spune-mi că l-ai întâlnit pe Simon și apoi...

— Am fost prezentați unul altuia de o cunoștință comună, replică India cu sinceritate.

— Și v-ați îndrăgostit nebunește, el de tine și tu de el! Să știi că ești prima fată pe care o aduce aici și acum te-a introdus în familie. India era pe punctul de a-i spune că „a introduce” nu este cuvântul cel mai potrivit ca să descrie întâlnirea de dimineață, dar ca și cum i-ar fi ghicit încercătura, Alison spuse: Îmi pare rău de azi-dimineață. Menajera lui Simon nu mi-a spus că a adus pe cineva cu el. Vroiam să-i spun că băieții sunt acum acasă — amândoi sunt la internat — vroiam să-l invit la cină, diseară. El este nașul lui James și ambii copii îl iubesc. Este atât de bun cu ei...

— El mi-a spus cât de atașat este de tine, aprobă India pe neașteptate.

— Ți-a spus? zâmbi Alison. De fapt suntem mai mult frate și soră decât verișori. Știi probabil, că cele mai multe vacanțe și le-a petrecut la noi. Părinții săi divorțaseră când el avea doar nouă ani.

Pentru moment, fața i se înnegură, după care zâmbi din nou:

— O vârstă foarte critică; destul de mare ca să realizezi că ceva nu este în regulă și prea tânăr ca să-ți dai seama ce este în sufletul adulților. O vreme a fost foarte amărât; nu mai vroia să aibă deloc de a face cu maică-sa. Ea a murit acum și lui cred că-i pare rău că nu a clarificat lucrurile înainte ca ea și soțul ei de-al doilea să fie morți. Mama lui a fost aceea care a divorțat. Nu se putuse împăca niciodată cu gândul de a fi nevasta unui fermier — căci asta era în realitate tatăl lui Simon — cred că cu ani în urmă, i s-ar fi spus: „stăpân de domeniu”, adăugă ea. El o adora pe Louise și a murit la scurtă vreme după ce aceasta îl părăsise — epuizare fizică, spusese doctorul, dar mi-amintesc că Simon zicea că maică-sa l-a omorât. Sărmanul băiețel; refuzase să meargă la înmormântare și au trebuit să treacă câteva săptămâni ca el să accepte că John nu mai este. Proprietatea a trebuit să fie vândută, rămăseseră foarte multe datorii. Din fericire, rămăseseră suficient de mulți bani ca Simon să poată merge la școală și să facă studii universitare, dar

de atunci, el s-a schimbat; devenise, dacă nu mai mohorât, mai neîncrezător — cred că asta-i cuvântul cel mai potrivit, lucru pentru care toți am așteptat cu sufletul la gură ca să-și găsească o fată potrivită, cea care să reușească să-i străpungă platoșa cu care s-a înconjurat.

Oare cum? se trezi India, gândindu-se... cu pika-merul?... cu dinamită?...

— Nu-l cunosc de multă vreme, spuse ea cu precauție, conștientă că Alison aștepta explicații din partea ei.

În unele privințe, începea să înțeleagă de ce Simon vroia să-și apere verișoara, mai ales după ceea ce-i povestise despre el, în felul ei sincer și direct; spre deosebire de Simon, Alison era mult mai precaută și plină de grijă.

— Nu, dar după cum te văd, pari foarte diferită de alte prietene ale lui, îi zise Alison cu sinceritate.

— Despre ce discutați voi două, atât de serios?

India nu-i văzuse pe Simon și pe Mel care se apropiaseră de masa lor, și se retrase instinctiv.

— Nimic, replică Alison cu nevinovăție. Tocmai îi spuneam cât este de diferită față de cunoștințele tale.

— Ai dreptate, o aprobă Simon, cu ochii pe privirea strălucitoare a Indiei și a gurii sale tremurând. N-ai discutat alte secrete, nu-i așa?

O apucă pe India de umăr și apoi îi puse mâna în păr, forțând-o să-și dea capul pe spate și să-l privească. Vroia să știe dacă ea îi spusese lui Alison

adevărul. Ca să-l pedepsească, ea zise ca din întâmplare.

— Alison venise azi-dimineață ca să te întrebe dacă nu vrei să cinezi cu ei în seara asta.

— Chiar, de ce nu? o întrerupse Alison nerăbdătoare. Băieții sunt acasă amândoi și le este dor de tine... trebuie să veniți amândoi.

— Mi-e teamă că n-o să pot, se scuză India, zâmbind cu falsă drăgălăsenie spre Simon. Oricărei fete îi place nerăbdarea iubitului ei, dar nici chiar așa cum a făcut Simon, care pur și simplu m-a smuls, aducându-mă aici doar cu o rochie și un mantou de seară, neadekvate pentru o ieșire în familie.

— Simon a făcut așa ceva? se minună Alison cu încântare. N-aș fi crezut!

— Sigur că așa a făcut. Pur și simplu m-a răpit, îi spuse India cu alt zâmbet adresat lui Simon.

În timp ce radia de satisfacție din cauza privirii ucigășe pe care o văzu în ochii acestuia, o parte a ființei ei se îngrozi, observând cum bărbia lui începuse să tremure de nervi și gura i se strânsese.

— Îmi știi părerea, răspunse el, iar mâna lui care-i alunecase din păr, începuse s-o strângă de ceață, de-i venea să țipe de durere... M-am saturat să te tot impart cu alții. Te vreau numai pentru mine.

Mel, care rămăsese tăcut în tot acest timp, spuse deodată cu bruscete:

— Se pare că masa noastră este gata.

— Nu cred că Simon și India sunt flămânzi, chicoti Alison, cel puțin nu cred că de mâncare. Când mă uit la voi doi, aproape că vă invidiez, îi

spuse Indiei, ca apoi întorcându-se spre Mel să continue încetșor... Îți amintești când nu suportai să mă scapi din priviri? când trebuia să pleci la Paris într-o călătorie de afaceri și ai refuzat pentru că era prima aniversare a nunții noastre?

Jenată că trebuise să fie martoră la o astfel de mărturisire, India își întoarse privirea, dar imediat regretă, întâlnind ochii mohorâți ai lui Simon.

În timpul mesei nimeni nu vorbi, după care Simon anunță brusc că s-a răzgândit în privința weekendului și că s-a hotărât să plece chiar acum la Londra.

— Oh, dar... protestă Alison, care tăcu imediat văzând că nimeni nu-i împărtășește părerea... Dacă trebuie, trebuie spuse ea cu părere de rău... Dar data viitoare când vii, dă-mi un semn de viață și adu-o și pe India cu tine. Am adoptat-o definitiv, spuse ea fără drept de replică.

După o după-amiază de care, mai apoi, nu-și mai amintea, India revăzu doar scena când își luaseră rămas bun de la Alison și Mel; degetele lui Mel tremurau atunci când își strânseseră mâinile și fața îi era neobișnuit de palidă; remarcase de asemenea pălăvrăgeala lui Alison care propusese ca toți patru să se vadă și să ia masa împreună, dar restul zilei, cu întoarcerea acasă și luatul hainelor, făcea parte dintr-o lume nereală pe care o părăsea brusc.

Simon condusesse spre Londra într-o tăcere absolută spartă doar la un moment dat, când îi spusese cu asprime:

— Femeile ca tine mă pun pe gânduri. Pe de o parte, tu și Alison v-ați înțeles de parcă v-ați fi cunoscut de o viață, pe de altă parte tu fusesseși pregătită să-i furi bărbatul; mă întreb cum te-ar fi tratat ea pe tine dacă ar fi știut asta?

— Nu este adevărat! protestă India. Eu nu...

— Nu? Sigur că nu, aprobă Simon cu sarcasm... n-ai făcut nimic ca să-l influențezi pe Mel; nici nu i-ai atras atenția asupra tă... asupra tinereții și vitalității tale... asupra trupului tău...

Privirea lui alunecă de-a lungul picioarelor ei îmbrăcate în blugii cei strâmți.

— Ce i-ai spus când ai rămas singure? întrebă el deodată.

— În orice caz, nu i-am spus că sunt încurcată cu soțul ei, replică India cu aciditate. Dacă te interesează, cel mai mult am vorbit despre tine. Mi-a spus cât ai fost de apropiați pe vremea când erai copil.

După această conversație, se așternu din nou tăcerea și după un timp, Simon trase mașina în fața casei Indiei.

Peste oraș coborâse întunericul.

— Cum de te-ai hotărât să mă aduci înapoi? se minună India în timp ce deschidea portiera.

— Nu pentru că n-aș fi putut să mai stau o noapte cu tine, fără să fiu mânat de dorința de a te poseda, spuse el cu brutalitate... La ce bun să mai fi stat? Scopul pe care mi-l propusesem a fost atins. A fost și un pic de noroc, faptul că Mel a venit a-

casă să-și petreacă weekendul, nu-i așa? o întrebă el sardonice.

— Dintr-un punct de vedere, da, îl aprobă India, radiind de plăcere când îl văzu surprins. A însemnat că a trebuit să petrec mai puțin timp ca prizonieră a ta... La revvedere, spuse ea de formă. Mi-ar fi plăcut să-ți spun că m-a bucurat compania ta, dar amândoi am ști că este o mare minciună.

CAPITOLUL V

— Cum a fost petrecerea? o întrebă Jenny în dimineața zilei de luni, în timp ce examina corespondența... Mmm, uite aici o notă de la Ursula Blanchard... nu știu ce este cu femeia asta, dar realmente mă calcă pe nervi. Este îngrozitor de infantilă!

— Așa se întâmplă când ești manechin de lux și ești plină de bani, spuse India cu calm, bucurată că are ocazia să schimbe subiectul referitor la evenimentele petrecute în weekend.

— Nu-i așa că-i divorțată? întrebă Jenny, încruntându-se brusc. N-a fost iubita lui Simon Herries înainte ca acesta să se încurce cu Melisande? Sunt sigură că am citit despre asta într-una din rubricile de scandal; în acele zile credea că o să ajungă doamna Simon Herries.

India, care se bosumflase de îndată ce auzise numele lui Simon Herries, se forță să pară liniștită și zâmbi nepăsător.

— Să fiu sinceră, nu știu. Ce spune?

Drept răspuns, Jenny îi întinse scrisoarea deschisă. Ex-modelul tocmai vroia să discute posibilitatea de a i se crea o rochie pentru o gală de caritate la care fusese invitată.

— Suntem onorate, comentă Jenny spre India. Tot ceea ce am făcut până acum pentru ea, n-au fost decât niște zdrențe, nu?

— Hm, de obicei alerga numai după marile case de modă.

— Ar vrea, opinie Jenny dezgustată. Să-i dau un telefon și să-i fixez o întâlnire?

Aprobând-o, India dispăru înainte ca secretara să-i poată cere amănunte despre petrecerea la care se presupunea că participase. Acum că se întorsese la munca ei, înconjurată de siguranța rutinei, weekendul părea din ce în ce mai încețoșat și nereal, mai curând ca un vis urât din care-ți amintești doar fragmente; ca de exemplu, acele momente din dormitorul lui Simon Herries, înainte ca Alison să năvălească în încăpere, când pentru câteva secunde, India își simțise trupul reacționând instinctiv la virilitatea celui care o capturase.

Încercând să-și îndepărteze gândurile de la Simon Herries, constată că nu-i chiar așa de ușor. Se pomeni gândindu-se, împotriva voinței sale, la ceea ce-i povestise Alison despre copilăria lui. Nu merita să-i fie milă de el, mai ales după cele pe care i le făcuse. Nu fusese unicul copil care suferise din cauza destrămării familiei... și totuși, ceva din ceea ce-i spusese Alison o atinsese la coarda sensibilă; amintirea a cum se simțise când aflase că unul dintre părinții ei este nefericit și cât de greu îi fusese să creadă...

Chiar înainte de prânz, sună telefonul. Jenny răspunse și astupând receptorul, șopti:

— Este Mel.

— Preiau convorbirea în biroul meu, îi spuse India. Fă-mi legătura, te rog.

De când se întorsese, se tot frământa, știind că Mel n-o să lase lucrurile așa cum erau.

— India? vocea lui ascuțită, plină de anxietate, o făcu să-și amintească modul în care o privise sâmbătă dimineața... Cum te simți?

Slăbiciunea care o cuprinsese la auzul vocii lui se risipi, luându-i loc forța unui țel propus și, strângând receptorul atât de tare încât i se albi-seră degetele de la mână, răspunse:

— Mă simt bine, zise ea nepăsătoare. Ce motive aș avea să fiu altfel?

Se lăsă tăcere, ca și cum răspunsul ei l-ar fi lovit, și apoi el spuse cu răsuflarea întretăiată:

— Pentru numele lui Dumnezeu, India, ce dracu se petrece? Îmi spui că nu vezi nici o modalitate de a te încurca cu mine, indiferent de sentimente, ca apoi să descopăr că ești ultima cuccire a cumnatului meu.

— Este o diferență, protestă India, prefăcându-se că nu i-a înțeles întrebarea. Simon nu este înșurat și n-are nici un fel de obligații în altă parte.

Preț de câteva secunde, India crezu că el închisese, dar apoi, Mel spuse liniștit:

— Haide, India, am învățat cum să-i judec pe oameni. Te cunosc și flerul îmi spune că ceva nu este în regulă. Tu mi-ai spus care sunt concepțiile tale în legătură cu a te culca cu cineva și știu

destul de multe despre tine, ca să pariez pe tot ce am că nu te-ai schimbat peste noapte.

Palma îi era umedă, receptorul se udase în partea de care-l apucase. Acum era momentul să-l spună adevărul lui Mel, complet opus de ceea ce văzuse la Simon. Dar dacă ar fi făcut asta, vina nu s-ar fi întors, complet nejustificat și asupra lui Alison, care în mod sigur nu avusese nici o vină în mașinațiile lui Simon?

— India, mai ești acolo?

Gândi cu rapiditate și se hotărî.

— Da, încă sunt la telefon, dar este ceva ce tu nu poți înțelege. N-am vrut să mă încurc cu tine, parțial din cauză că erai înșurat, parțial din cauză că nu te iubeam, în nici un caz, nu în felul în care îl iubesc pe Simon.

O făcuse, chiar dacă era bine, chiar dacă era rău. Începu să tremure, simțind durerea lui Mel care parvenea prin cablul telefonic.

— Îl iubești? Nu știam nici măcar că-l cunoști. Nu pot să te cred!

— Este adevărat, spuse India repede. Melisande mi l-a prezentat. Presupun c-ai să spui că a fost unul din acele lucruri la care speram.

— Trebuie să fi fost ceva, din moment ce te-ai culcat cu el așa de repede, spuse Mel cu brutalitate. Poate că trebuie să-l întreb ce after shave folosește. Doamne, și când mă gândesc că te credeam altfel!

India își infipse unghiile în palme, în efortul pe care-l făcea de a nu-i spune adevărul, sar-

casmul din vocea lui Mel sfâșiindu-i inima ca un cuțit.

— Imi pare rău, Mel, spuse ea încet, adăugând în gând „mult mai rău decât îți închipui, și sper, pentru Dumnezeu, că fac ceea ce trebuie“.

— Cred că nici pe jumătate nu regret, atât cât regret eu. Nu mă mir deloc că mi-ai spus să rămân cu Alison.

— Dar e o persoană încântătoare.

— Da, aprobă el cu greutate, și tocmai încep să-mi dau seama ce greșeală aș fi făcut să mă despart de ea... și totul pentru ceva pentru care dragul meu cumnat n-a avut nevoie decât să întindă mâna. India! o întrebă el tare... mai ești la telefon?

— Da, răspunse ea inexpressiv, dar cred că nu mai avem ce să ne spunem, nu-i așa, Mel?

— Nu. Spune-mi doar un lucru, îi ceru el cu severitate... știe ceva despre noi?

India se gândi repede, întrebându-se ce să-i spună ca să fie mai bine.

— Știe că ne cunoaștem, reuși ea să spună până la urmă.

— Și nu te gândești ce ar putea să se întâmple dacă o să descopere ce simți pentru tine?

— Nu cred că ar fi nici o diferență, răspunse ea cu sinceritate.

Se făcu o pauză, după care Mel spuse cu greutate:

— Presupun că ai dreptate. La revedere, India. Nu pot să spun că mă bucur pentru tine sau

că Simon este bărbatul potrivit pentru tine. Aventurile sale n-au excelat prin longevitate, cred că știi, îi spuse el tăios. Ce-o să te faci când o să se termine?

— Când o să se întâmple asta, imi va părea rău, îi spuse India nepăsătoare.

Încă nu se mișcase din loc, zece minute mai târziu, când Jenny ciocăni la ușă spunându-i în grabă:

— Majestatea sa este aici — Ursula Blanchard — și vrea să te vadă imediat.

Ridicându-și sprâncenele, India își urmă secretara în Salon, unde o femeie înaltă și blondă se plimba nerăbdătoare. Se întoarse în loc și, cu ochi întunecați, privi spre India.

— Vreau să vorbesc cu tine, spuse ea fără nici o altă introducere. Singură. După ce Jenny ieșise pe nesimțite din Salon, India o invită pe Ursula să ia loc, dar blonda, fără a se așeza, se întoarse spre India spumegând de furie, uitându-se la ea cu dispreț: Doamne! spuse ea teatral, aruncându-i altă privire disprețuitoare. Chiar și acum nu pot să cred. Nu poate fi adevărat!

— Poate că ar trebui să-mi spui despre ce este vorba, îi sugera India, încercând să scotocească prin minte, care fusese ultima rochie pe care i-o făcuse manechinului. Cu șase luni în urmă, îi făcuse o fustă foarte simplă și era greu de crezut că asta era cauza nervozității ei.

— Vorbesc despre Simon! se răzoi Ursula la ea. Ca și cum n-ai ști... Cred că și-a pierdut mințile... Întotdeauna era recunoscut ca un bărbat care umblă numai cu femei frumoase.

— Mulțumesc, spuse India sec, dar nu sunt...

— Nu mă minți! îi ceru Ursula cu furie. Am dat peste Alison, sâmbătă, și mi-a povestit totul. Mi-a spus că este foarte mulțumită că Simon și-a găsit o fată drăguță, până la urmă.

Își increți buzele și adăugă pufnind:

— Simon și o fată drăguță! N-o să fii în stare să-l păstrezi, o preveni ea. Ai să vezi...

— Vrei să spui că vreau? O întrerupse India în mijlocul explicațiilor.

Sprâncenele Ursulei se ridicară neîncrezător:

— Bineînțeles că vrei, toate fetele ca tine vor asta, dar de acum te afli pe un picior greșit, draga mea. Simon vrea o nevastă la fel de sofisticată ca și el, care se mișcă în aceleași cercuri, nu o croitoreasă necunoscută ca tine.

India înghiți cu greutate, simțind cum o cuprinde furia.

— Nu crezi că Simon știe ce dorește, mai bine decât oricine? o întrebă ea cu milă, pe un ton blând.

— Eu știu ceea ce vrea el, o contrazise Ursula cu aroganță. El pe mine mă vrea. Întotdeauna m-a vrut. De ce crezi oare că Lee a divorțat de mine?

— Ce încercări să-mi spui? o întrebă India direct... Că tu și Simon ați fost amanți? Se infioră uimin-

du-se de propria ei abilitate de a juca teatru, apoi continuă: Simon este un bărbat sofisticat, în jur de treizeci și cinci de ani și nu mă aștept să fi fost singura femeie din viața lui. Dar ce a fost, a fost... Începu să se bucure văzând cum îi cade fața ex-modelului... și se pare că ai uitat-o pe Melisande, adăugă ea ca din întâmplare... dacă o să înceapă să mă viziteze toate „fostele“ lui Simon, se pare că voi fi foarte ocupată!

— O să-ți pară rău! îi ripostă Ursula, care continuă... Simon a ieșit cu Melisande numai pentru a mă pedepsi, asta-i adevărul... N-ai decât să ai aprobarea tâmpitei lui de verișoare, dar Simon face numai ceea ce vrea — nimeni nu poate să-i impună ceva.

— Știu.

India o aprobase cu o asemenea liniște, încât femeia mai vârstnică se albi de furie și aruncându-i o ultimă privire plină de ură, părăsi Salonul.

— Ce s-a întâmplat? vru să știe Jenny mai târziu. Am auzit-o pe „Majestatea sa“ ridicând tonul...

— A vrut să mă amenințe în legătură cu Simon Herries, spuse India sec. Mă face să mă duc cu gândul la înțelesul cuvintelor „femeie acaparatoare“.

— Simon Herries a făcut bine c-a scăpat de ea, fu părerea lui Jenny. Pot să-ți spun cu sinceritate, că nu știu ce-a văzut la ea... făcu o pauză... Ce-ai spus? Te-a amenințat în legătură cu Simon? Dar...

— Nu mă întreba, o imploră India. E o poveste prea lungă și complicată și trebuie să mă crezi pe cuvânt că n-are dreptate; de fapt, au fost mo-

mente când era să-i stric Ursulei jocul de scenă, izbucnind în râs la ceea ce insinua.

În dimineața următoare, când Jenny îi arată cu degetul un articol în rubrica de scandal a unui ziar, primul impuls al Indiei fu acela de a râde.

Acolo, cu litere mari, erau scrise numele ei și al lui Simon Herries. Se spunea că Simon Herries își găsisse o nouă iubită; mai mult decât atât, se presupunea a fi viitoarea doamnă Herries. Familia lui o acceptase pe candidată și acum se aștepta un anunț oficial.

— Ursula! gemu India.

— Așa-i că-i ea? protestă Jenny cu o voce ascuțită. Doamne, ce furioasă trebuie să fie! de data asta s-a lins pe bot.

Sună telefonul și Jenny ridică receptorul.

— Trebuie să fie pretendentul tău, șopti ea Indiei glumind. A mai sunat de două ori până acum. Poate vrea să-ți spună niște mici dulcегării!

Se puteau numi cu greu „dulcегării” cuvintele pe care Simon i le tună la ureche, făcând-o să se simtă ca sub un duș rece.

— A ta a fost ideea acestei glume? o întrebă el fără nici o introducere... să declari rubricilor de scandal despre așa-zisa noastră prietenie?

— Ce te face să fii atât de sigur că așa fi eu? se minună India, încercând să nu se lase învinsă de furia care o cuprindea și depărtând receptorul

de ureche la auzul unor sunete înăbușite care aduceau a înjurături.

— Cine altcineva ar fi avut vreun motiv?

— Și dacă ți-aș spune că n-am fost eu?

— Nu-ți pierde timpul de pomană, veni răspunsul tăios. Presupun că asta este modul tău de a ieși basma curată, chiar și cu mine, nu-i așa?

India simți că-și pierde răbdarea.

— Uite, îi spuse ea scurt, dacă nu-ți convine, publică o dezmințire.

— Să nu crezi că n-aș fi făcut-o, dacă n-aș fi avut un motiv serios. Din nefericire, bunică-mea a citit articolul și mi-a telefonat azi-dimineață ca să mă întrebe când am de gând să-i prezint fata cu care intenționez să mă căsătoresc. Se pare că și Alison i-a vorbit despre tine.

— Ghinionul tău, îi spuse India cu răceală, fără a se mai oboși să-și ascundă antipatia. Ce-ar trebui să fac? Să izbucnesc în plâns?

— Ceea ce trebuie să faci, este (să mergi împreună cu mine în vizită la bunica, îi spuse el răspicat. S-a aranjat totul. O să cinăm împreună cu ea, mâine seară.

India se simți surprinsă de Simon Herries, care după ce o călcase în picioare fără a-i păsa de ceea ce simte ea, era atât de grijuliu cu bunică-sa, dar înainte de a-i da timp de gândire, într-un acces de furie, el adăugă veninos:

— Sunt aproape sigur că după ce te va cunoaște, în loc să mă mai piseze la cap să mă însor,

asa cum a făcut în ultimii ani, o să-mi dea bani ca să mă debarasez de tine.

În acel moment India își clarifica gândurile. Deci, Simon Herries vroia s-o facă să-i viziteze bunica și s-o prezinte drept prietena lui, dar în același timp nu se ferea să-și ascundă nemulțumirea și faptul că o detesta. Foarte bine, o să-l lase să-și facă jocul, dar dacă-și închipuie că-și poate permite s-o insulte a doua oară, o să aibă ce regreta!

Totuși, nevroid să-i creeze suspiciuni, se forța să vorbească normal:

— Dar nu înțeleg. De ce nu-i spui bunicii că a fost o greșeală, pur și simplu? Nu cred că așa fi prima femeie al cărei nume este în mod public legat de al tău.

— Este adevărat, dar se întâmplă ca bunica mea să încerce să mă convingă să mă însor, de multă vreme, plus că suferă de inimă și, mai mult decât atât, Alison s-a apucat să te laude. Sunt atât de multe motive, încât cred că este mai bine să vadă ea cu ochii ei cine ești cu adevărat.

— Și dacă refuz să intru în joc?

Știa că el îi anticipase refuzul și o să apară cu ceva care să o contracareze, de exemplu să o șantajeze cu sănătatea șubredă a bunicii, dar ceea ce îi auziră urechile, o făcu pe India să tacă șocată, mânia ei anterioară fiind o umbră palidă a furiei pe care o simțea acum, când reflecta la cele pe care i le spusese el. În cazul unui refuz din partea ei, reputația ca om de afaceri îi va fi festsilită, în așa fel, încât, în cel mult șase luni va trebui să

dea faliment. O asigură că putea foarte ușor să facă asta și ea îi dădu dreptate în gând. Cu degetele chircite pe telefon, ea respiră adânc și spuse cu răceală:

— Foarte bine, sunt de acord.

— Înțelept din partea ta, veni răspunsul lui sardonice. I-am spus bunicii că o să fim la ea mâine seară la șapte treizeci. O să trec să te iau — să fii pregătită.

Se auzi un clic care o anunță că el a închis telefonul și India rămase privind năucă la receptor, cu fața palidă și cu ochii tulburi de mânie.

— Tu o să fii acela care o să fie nevoie să fii pregătit, Simon Herries! promise India printre dinți, în timp ce puneă încet receptorul la loc.

India se îmbracă cu mare grijă pentru întâlnirea cu bunica lui Simon.

De când luase decizia asta, o copleșise un calm neobișnuit, dar India nu se mințea, știind că sub această aparență se ascundea un temperament pe care puțini i-l cunoșteau și care putea erupe ca un vulcan, la prima ocazie.

Se hotărî pentru o rochie neagră din catifea cu gulere de dantelă, care era una din rochiile ei favorite. Machiajul ușor pe care și-l făcu îi scotea în evidență verdele ochilor, părul care-i cădea pe umeri în bucle roșcate, gura subliniată cu o culoare de un roșu cald.

Simon veni fix la ora anunțată. India-i deschise ușa în tăcere, cu mantoul pe braț. El o privi în treacăt, iar ochii îi rămaseră fixați pe picioarele ei cu ciorapi fini, negri. După câteva momente, el începu să-i studieze fața.

— Ești gata? o întrebă el în cele din urmă.

India nu-i răspunse și ieși din apartament. Ferrariul era parcat în față, iar Simon îi deschise portiera și, după ce se asigură că s-a instalat confortabil, se așeză pe locul șoferului.

Avea maniere impecabile, trebui să admită India. Nu era nici o îndolală că cele care se întâlneau cu el se simțeau copleșite de atenție — tot așa s-ar fi simțit și ea în altfel de împrejurări, în special pentru că știa că fetele atât de înalte ca ea nu sunt tratate cu asemenea curtoazie.

Au ajuns repede. Bunică-sa se mutase în Londra în urmă cu câțiva ani, o informase Simon brusc, în timp ce-și parca mașina în fața unui elegant bloc de apartamente.

India nu avusese destul timp ca să afle prea multe despre femeia cu care urma să se întâlnească — mintea sa fiind ocupată cu planuri de dejucare a aroganței lui Simon, căruia vroia să-i dea o lecție de neuitat, dar fu aproape șocată când fu întâmpinată de o adevărată doamnă, subțirică și fragilă, al cărei păr alb aranjat cu grijă înconjură o față ce mai păstra încă urme din vechea frumusețe și al cărei ochi erau la fel de gri ca ai nepotului ei.

— Intrați, îi invită ea. Ellie tocmai termină de pregătit cina. Dați-mi mantourile... Ellie este cu mine de doisprezece ani, de când am rămas văduvă, îi explică ea Indiei, în timp ce-i conducea dintr-un holșor mic într-o sufragerie confortabilă și foarte frumos mobilată... Simon mi-a găsit-o și este o adevărată comoară, deși uneori este cam vorbăreată.

— Așa și trebuie să fie, se auzi o voce plină de umor și o femeie de vârstă mijlocie intră în cameră... Credeți că altfel m-ați fi oprit aici?

India o plăcu pe Ellie Roberts de cum o văzu. Îi amintea foarte mult de una din profesoarele ei favorite.

— Nu mai aveți mult de așteptat până la masă, le spuse ea. O să vă servesc, și în timp ce o să vă las să mâncați, o să mă duc să-mi petrec seara cu sora mea.

— Ellie nu prea iese, îi spuse Virginia Herries Indiei, în timp ce Simon traversase încăperea și începu să pună băuturi... Mă pisează îngrozitor uneori, dar nu știu ce m-aș face fără ea. Nu-mi vine să cred c-a venit aici doar de doisprezece ani — simt c-aș cunoaște-o de-o viață. Oh, Simon! exclamă ea când acesta se întoarse cu un singur pahar de sherry pe care i-l dădu Indiei... Nu-mi dai și mie unul?

— Știi ce-a spus doctorul Mackay, bunico!

Ea se strâmbă:

— David Mackay! E o cotoroanță bătrână!

— Totuși este doctorul tău. Poate, dacă o să fii cuminte, o să-ți dăruie un pahar cu vin în timpul mesei, adăugă el încetisor, cu un zâmbet de o asemenea tandrețe pe față, încât India fu mișcată.

Niciodată în scurtul timp în care-l cunoscuse, nu-l văzuse zâmbind așa și vederea acestui zâmbet o făcu să i se oprească respirația și să simtă o durere în suflet căreia nu-i găsi explicația logică.

Credincioasă cuvântului dat, de îndată ce le servi deliciosul pateu pe care-l preparase, urmat de o friptură cu garnitură, în sos de vin, Ellie își luă rămas bun de la ei.

— Desertul este în bucătărie, îi explică ea lui Simon. Și nu-ți fă probleme, domnișoara pe care ai adus-o se va ocupa de cafea, nu-i așa?

Când India acceptă, ea îi zâmbește recunoscătoare.

— Și acum, draga mea, o invită Virginia Herries după ce terminară un sufleu de zmeură nemaipomenit și ajunseseră la cafea, în care Simon își adăugase puțin coniac... povestește-mi despre tine.

— N-am nimic interesant de spus, protestă India, conștientă de privirea severă a lui Simon îndreptată spre ea.

Virginia Herries râse.

— Cred că nu este adevărat! Alison mi-a spus că crezi cele mai încântătoare haine. Povestește-mi despre asta.

Pe scurt, India îi rezumă cariera ei.

— Te-ai descurcat extraordinar de bine, îi zise Virginia Herries. Îmi plac fetele ambițioase, asta do-

vedește tărie de caracter. Faptul că ai avut succes dovedește că ai suficient talent.

— Asta sau ajutorul material pe care l-a primit, spuse sec Simon, făcând-o pe bunică să se încrunte.

— Dragule, o faci pe bunica ta să nu aibă încredere în mine, scăpă India, fără să-și dea seama că avea ocazia să-și pună planurile în aplicare, până când aceste cuvinte nu-i ieșiră din gură.

Acum era prea târziu ca să retracteze ceea ce spusese, și în timp ce bunica lui o privea cu blândețe, ochii lui Simon se încălcară de neîncredere.

Lasă-l să creadă ce vrea, se gândi India, războinic; la urma urmei, el fusese acela care o acuzase și o condamnase pe nedrept. Simți cum o cuprinde din nou mânia, amintindu-și acuzațiile referitoare la faptul că lăsase să apară, în mod premeditat, tot ceea ce apăruse în cronica de scandal. Dacă vroia să se răzbune existau diferite moduri subtile ca să reușească și chiar acum avea de gând să-i dovedească. Încerci să stârnești un câine turbat.. își spuse ea, în timp ce o voce interioară îi zicea să se astâmpere, prevenind-o că există cazuri când prudența este mai importantă decât propria ta mândrie.

— Ai dreptate, o aprobă Virginia Herries... Simon, Alison mi-a spus că ai dus-o pe India la casa de la țară...

În mod deliberat își lăsase fraza neterminată și India simți cum îi ia fața foc, gândindu-se la scena pe care Alison și Mel o întrerupseseră.

— Bineînțeles, adăugă bunica în grabă, văzând cum nepotul său își ridică sprâncenele... în zilele de azi lu-

crurile sunt altfel, dar pe vremea mea, un tânăr nu putea să ia cu el o fată, dacă nu era însoțită de cineva, cel puțin atunci când nu erau logodiți.

— Acum lucrurile s-au schimbat, bunico, spuse Simon neutru, și India nu este prima fată pe care am dus-o la Meadow's End.

— Știu, dar India nu este la fel ca celelalte, îl contrazise bunica zâmbindu-i Indiei. Și este evident că și tu crezi asta !

— Eu ?

— Sigur că da, altfel n-ai fi permis să apară astfel de știri în ziare.

— Ca și cum aș fi putut opri un râu să curgă, îi spuse el bătrânei, extrem de dur.

India răsuflă adânc. Acum era momentul să-i arate lui Simon Herries ce poate face ea când vrea !

— Oh, haide, dragule, se miorlăi ea aplecându-se ca să-și pună mâna peste a lui și uitându-se la el cu ochi mari și nevinovați... Cred că nu trebuie să păstrăm secretul față de bunica ta !

Nu mai era nevoie să adauge nimic. Simon explodă :

— Ce ?

Virginia Herries îl întrerupse foarte excitată :

— Dragilor ! Știam ! Simon, Ellie a pus niște șampanie la răcit, conform instrucțiunilor mele, du-te și ia-o ! Trebuie să bem pentru viitor. Oh, îmi pare atât de bine !

Obrajii bunicii se înroșiseră, în ochi îi apăruse o lumină și India simți cum i se strânge inima, dar nu era momentul să se lase copleșită de sentimente

Simon se comportase cu ea ca și cum ar fi fost cea mai rea dintre femei și nu vroia altceva decât să-l pedepsească, dar când, inițial, se hotărâse să-și bată joc de el, nu știuse că este atât de atașat de bunică-sa. Cum ar primi aceasta totul, dacă ar descoperi că nu este vorba de nici o logodnă ? Spunându-și că aceasta nu este problema ei, ci a lui Simon, India se așeză și mai comod pe scaun, acoperindu-și privirea cu genele, atunci când el se întoarse cu șampania. Era tocmai pe punctul de a renunța când el, întorcându-se cu trei pahare de șampanie și servindu-le, își lăsă mâna pe gâtul ei strângându-o în așa fel încât ea fu nevoită să-l privească. Așezat în picioare lângă scaunul ei, părea neplăcut de înalt și puternic. Înghițind în sec, încercă să-și alunge gândul care îi spusese că ar fi fost mult mai înțelept să lase lucrurile așa cum erau.

— Bine, dragă, auzi ea vocea lui cu inflexiuni metalice, se pare că avem de sărbătorit un eveniment.

— N-o săruți ?

India nu putu să-și ascundă uimirea și neplăcerea din privire. Era ceva la care nu se gândise.

În timp ce se apleca spre ea, plasându-se strategic între India și bunică, încât aceasta din urmă să nu-l poată observa decât din spate, mormăi încet :

— Nu știu ce joc faci, dar să nu-ți inchipui că o să te las să continui !

India nu reuși să-i răspundă pentru că buzele lui reci îi striviră gura cu ură, făcând-o să se cutremure și să încerce să se ferească. Dar totul fu în zadar, el

își prelungi sărutul și ea aproape că-și pierdu respirația.

— Ești fericită acum ? o întrebă el pe bunică-sa, după ce o lăsă pe India în pace.

Fata ar fi vrut să-și frece buzele, să alunge amintirea acestui sărut forțat, dar nu îndrăznea din cauza bătrânei.

— Mai mult decât crezi, răspunse bătrâna doamnă cu o voce tremurândă și cu ochii plini de lacrimi. Nici nu știi, Simon, cât am dorit și m-am rugat lui Dumnezeu pentru asta. Acum știu că, în sfârșit, ai uitat trecutul și ai iertat-o pe mama ta.

Se făcu o mică pauză și India își aminti ce-i povestise Alison despre mama lui Simon. Apoi, el adăugă cu calm :

— Știi, trebuie să mă gândesc la Meadow's End. Răscumpărând domeniul, am nevoie de un fiu care să mă moștenească, nu-i așa ?

— Ce-o să faci ? Să trăiești în casa care este ? Alison mi-a spus că lucrurile la Meadow's End merg bine. Ți-a arătat Simon domeniul ? o întrebă ea pe India... Moșia a fost vândută la moartea fiului meu, ceea ce Simon a regretat foarte mult. Vechii proprietari i-au vândut lui Simon totul, deoarece casa le fusese mistuită de un incendiu și acum n-a mai rămas decât locuința administratorului.

— Ea n-a văzut încă proprietatea, spuse Simon, venind în spatele Indiei și așezându-i mâinile pe umeri... N-am vrut s-o sperii de la început. Puține fete ar suporta să ia un soț care le prezintă niște ruine arse ca pe propria lui casă, glumi el.

— Ce părere ai despre un inel de logodnă ? întrebă Virginia Herries. Când o să fie nunta ?

— Dă-ne puțin timp ! De-abia ne-am logodit.

— Dar nu văd nici un motiv ca să mai aștepți.

Se făcuse ora unsprezece, când în sfârșit, plecară. Ellie aflase noutățile, la întoarcere, și mai băură din nou șampanie. India, care nu era obișnuită să bea, simți cum i se învârtă capul, când ieșiră afară în aerul rece, dar era probabil mai bine așa, gândi ea amărâtă, pentru că în acest fel, alcoolul acționa ca o pavază protectoare între ea și privirea tăioasă a lui Simon. Acesta îi deschise meticuloasă portiera mașinii, cu ochii duri ca granitul când se așeză pe locul lui și-și închise ușa cu o precizie studiată, care era mai suficientă decât orice cuvânt ca s-o facă pe India să simtă enormitatea celor întâmplate.

— Presupun că n-are sens să-ți mai cer vreo explicație, spuse el într-un târziu. Sau poate pot să-mi răspund și singur. L-ai pierdut pe Mel, amantul și cel care te întreținea, și pe cine să iei în loc, dacă nu pe cel care te-a smuls de lângă el ? Dar nu numai să-l iei ca înlocuitor, ci să te alegi și cu un bărbat bogat... Asta speri ? Crezi că de dragul bunicii o să mă pretez la această farsă ca apoi tu să divorțezi pretinzând o parte din averea mea ? Atunci înseamnă că nu mă cunoști, spuse el tăios. O să afli foarte curând. Dacă-ți inchipui că m-ai făcut praf, draga mea, ești ori foarte naivă ori produsul romanelor siropoase.

India privea țintă prin geam, strângând din dinți. Ce legătură avea ea cu acest bărbat, care interpreta greșit totul? Cum îndrăzne să creadă că vrea să se mărite cu el?

— Pentru informarea ta, îi spuse ea supărată, căsătoria este ultimul lucru care mă interesează. Ai o părere mult prea bună despre tine, Simon Herries; ești ultimul bărbat pe care l-aș vrea! Dacă vrei să știi, motivul pentru care am lăsat-o pe bunica ta să creadă că suntem logodiți, a fost pentru că am vrut să-ți demonstrez ce înseamnă să fii la cheremul cuiva care profită de împrejurări nefavorabile. Mai mult decât atât, nu am vorbit ziariștilor despre tine. Cea care a aflat din întâmplare de la Alison că am petrecut weekendul împreună, este fosta ta prietenă, Ursula Blanchard, și a tras concluzii greșite. A trebuit să îndur o oră întreagă de insulte din partea ei, până când am reușit să mă descotorosesc de ea. Niciodată n-am fost încurcată cu Mel. Îi plac, nu pot să neg că el este sau a fost atras de mine, dar nici odată nu l-am încurajat în nici un fel. Acum, chiar dacă mă crezi sau nu, deși nu dau doi bani pe părerea ta, sper că te-ai lămurit în seara asta, cum pot fi folosite împrejurările în defavoarea cuiva, indiferent ce explicații dă acesta. Bunica ta a fost pe punctul de a crede că suntem în curs de a ne logodi...

— Și acum este chiar convinsă, mulțumită ție. Te-ai gândit vreun pic la efectul pe care-l va avea asupra ei aflarea adevărului? o întrebă el, ignorându-i complet comentariile... Sau nu-ți pasă deloc?

— Ar trebui? întrebă ea grăbindu-se să scape din automobilul care se opriese în fața casei ei... Ție ți-a părut de ceea ce mi-ai făcut?

— Oh, nu atât de repede... zise el prinzându-o și închizându-i ușa pe care tocmai o deschidea. Mai avem încă de discutat tu și cu mine.

— Ca de exemplu?

— Ca de exemplu, logodna noastră. Haide, sunt sigur că n-ai crezut nici un moment că bunica mea o să păstreze secretul pentru ea? întrebă el sarcastic. Pentru a o menaja, am să joc farsa de unul singur, dar numai până când o să-i spun adevărul, așa că nu pleca cu ideea că ai câștigat.

— Să câștig, ce? se infurie India. Pe tine? Doamne Dumnezeule! râse ea cu amărăciune. Mare plăcere ar mai fi! Nu ți se întâmplă să realizezi că voi fi mai pretențioasă când va fi să-mi aleg pe cineva cu care să-mi petrec tot restul vieții? Că poate nu mi-ar placea un bărbat al cărui nume a fost legat practic de al oricărei actrițe sau manechin din Londra?

— Exagerezi, spuse Simon pe un ton plictisit. Nici o femeie adevărată nu vrea un bărbat lipsit de experiență.

— Înțeleg că-ți închipui că te găsești irezistibil? i-o întoarse India.

Știa că mersese prea departe atunci când văzu scântea din ochii lui și se trase instinctiv înapoi.

— Vrei cumva să-ți dovedesc?

În cuvintele rostite abia șoptit era seducție și încă altceva; un fel de siguranță care excita, umplându-o

de dorința de a avea aceleași cunoștințe și experiență ca bărbatul de lângă ea.

Nu făcu nici o încercare de a-l respinge atunci când brațele lui o cuprinseseră. Cu ochii măriți și trupul tremurând, îi așteptă sărutul, dar în loc de a-i poseda buzele, gura lui începu să-i exploreze conturul feței, în timp ce degetele îi mângâiau pielea delicată a gâtului. Simți cum se încordează până la durere pentru a nu-și trăda reacția trupului. Îi trebui întreaga voință pe care o avea, să se abțină de a-și întoarce capul pentru a întâlni buzele lui, care trasaseră o linie delicată între obraz și pleoapă. Simțea cum i se usucă gura și inima îi bate nebunește, emoții pe care nu le încercase niciodată, deoarece trupul ei nu mai reacționase în acest mod, pe care nu și-l închipuia existând decât în romane.

Și apoi, atunci când se aștepta cel mai puțin, gura lui se lipi de a ei, degetele care-i țineau părul îi aplecară capul pe umărul lui, lăsând buzele fetei la discreția acestuia. O senzație ciudată, cuibărită undeva în adâncul ei, se împrăstie în tot corpul; o senzație de moleșală care o înfricoșă, făcând-o să se retragă instinctiv, cu ochii dilatați de surpriză și necaz.

— Foarte bine, remarcă el sardonice, lăsând-o. Nu mă impresionează că faci pe virgina, oricât de artistic te-ai preface!

CAPITOLUL VI

Telefonul sună și India se întinse după el.

— India! Sunt eu, Alison. Ți-am telefonat ca să-ți spun ce fericiți suntem, Mel și cu mine, de noutățile pe care le-am auzit. Uite, o să vin la Londra, săptămâna asta. Nu vrei să mâncăm împreună? Mor de curiozitate să-ți ascult planurile. Știam că ești potrivită cu Simon din primul moment în care te-am văzut... adică atunci când te-am văzut ca lumea, se corectă ea cu un chicotit. Sper că o să faceți nunta în curând, adăugă ea. Peste trei luni o să nasc și atât Mel cât și doctorul se frământă de mama focului. Nimeni nu se gândește că am mai dat naștere unui copil, ba chiar la doi! Apropo, i-am telefonat și lui Simon ca să-i spun cât de bucuroasă sunt. De fapt, mă gândesc să-l mai sun o dată ca să fixăm data când vom cina împreună...

Închisese înainte ca India să poată refuza, lăsându-o să reflecteze asupra vechii zicături care spune că o minciună atrage după sine și alte minciuni. Oh, bine, se hotări ea, în fond, Alison era verișoara lui Simon și n-avea decât să se descurce el cu problema asta. Refuzase să se mai gândească la modul cum reacționase înainte de a ieși din ma-

șină, în seara în care o dusesse la bunica lui. Fusesse o reacție pur fizică, concluzionă ea, atunci când gândul îi revenea. Cerule, nici măcar nu-i plăcea pe acest bărbat! Și iată, el reușise s-o stârnească; atinsese ceva în adâncul ei, de care nici un alt bărbat nu se apropiase.

Cu fiecare zi care trecea, senzația de teamă din interiorul ei se accentua. Și chiar dacă trecuse aproape o săptămână de la acea cină nefericită, își amintea cu claritate momentul și tot ceea ce urmase.

Telefonul sună din nou și ea ridică receptorul. După cum se așteptase, era Simon.

— Ești liberă sâmbătă seara? o întrebă el, fără să o surprindă. Vine Alison în oraș și vrea să ceneze cu noi.

— Da, mi-a spus, aprobă India, simțindu-se surprinsă că Simon nu încercase s-o oprească pe Alison... Nu cred că sunt liberă, minți ea, bucuroasă că Simon nu-i poate vedea roșeața de vinovăție.

— Atunci, anulează tot, veni răspunsul lui. Tot ceea ce se întâmplă este din vina ta și vrei sau nu, o să faci ce-ți comand eu, până când o să ajung la concluzia că sunt gata să termin.

— Și dacă nu vreau? întrebă India, mirată de calmul ei aparent.

— Amenințările mele stau în picioare. Dacă vrei să-ți mai continui afacerile, o să faci exact ceea ce o să-ți spun.

— Există un cuvânt pentru bărbați ca tine, spusese India tare.

— Și pentru femei ca tine, veni răspunsul lui prompt. Și pentru numele lui Dumnezeu, nu te mai îmbracă cu chestia aia neagră de catifea, care te face să pari de șaisprezece ani.

— Gu ce-ai vrea să mă îmbrac? întrebă India plină de sarcasm... Cu ceva roșu-țipător și strâns pe corp? Nu ține, Simon Herries!

Cu toate acestea, când veni seara de sâmbătă, India alege, în mod intenționat, din nou rochia aurie. Îi înfășura trupul în mod provocator, făcând-o să fie conștientă de frumusețea lui, într-un mod de care nu-și dăduse seama până atunci.

Ca de obicei, Simon fusese punctual. Rezervase o masă la un restaurant, cunoscut de India pentru reputația sa; mai știa din spusele lui Mel, că este foarte greu să obții o masă, dacă nu erai prieten cu unul dintre proprietari.

Alison era deja în Ferrari când apărură India însoțită de Simon.

— Simon mă răsfătă, îi spuse ea veselă Indiei. Parcă n-aș mai fi fost gravidă până acum! Așteaptă până o să-ți vie și ție rândul, adăugă ea.

India se uită instinctiv în direcția lui Simon. El își fixa centura de siguranță, dar o observă și o privi crunt, apoi, în timp ce conducea încetșorșor, zise:

— Dă-ne timp, Alison... O vreau pe India nu mai pentru mine, la început.

Restaurantul nu era prea departe. Fură primiți cu multă politețe și conduși la o masă, chiar de patron, al cărui nume India îl știa din cronicile de scandal ale ziarelor.

— Nu-i nevoie să-mi spui ce dorești, îi spuse Simon lui Alison, după ce li se înmână meniul. Ea râse și-i explică Indiei:

— De câte ori sunt gravidă poftesc fructe de mare. Bine, o să încep cu un platou de acest gen!

Simon comandă un pateu și India, care nu se simțea flămândă din cauza nervilor de la stomac, comandă un cocktail. Luară toți din „specialitatea casei”, un fel de mâncare rusească din găină, care mirosea delicios.

Ca să se calmeze, India își bău vinul mai repede decât în mod normal și nu realiză când chelnerul îi umplu paharul din nou, decât atunci când îl duse la gură.

Alcoolul părea s-o ajute, așa că ea goli paharul puțin jenată să-l vadă din nou pe chelner lângă ea.

Chiar de la începutul serii, simți că Simon clocește ceva; o presimțire îi pune nervii la grea încercare. Ce vroia oare el? se întrebă ea furioasă, în timp ce Alison trăncănea veselă despre copii și Mel. Avea de gând să iasă din încurcătură tratând-o ca și cum el n-ar fi avut nici o vină?

— Arăți splendid, îi mărturisi Alison Indiei, la desert. Ai o rochie foarte frumoasă. Este creația ta?

— Da, admise India, dar n-am făcut-o pentru mine. A fost destinată unei cliente care s-a răz-

gândit și în loc s-o pun deoparte, m-am hotărât s-o îmbrac eu.

— Bine, dar trebuie să ai și corp frumos ca s-o îmbraci, nu-l așa, Simon?

Obrajii i se aprinseră, simțind privirea lui Simon, care-l urmărea curbele grațioase ale trupului, reliefate de mătasea aurie. Când își termină inspecția, ea simți că el îi știe fiecare părțică din trup, ca și cum nimic nu i s-ar fi putut ascunde.

— Deci, când va fi ziua cea mare? întrebă Alison un pic mai târziu. Chiar săptămâna trecută, Mel și cu mine am vorbit despre asta. Ce păcat că băieții mei nu sunt fete ca să poată fi domnișoare de onoare. Aveți de gând să faceți și cununie religioasă? Cred c-ar fi frumos. Se creează o atmosferă mult mai solemnă decât la oficiul stării civile. Ți-a luat Simon un inel? și se încruntă văzându-i mâna Indiei, ca apoi să adauge cu reproș spre vârul său... Oh, Simon!

— Nu știu la ce să-ți răspund mai întâi, replică Simon.

— Oh, un smarald desigur, ca să fie în ton cu ochii ei. Mama ta avea unul, mi-l amintesc, era... vocea i se stinse când privi fața încordată a lui Simon... Oh, dragă, spuse ea neajutorată... Îmi pare rău, Simon. Cred c-ar fi mai bine să mă duci la hotel. I-am promis lui Mel că o să-l sun înainte de a mă culca. Nu știu ce s-a întâmplat cu el acum, de când a fost plecat, dar de când s-a întors este atât de draguț și grijuliu încât nu-mi vine să cred că este același bărbat care în urmă cu trei luni

n-avea timp să petreacă cu noi nici măcar o jumătate de oră, din cauza afacerilor...

Ar fi vrut să spună mai multe, dar Simon o opri, chemând chelnerul ca să facă nota.

— Du-mă întâi pe mine, îl instrui Alison pe Simon, la ieșirea din restaurant. Știu că vrei să rămâneți singuri. N-am uitat ce înseamnă să fii logodită și foarte îndrăgostită! chicoti ea. Am știut că este vorba de dragoste în dimineața când am sosit pe neașteptate în casa ta; niciodată în viața mea, nu mi-am mai găsit vârul într-o situație atât de compromițătoare!

Deoarece India roși, ea spuse plină de remușcări:

— Oh, limba asta a mea! N-aș vrea să interpretez greșit, India; vroiam doar să spun că nu l-am mai văzut pe Simon atât de prins de cineva, încât să se comporte atât de neașteptat. În mod normal este foarte grijuliu ca să-și păstreze viața intimă în mare secret.

— Greșeală pe care sunt pe cale s-o plătesc scump, spuse Simon răspicat, lăsând-o pe verișoara lui cu gura căscată.

Alison stătea la Savoy. Simon o conduse înăuntru, iar India rămase în mașină.

— Nu este nevoie să mă conduci acasă, îi spuse ea când el se întoarse. O să iau un taxi.

El nu răspunse, ca și cum n-ar fi auzit și puse motorul în funcțiune, pornind automobilul din loc.

Deoarece străzile erau luminate sporadic, de-abia după o bucată de drum, India își dădu seama că mergeau în direcția opusă casei sale.

— Sper că nu vrei să mă răpești din nou, îl avertiză ea cu o voce relativ sigură (cel puțin așa spera).

Din unele motive, tăcerea din mașină atinsese o cotă maximă, și ea simți cum i se încordează toți mușchii de tensiune. Capul i se învârtea din cauza vinului pe care-l băuse — cu mult peste cantitatea pe care ar fi băut-o în mod normal — și simțea cum o cuprinde somnul.

— Nu mi-ar mai trece prin cap, după prima încercare, veni răspunsul lui neplăcut... Vreau să vorbesc cu tine, să vedem dacă putem găsi o cale de a rezolva toată încurcătura asta.

India se smulse cu greu din căldura mașinii, pentru a păși în aerul rece, care o făcu să tremure și să simtă că băuse prea mult. Deși avea mintea clară, din nu se știe ce motive, picioarele nu prea o ascultau. Cu toate acestea, reuși să-l urmeze pe Simon la lift, a cărui cabină îi duse până la apartamentul lui.

Interiorul fu pentru India o mare surpriză. Departe de a fi rece și convențional așa cum și-l imaginase, salonul era mobilat confortabil, avea ceva masculin, dar atmosfera era indulgentă de canapele de piele, câteva antichități, printre care și o masă în stil Regency.

— Stai jos, comandă el, luându-i mantoul de pe umeri.

Văzând-o că tremură, aprinse o sobă electrică ce începu să radieze imediat căldură. Căldura își făcu efectul și India închise ochii, simțindu-l pe Simon că se mișcă.

— Bea asta.

Îi stătea pe vârful limbii să-i spună că a băut destul, dar se trezi cu un pahar de brandy în mână, și nu se știe cum își duse paharul la gură, simțind cum lichidul o arde în interiorul gâtului.

— Așa... putem vorbi? Cât m-ar costa să scap rapid de această logodnă?

India își dădu seama că rămăsese cu gura căscată. Poate că fusese o prostie din partea ei, dar când Simon îi spusese că vrea să vorbească cu ea, nu-și închipuise sau visase că el ar vrea să o cumpere... ca pe o târfă de o noapte!

Furia combinată cu alcoolul o făcură să treacă peste faptul că el era într-o stare de spirit periculoasă, așa că, întorcându-se spre el, cu indignarea pe care o simțea în fiecare fibră a trupului ei înordat, urlă:

— Nu-mi vine să cred că pot auzi așa ceva! Nu se poate să crezi...

— Ceea ce cred eu, spuse el nervos, tăindu-i vorba, este că tu ai făcut totul în mod conștient. După cum am zis, fără ca Mel să te mai finanțeze ai nevoie de un alt suport. La început am crezut că toată treaba este o încercare naivă de a mă forța să mă însor cu tine, dar după aceea am realizat că nu ești prea subtilă; ceea ce vrei cu adevărat este să te plătesc.

— Să mă plătești? De ce, tu... tu nu poți! îi spuse ea cu mândrie. Și știi de ce? Fiindcă în ciuda bogăției tale, Simon Herries, eu nu sunt de vânzare!

— Nu? Și atunci cum se numesc banii pe care-i primești de la Mel? o întrebă el răgușit. Doamne, dacă trebuie să îndur această farsă, barem să profit de ea!

O apucă înainte ca ea să se miște, brațele lui făcând-o prizonieră și gura strivindu-i-o pe a ei cu sălbăticie.

Ea încercă să-l respingă, dar cu greutatea lui, el o împinse, forțând-o să se așeze pe canapea, cu o mână ținând-o strâns iar cu cealaltă trăgându-i fermoarul în jos.

Sub rochie, nu avea decât ciorapii și o pereche de chiloți, așa că ea începu să țină de mătasea aurie cu disperare în timp ce simțea la spate aerul rece. Simon Herries nu putea fi oprit. Degetele lui puternice apucându-i sânii, acest contact intim o făcu să dea drumul la rochie și să încerce să evite apropierea lui atât de virilă de pielea ei gingașă. Nu fu de nici un folos, pentru că el murmură:

— Dacă te mai miști îți sfâșii totul de pe tine! Ea îngheță de teamă și uimire.

— Așa-i mai bine, mormăi el încet, în timp ce ea zăcea inertă în brațele sale. De altfel, nu cred că-i prima oară când trebuie să-ți plătești cina... Alison mi-a spus că ai lucrat o vreme la Paris cu unul dintre cei mai la modă croitori. Slujbe ca

astea sunt greu de găsit. Ce-ai făcut? Te-ai culcat cu el?

— Nu poți să crezi că am și talent? ripostă India.

— Sunt sigur, dar la ce? Pariez că nu la creația de modele. Deci să vedem cât ești de talentată, încercăm?

Mai târziu, India nu putea să creadă ceea ce i se întâmplase. Își dădu seama când Simon îi scoase rochia, pentru că o apucă brusc tremuratul, încercând cu disperare să-și acopere sânii cu mâinile, dar el răsese pur și simplu, luându-i mâinile cu forța și dându-le la o parte. Apoi începu să-i examineze trupul ca și cum ar fi examinat o mobilă pe care ar fi vrut să o cumpere.

— Drăguț, comentă el, plimbându-și mâinile peste sânii ei.

Degetele lui îi descoperiseră sfârcurile și începuseră să le strângă ușor.

Impotriva voinței ei, India își simți corpul reacționând. Spre groaza ei, pielea sensibilă a sfârcurilor se întărise și se umflase sub mângâierea lui expertă. Fu cuprinsă de valuri de căldură și dorință. Nu mai fusese niciodată într-o astfel de situație, nu permisesese nimănui să se apropie atât de mult de ea și acum era prea târziu ca să-și regrete lipsa de experiență și să se minuneze de ce trupul său răspunde astfel; o cuprinsese o fierbințeală și o dorință ce răzbătea din adâncul ei, tânjind să-i cuprindă capul și să-i apese buzele pe locul unde el își ținea degetele.

Se cutremură de dezgust față de ea însăși. Ce i se întâmplase oare? Pornirile naturale, pe care și le ignorase până acum, începuseră să o trădeze? Gemu rugător, în timp ce gura lui Simon se plimba pe pielea sensibilă a gâtului, ca apoi să se urce spre ureche și mai apoi pe obraji și pleoape.

— Îți dau nota zece la atracția pe care o poți exercita, mormăi el, la un moment dat, cu buzele lipite de urechea ei. Dar observ că nu te interesează reciprocitatea. Crezi că unei femei ca tine trebuie să i se spună ce dorește un bărbat? Ai săni frumoși, adăugă el, o secundă mai târziu, când gura lui alunecând printre ei, îi apucase unul din sfârcuri, lingându-l senzual cu limba. Plăcerea pe care ea o simțea acum depășea cu mult orice așteptare.

Nu-și dădu seama că se agățase de umerii lui, până când el nu-și ridică fața, mormăind răgușit.

— Pentru Dumnezeu, nu mă mai necăji — ia-mi cămașa asta blestemată de pe mine, ca să te pot simți...

Fără să realizeze ce face, India se mișcă la fel ca o somnambulă și începu să-i desfacă nasturii de la cămașă. Gâtul i se uscă în timp ce începu să-i privească pielea bronzată a trupului și părul care acoperea mușchii puternici. Pe pieptul lui lucea o ușoară dărmă de transpirație și nările i se umplură cu un miros excitant de mosc, ceea ce o făcu să-și lipească buzele-i tremurânde de pielea umedă.

Îl auzi pe Simon gemând și-l simți cum își îngroapă capul în carnea ei. Mâinile lui îi cercetau contururile trupului, umplând-o de o plăcere ne-

bănuită, așa încât atunci când Simon își desfăcu cureaua de la pantaloni, scoțându-i ultimele haine de pe ea, nu se mai opuse.

Atingerea aspră a părului de pe corpul lui de sânii ei îi provocase o plăcere erotică, iar degetele ei începură să-i descopere și să-i cerceteze mușchii de pe spate, iar buzele să-i mângâie pielea.

Oftă de uimire și plăcere când mâna lui i se strecură între picioare, stârnind un val de emoții care-i înlătură și ultimele urme de rezistență.

— Dacă te porți așa cu toți amantii, nu-i de mirare că aceștia se întorc, îi spuse el sacadat, nefăcând nici un secret din propria lui excitare, buzele lui trasându-i mici sărutări pe burtă și mai jos, până când ea se simți aproape delirând de plăcere.

Când Simon îi desfăcu picioarele și ea-i simți întreaga greutate virilă, India nu mai simți nici un fel de teamă, din cauza excitării care o cuprinsese și o înfierbântase — de vină fusese paharul de brandy care pusese capac vinului pe care-l băuse, gândi ea mai târziu — de fapt era nerăbdătoare ca el s-o posedă, la fel cum era și el de nerăbdător. corpul ei începând să tremure și gura să i se desfacă în așteptare.

Durerea ascuțită și neașteptată o trezi la realitate. Se încordă în mod automat, dar era prea târziu ca să mai dea înapoi.

Într-o tăcere îngrozitoare, îl simți pe Simon cum înțepenește înainte de a se depărta de ea, pentru a-și pune hainele. Stătea pe canapea, cu spatele la

ea. Îi întinse rochia pe care ea o privi cu reală neplăcere, incapabilă să creadă că ea fusese aceea care-i permisesese lui, — nu, nu-i permisesese, ba chiar îl încurajase să... să facă dragoste cu ea, îi spunea o voce ironică din interior. Îi permisesese lui Simon Herries — s-o posedă.

Simon stătea tot cu spatele la ea. Când vorbi, vocea lui era plină de mânie reținută și de ceva pe care India nu putu să-l distingă.

— O virgină! zvrâli el cuvintele ca și cum le-ar fi urât... Cum de-ai fost? întrebă el brusc... Nu, nu-mi spune că nu te păstrai pentru cel care oferă cel mai mult...

Pe moment era prea jignită ca să vorbească, dar apoi își regăsi vocea.

— Greșești, îi spuse încercând să pară calmă. Așteptam să întâlnesc bărbatul pe care să-l iubesc într-atât încât să fac din asta o experiență de neuitat — genul de experiență care ar trebui să fie, nu o afacere mizeră și sordidă, terminată repede și la fel de repede uitată. N-am contat însă pe faptul că o să întâlnesc un bărbat care o să mă insulte, o să mă calce în picioare și după aceea o să facă dragoste cu mine, pentru simplul motiv că i-aș datora asta, crezând că sunt o mincinoasă și o șantajistă și necrezând că tot ceea ce i-am spus este adevărat.

— De ce nu mi-ai spus că ești fecioară?

— La ce bun? Nu era treaba ta.

— Ar fi trebuit să mă gândesc la asta, era prea evident, îi spuse el scurt Indiei. De ce dracu' nu mi-ai spus că nu ești încurcată cu Mel?

— Am încercat, nu-ți amintești?

— Dar el a vrut să se încurce cu tine? insistă el. India dădu din cap.

— El... el vroia.

— Am înțeles ce vroia el, răspunse Simon sec, dar în acest moment mă interesează ce simți tu pentru el.

Nu mai era cazul să-i ascundă adevărul așa că India se hotărî obosită:

— Îl plac pe Mel, spuse ea încet, și-i prețuiesc prietenia, dar nu mi-a acordat nici un ajutor financiar, așa cum crezi tu și nu eu am luat legătura cu ziariștii...

— Deci nu-l iubești pe Mel?

India scutură din cap și cu vocea încărcată de autoreproș spuse:

— Dacă ar fi fost așa, ai fi putut crede măcar o singură clipă că aș fi... în seara asta...

— Ar fi fost omeneste, spuse el înțelegător. N-ar fi prima dată când o femeie care nu poate avea un bărbat, încearcă în altă parte. Deci, nu-l iubești pe Mel și nu există altcineva în viața ta?

Nefiind sigură unde vrea să bată întrebarea lui, India negă din cap proteste. Acum, când totul se sfârșise, nu putea să înțeleagă cum de se comportase așa cum se comportase: cum putuse reacționa atât de pasional la Simon Herries, când la alți bărbați...

— Cred că-i mai bine să plec acum, spuse ea cu stângăcie. Te las pe tine s-o anunți pe bunica ta și pe Alison că logodna noastră s-a sfârșit...

Nu mai era cazul, în aceste condiții, ca el s-o mai forțeze șantajând-o, să persiste în această logodnă de operetă. India presupuse că el, la fel ca și ea, nu putea să fie decât bucuros că asocierea lor lua sfârșit.

— Suntem de acord asupra unui punct, spuse Simon neîndurător. Logodna noastră trebuie să se termine.

Ea îi sugerase, la urma urmei; și atunci de ce simțea ca și cum ar fi pierdut ceva și o cuprinde disperarea?

— O să mă interesez mâine dimineață, pentru o licență de căsătorie.

India îl privi și trupul îi fremătă războinic.

— Licență de căsătorie? Dar...

Simon care stătea cu spatele la ea, se întoarse și-i privi fața palidă ca apoi, cu o expresie indecifrabilă, să-i zică:

— Nu realizezi că ar trebui să fii flatată? Gura i se strânse de supărare. Fac cel mai onorabil lucru cu putință; un gentleman seduce o fecioară nevinovată și apoi o ia de soție. Nu este culmea romantismului?

— Dar nu-l nevoie... înțeleg...

— Știu ce înțelegi, dar contrar încrederii tale naive și a optimismului, este nevoie de asta. Mă refer la faptul că poate mi-ai conceput copilul. Iartă-mă că par sentimental, dar nu suport gândul ca

viața pe care este posibil s-o fi însămânțat să piară pe o masă de operație.

Contrar așteptărilor, India simți o strângere de inimă curioasă și o durere în suflet.

— Dar nu poți să știi, protestă ea suspinând. Poate că...

— Nu putem să nu ne asumăm riscul, îi spuse Simon ferm. Tu singură ai spus că nu există nimeni altcineva în viața ta, situația nu este ideală dar este mai puțin rea decât între partenerii unei căsătorii aranjate.

— Și dacă se întâmplă ca eu să nu... nu...

— Să nu-mi porți copilul? adăugă Simon. În acest caz, după un interval de timp convenabil, o să anulăm căsătoria.

Se uită la ea și o examinează cu atenție.

— Nu-i nevoie să te temi de ce s-a întâmplat în seara asta, pentru că n-am de gând să-mi folosesc drepturile de „soț”.

Ce însemna asta? gândi India cu amărăciune. Că el o să continue să-și facă mendrele cu femeile sofisticate cu care umbla în mod normal?

Ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, el continuă cu asprime:

— N-o să te plictisesc cu legături de genul celor de care sunt interesate ziarele. În schimb, îți cer să dai acestei uniuni a noastră o șansă, pentru binele copilului nostru...

— Poate că nu va fi cazul, protestă India, dar deja începuse să cedeze și o știa.

Fusese bine că Simon vorbise despre abort, dar după cum se știa, India n-ar fi distrus niciodată o viață care s-ar fi dezvoltat în ea. Deși era suficient de bogată ca să poată întreține un copil, asta n-ar fi fost suficient ca să înlocuiască ceea ce s-ar numi „o familie”; un copil are nevoie de un tată... Nu va fi ușor. Și totuși, Simon spusese că nu va fi mai rău decât pentru partenerii unei căsătorii aranjate.

— Ei? întrebă Simon brusc, încruntându-se când îl văzu fața. Pentru numele lui Dumnezeu, de ce m-ai lăsat să cred...

— Că sunt o femeie cu experiență? Nu prea am avut de ales.

— Îmi pare rău că te-am jignit, spuse el încordat. Dacă aș fi știut...

— N-ai făcut-o intenționat... ar fi trebuit să te opresc... acum aș vrea să plec acasă, adăugă ea. Trebuie să mă gândesc la o grămadă de lucruri.

— Te conduc.

O conduse până acasă în tăcere și când ajunse la dreptul ușii îi spuse:

— Te caut mai târziu. Să nu faci vreo prostie India. Auzi?

Ea dădu din cap, orbită de lacrimile care-i umpluseră ochii deodată. Un sentiment puternic de pierdere o cuprinse, când îl văzu plecând. Acceptase oare să se mărite cu el, un bărbat pe care cu douăzeci și patru de ore în urmă îl considerase cel mai mare dușman al ei? Și pentru ce? Pentru bi-

nele unui copil pe care poate nici măcar nu-l concepuse !

Singură în apartament, se trezi rememorându-și momentele din brațele lui Simon — înflăcărea intensă a tuturor simțămintelor, răspunsul ei pasionat, dorința de a-i răspunde. Și atunci admise adevărul — se îndrăgostise de el ! Căci cum ar fi putut explica altfel nervozitatea de care era cuprinsă de câte ori îl vedea, furia care o cuprindea la gândul că ar putea afla adevărul, capitularea trupului ei la prima atingere a lui ? Il iubea ! Ce dracu' mai putea să facă ? Nu mai putea să se mărite cu el în aceste condiții ! Dar avea de ales ? Atâta timp cât el credea că ar fi cea mai mică posibilitate ca ea să-i conceapă copilul, nu va putea scăpa de el. Și chiar vroia asta ? Cine știe, poate cu timpul, între ei se va crea dacă nu dragoste, cel puțin un pic de afecțiune. Dar va fi asta suficient ? Ceva din interior îi spunea că n-ar fi suficient — vroia dragostea lui, la fel de aprinsă ca și a ei.

În sfârșit, după argumente pro și contra, se liniști. Dacă soarta decisese ca ea să se mărite cu Simon, nimic nu mai putea fi schimbat. Să vedem ce-o să fie ! Poate că era o dovadă de lașitate din partea ei, dar îi lipsea puterea și încăpățânarea ca să se lupte cu dragostea ei și cu Simon în același timp.

CAPITOLUL VII

Se căsătoriră o săptămână mai târziu, în aceeași micuță biserică de la țară, unde fuseseră cununați părinții lui Simon. În timpul scurtei ceremonii, India se trezi că se roagă ca această căsătorie să dureze. Era o nebunie din partea ei, își spuse ca după aceea, în timp ce sorbea șampanie, încercând să nu pară încurcată, când Simon o prezenta cunoștințelor, fiindcă dacă era vorba ca o căsătorie să nu dureze, aceea era a lor. Nu se îndoia de bunele intenții ale lui Simon, dar cât de mult va dura până când el va începe să ducă dorul femeilor sofisticate ca Ursula și Melisande ?

Era ceva la care India încerca să nu se mai gândească. Alison fusese încântată și șocată în același timp, când Simon o informase că trebuie să se căsătorească repede și în ciuda faptului că era gravidă, insistase că ceremonia simplă și lipsită de fast pe care o hotărâse Simon, nu era demnă de India, căreia trebuia să-i facă o nuntă de care să-și amintească.

În loc de asta, Alison pregătise o mică petrecere la ea acasă și deși India fusese impresionată de delicatețea ei, din multe puncte de vedere ar fi preferat să fie numai cu Simon și cu martorii nece-

sari căsătoriei. Era ceva ce trăgea a ghinion să sărbătorești ceea ce nu era decât un aranjament de afaceri, într-un fel.

Simon o întrebase pe India ce preferă să facă după căsătorie ; să se mute în apartamentul lui, care avea și un dormitor separat, sau să găsească altceva unde să locuiască. În cazul unui ger, o atenționase el, apartamentul nu era de locuit, cu tot luxul său.

Mănată de un impuls pe care cu greu îl înțelegea, India îl întrebase dacă n-ar fi posibil să se mute în căsuța de la țară, regretându-și cuvintele pe care le pronunțase, când îl văzu pe Simon încruntându-se.

— Deși, la urma urmei, o să te descurci și acolo ! N-o văzuse pe Ursula Blanchard apropiindu-se. Mai vârstnica femeie îi cercetase toaleta de mătase crem, pe care India și-o alesese pentru ceremonie — nu era dintre creațiile ei, fiindcă nu avusese timp pentru asta, ci un veșmânt cumpărat de la Bellville Sasoon, o marcă de prestigiu.

— Observ că nu ești îmbrăcată în alb, miorlăi Ursula. Foarte înțelept din partea ta, dragă — nimeni din cei care-l cunosc pe Simon n-ar crede că ai acest drept... Oh, aici erai, dragule, gânguri ea către Simon, care înalt și ireal de frumos, în costum închis și cămașă de mătase, venea spre ele... Tocmai îi spuneam micuței tale mirese, cât de norocoasă este.

Își înfipse degetele în costumul lui Simon și India simți cum o apucă amețea imaginându-și un-

ghiile ei vopsite cu roșu înfipite în spatele gol de bărbat ; buzele fardate desfăcându-se sub apăsarea buzelor lui Simon... Se trase instinctiv înapoi, îngrozită de propriile ei emoții, de forța geloziei pe care o simțea și păli la față, făcându-l pe Simon, care o privea printre gene, să se încrunte. În momentul în care se întoarse să plece, întâlni mâna Ursulei, întinsă deliberat și, un întreg pahar de șampanie i se vărsă peste mătasea rochiei.

— Vai, dragă, exclamă cu ipocrizie cealaltă femeie, să-mi trimiți nota de la spălătorie, sau mai bine, nota pentru costul întregii rochii, trebuie să fie ieftină. Este una din creațiile tale ?

India rămase cu gura căscată în fața acestei mitocăanii, convinsă că Ursula pășise în mod intenționat înainte, în timp ce ea se mișca, și-și vărsase paharul. Simon se uita în altă parte, cu o expresie nepăsătoare, și India se înroși, temându-se ca el să nu creadă că se va lăsa provocată de Ursula să-i răspundă cu aceeași bătărănie.

— Oricum, tot trebuia să mă schimb ; spuse ea repede. Vă rog să mă scuzați, amândoi.

— Stai cât vrei. O să am grijă ca Simon să nu se plictisească. Sunt bună la asta, nu-i așa, dragule ?

Simțind că i se face greață, India reuși să plece cu demnitate, dar autocontrolul o părăsi în momentul în care ajunse în camera pe care Alison i-o pregătise ca să se schimbe. Stătea uitându-se pe fereastră, fără să-i pese de rochia udă, când Alison intra.

— Te simți bine? o întrebă aceasta, îngrijorată. Am văzut-o pe Ursula dându-i târcoale lui Simon, zise ea cu o față întunecată... Ordinară creatură! Nu trebuia să te lași. Are încăpățânarea unui bou

— Simon încearcă să se descotorosească de ea de ani de zile, dar ea nu înțelege.

— Nu pare că ar vrea să scape de ea, acum, comentă India cu o voce ce se vroia calmă, dar în loc de asta, suna puțin nesigur.

Alison îi luă mâna.

— Sărmana India! Ea se agață de toți bărbații... Dar tu nu trebuie să te îngrijorezi, doar se vede cât de mult ține Simon la tine.

Dacă Alison ar ști! Privind-o pe Alison, India observă că fața și încheieturile îi erau umflate, deși nu era decât în luna a șasea de sarcină și nu putu să nu-și amintească despre ce-i spusese Mel în legătură cu starea ei de sănătate.

— N-ar fi trebuit să faci toate astea, se simți obligată să-i spună lui Alison. Arăți îngrozitor de obosită.

— Mă simt bine și în afară de asta, mi-a făcut plăcere. Dacă l-aș fi lăsat pe Simon, s-ar fi însurat la repezeală fără nici un fel de pompă. Singurul meu regret este că nici unul din părinții săi n-a trăit ca să-l vadă în această zi. Te-ai hotărât unde ai de gând să stai? adăugă ea, schimbând subiectul. În mod egoist din partea mea, speram să te stabilești aici. Știu că structura de rezistență a casei este deja gata, dar presupun că vrei să-ți păs-

trezi apartamentul din Londra, din cauza muncii tale.

— N-am avut încă timp să discutăm această problemă, îi răspunse India cu sinceritate.

De câte ori se gândise la viitor și la o posibilă căsătorie, înainte de a-l întâlni pe Simon, își imaginasă că-și va continua munca de creație, chiar și după ce ar fi avut copii, dacă nu la Salonul de mode, în propria ei casă. Jenny era mai mult decât capabilă să se ocupe de partea financiară a Salonului. Muncise din greu și India ar fi vrut să se revanșeze în acest fel, dar încă șovăia să ia o decizie până când nu ar fi vorbit cu Simon. Trebuia să țină cont de faptul că poate el nu vrea s-o aducă în casa care fusese a părinților lui; poate că prefera atmosfera neutră a apartamentului din Londra. Nu uitase încă prima lui reacție, când ea-i menționase pentru prima dată intenția de a locui în căsuța de la țară.

După ce-și luară rămas bun, India fu sărutată de bunica lui Simon, care în ciuda surâsului de pe buze, avea ochii plini de lacrimi.

N-aveau timp pentru o lună de miere cum se cade, îi spusese el bunicii, atunci când aceasta îl întrebase unde are de gând s-o ducă pe India, dar India știa că motivul adevărat era că el nu vroia să rămână singur cu ea, și dori mai mult ca oricând să nu se lase copleșit de sentimente, pentru o căsătorie de care era convinsă că se va sfârși rapid.

După ce fură acoperiți cu confetti, se urcară în Ferrari și plecară, trăgând după ei o sfoară de care

erau agățate tinichele și cutii de conserve goale, ispravă a nepoților lui Simon. La primul colț, după ce ieșiră din raza vizuală a musafirilor, acesta opri și desfăcu sfoara cu zdrăngănele.

Bucuroasă că avea ocazia să spargă tăcerea care se instalase în mașină din momentul plecării, India spuse cu vioiciune că băieții sunt foarte drăguți.

— Mel este un bărbat norocos... și din cauza nevestei, dar și a copiilor pe care-i are.

— Este, îl aprobă India cu căldură. Alison este o persoană foarte dragălașă. Se întunecă, amintindu-și fața obosită a celeilalte femei. Sunt îngrijorată din cauza ei, a muncit prea mult ca să ne facă o petrecere atât de reușită și n-ar fi trebuit să facă asta în starea în care este. Ai observat cât arăta de obosită?

Rămase stupefiată când Simon, oprind mașina, se rezemă cu cotul de volan și începu s-o privească cu o expresie în ochi, pe care nu o putea defini.

— Ești o adevărată doamnă, doamna Simon Herries, spuse el trăgându-l în mod intenționat cuvintele. Știai asta? Și pentru că tot vorbim despre asta, se pare că-ți datorez încă o scuză. Ursula și cu mine am avut o foarte interesantă discuție, atunci când tu ai urcat la etaj ca să te schimbi de rochia pe care ți-a udat-o ea. Știi că ea a spus ziarelor despre noi?

— Bănuiam, îi mărturisi India. De fapt am încercat să ți spun asta, atunci în mașină, dar m-ai infuriat atât de tare că n-am reușit.

Ceva în privirea lui Simon o făcu să-l crească pulsul și inima să-i bată dezordonat, dar se forță să nu-și plece ochii. O cuprinse o jenă ridicolă și nu-și dădu seama că se juca nervoasă cu centura de siguranță, până când degetele lui nu-i luară mâna, înlănțuind-o pentru a o duce la buze și a o săruta. Pentru prima dată de când îl cunoștea, colțurile gurii i se ridicaseră a zâmbet. Și ce zâmbet! Inima i se opri în loc, ca apoi să înceapă să bată nebunește în timp ce îl privea vrăjită, la fel cum un iepure de câmp privește lumina puternicelor reflectoare de mașină.

— Știi, spuse Simon convențional... dacă te-aș cunoaște mai bine, aș zice că ești nervoasă. De ce? întrebă el pe neașteptate... Crezi că n-o să mă țin de promisiune și o să pretind drepturile pe care mi le dă acesta? spuse arătând spre banda de aur care-i încercuia inelarul și care avea la mijloc un splendid smarald.

— Oh, nu, sunt sigură că tu n-ai... nu ți-ai luat cuvântul înapoi, reuși ea să îngaiame până la urmă.

— Mmm. Asta înseamnă că mă aflu în fața unei mari dileme, nu-i așa? Sau nu țin cont de ceea ce am promis, sau îmi asum riscul ca atrăgătoarea mea soție, neglijată de bărbatul ei, să-și caute consolarea în altă parte.

India nu-l putea înțelege cum de-și schimbase starea de spirit și ochii ei reflectau nedumerire.

— Să încercăm să pornim din nou? sugeră Simon cu o voce blândă. Suntem căsătoriți acum, atât la bine cât și la rău — hai să încercăm prima va-

riantă. Mă pregătisem să aștept ca să te obișnuiești cu mine, dar... zâmbi din nou, glumind de data asta... amândoi știm că nu suntem indiferenți unul altuia, ei? Vezi India, părinții mei au fost divorțați, și din cauză că eu am suferit, mi-am jurat că nici unul din copiii mei nu va trece prin experiența trăită de mine. Este un lucru îngrozitor ca un copil să sufere din cauza părinților.

— Știu, fu de acord India. Și eu simt la fel.

— Deci, suntem amândoi de acord și cred că, cu un pic de bunăvoință și răbdare, căsătoria noastră va reuși.

— Pentru siguranța copilului pe care s-ar putea să-l port? întrebă India încetitor, neștiind de ce se simțea împinsă să facă diferență între situația în care ar fi fost gravidă și situația în care ar fi constat că nu este.

— Da. Vrei să facem o înțelegere? Un legământ pe care ar trebui să-l alăturăm celorlalte legăminte pe care le-am făcut azi, dar de data asta... unul personal. Să încercăm amândoi ca această căsătorie să meargă. Când am făcut dragoste cu tine... părea că ezită în a-și alege cuvintele cu grijă... este ușor să spun asta acum, ar fi trebuit să știu că ești fecioară și că n-ai mai cunoscut alt bărbat...

— N-ai mai fi făcut dragoste cu mine? se miră India încercând să zâmbească. Eu...

— Sunt bărbat, India, nu un sfânt, o corectă Simon cu un zâmbet crispat. Nu asta am vrut să spun, ci că ar fi trebuit să am mai multă grijă ca

această experiență să nu fie... atât de traumatizantă pentru tine.

India se uită în altă parte, pentru a-și ascunde lacrimile care-i umpluseră ochii. Însemna că el o dorise? Că nu furia îl făcuse să acționeze așa?

— Eu... încercă ea să vorbească și apoi își scutură capul pentru că vorbele nu-i ieșeau din gură.

Mâna caldă a lui Simon fu dintr-odată lângă obrazul ei în timp ce-i ridica fața în sus.

— Te-am rănit... ai țipat tare. Poate era ceva firesc, dar trebuia să fi fost mai puțin... brutal, în lipsa altui cuvânt. Nu vreau să te las să crezi că ceea ce ai simțit cu acea ocazie, în brațele mele, reprezintă tot ce este mai plăcut când faci dragoste. Ești o micuță pasională, adăugă el încetitor... Surprinzător pentru cine nu te cunoaște. Deci, spuse el scurt, schimbând subiectul... facem acest legământ?

Rușinată dintr-odată, India dădu din cap, ochii mărindu-i-se de uimire când Simon își aplecă fața, intenția lui fiind clară, deoarece mâna lui îi alunecă de pe obraz în spatele capului atingându-i părul, ca apoi s-o strângă lângă trupul lui cald și s-o sărute; la început ușor, pe pleoape și pe frunte și apoi cu vârful limbii îi desfăcu buzele, răsuflarea lui mângâindu-i pielea.

— Poți să mă săruți și tu la rândul tău, îi șopti el mângâietor la ureche, în timp ce ea stătea țepănă de frică să nu-și trădeze emoția care o încerca... De fapt, trebuie. Face parte din învoială.

— Eu... vocea îi sună răgușită, nefamiliară chiar ei însăși.

Ea încercă să-i răspundă la sărut, dar brusc se auzi sunetul strident al unui claxon, făcându-l pe Simon să înjure și s-o împingă ușor la locul ei.

— Poate că nu este nici momentul și nici locul, zise el uitându-se la ceas... Oricum, trebuie să plecăm. Vreau să-ți arăt ceva.

El conduse o bucată de drum printre colinele cunoscute de țară, explicându-i Indiei diverse lucruri despre pământuri. Era foarte cunosător și India n-ar fi crezut niciodată că se poate simți atât de bine în compania lui.

— Am ajuns, exclamă el în sfârșit, părăsind drumul principal și trecând printre niște porți de fier așezate de o parte și alta a unui drum prunduit ce ducea printre pajiști, tufe de zmeură și rododendron, cu florile lui roz, albe și mov... Înaintea războiului cu burii, drumul era străjuit de ulmi. Fuseseră plantați de primul dintre Herries care fusese proprietar aici, la Meadow's End. El a cumpărat proprietatea în anul 1800 cu banii pe care i-a obținut de la plantațiile de zahăr și din comerțul cu sclavi. Este o pictură a acestor ulmi, în bibliotecă. Copacii au fost tăiați pentru corăbii în timpul războiului cu burii.

— Înseamnă că aici este Meadow's End — casa ta? întrebă India cu răsuflarea tăiată. N-am visat niciodată... Alison mi-a spus...

— Oh, nu este nici pe departe atât de impresionant cum pare. O parte a casei a fost bombardată în tim-

pul celui de al doilea război mondial — aripa victoriană a casei, din fericire, o monstruozitate, și apoi cei care au cumpărat-o după moartea tatălui meu, au devenit faliți, tocmai când vechile case nu mai erau prețuite, fiecare dorind o casă modernă echipată cu tot confortul, așa că m-am trezit cu niște ruine. N-a fost prea ușor să mă apuc de restaurat. Bucata care mai rămăsese din vechea casă era în stil Queen Anne și a trebuit să caut mult până i-am găsit pe cei care știau s-o facă așa cum fusese. A fost ceva mai ușor în ultimii ani, căci a crescut interesul pentru astfel de case.

Ocoliră un colț, după care Simon opri mașina. India nu avu nevoie să întrebe de ce. Chiar dacă nu ajunseseră până la ea, casa se întindea în fața lor, grațioasă și perfect simetrică, cu două ferestre mari de fiecare parte a ușii principale de la parter. Deasupra acestora mai erau încă două ferestre și două replici mai mici, în acoperiș.

Soarele târziu al după-amiezii, care apunea, pune în evidență coșul de cărămidă și făcea să strălucească piatra de deasupra ușii principale, unde era înscrisă data.

Un gentleman de țară, îi spusese Alison, dar nu visase că totul poate arăta așa!

— Frumos, îi spuse ea simplu lui Simon, considerând că nu mai sunt necesare și alte cuvinte.

Simon porni motorul și conduse nu în fața casei, ci în spatele ei, unde se afla ceea ce fusese un grajd, transformat acum în garaj și având deasupra ceva ce semăna a mic apartament.

— Casa este goală, o preveni Simon pe India în timp ce-i deschidea ușa... De abia a fost terminată și încă nu este decorată.

— E drăguț, repetă India, gândindu-se melancolic ce mult i-ar fi plăcut să transforme camerele goale pe care i le arăta Simon în ceea ce ar fi trebuit să fie.

— Salonul, îi spuse el rapid, deschizând ușa unei camere rectangulare cu ferestre care dădeau în fața și în părțile laterale ale casei.

Trecură prin ușa din spate, într-o cameră largă dar goală și Simon îi spuse că acum intenționează s-o transforme în bucatărie. Mai erau o sufragerie, o bibliotecă cu pereți tapetați, dar cu rafturile goale și o altă cameră mare pe care India și-o imagina ca pe o cameră familială, de zi.

Holul era pătrat, cu pardoseala alb cu negru și cu o scară sculptată care ducea spre galerie.

India își plimbă degetele peste lemnul sculptat, bucurându-se de netezimea lui.

— La un moment dat, camerele de la parter erau drapate cu olandă, îi spuse Simon, dar un alt Herries care se credea modern, a înlocuit-o, făcându-le să arate ca acum. Din fericire, banii nu i-au ajuns ca să înlăture și scara care a fost sculptată de Grinling Gibbons. Crezi că ai fi fericită aici?

— Fericită? se miră ea uitându-se la el și crezând că n-a auzit bine... Cine ar putea fi altfel? reuși să spună când își regăsi vocea.

— Multe femei, o asigură Simon. Poate că te surprinde, dar Ursula, de exemplu, preferă apar-

tamentul meu din Londra. Bineînțeles că aici este mult de muncă. Mă gândesc să angajez o firmă pentru decorațiuni interioare. Am câteva piese de mobilă bună, lucruri pe care mătușa și unchiul meu au reușit să le pună deoparte pentru mine și pe care Alison a avut amabilitatea să mi le păstreze și...

— Pot să fac eu asta, se oferă India impulsiv. Mi-ar place să mă ocup, dacă ai încredere în mine.

— Am încredere în tine, în ceea ce privește casa și banii mei! Din anumite motive, aceste cuvinte seci o făcuseră să-i bată inima. Nu era cazul să se implice emoțional și să se lase cuprinsă de visuri romantice.

— Cred că o să petrecem noaptea la căsuță, îi spuse Simon. Este doar la trei mile. Trebuie să mă duc mâine la Londra. Știi că mi-am extins afacerile — chiar și în televiziune; una din ele fiind serialul în care apare Melisande. Se pare că americanii vor să cumpere serialul. Dacă treaba o să meargă, atunci succesul lui South'Mid este asigurat, așa că mâine este întâlnirea decisivă.

Pe drumul de întoarcere, Simon fu tăcut și India îi respectă tăcerea.

Căsuța era încălzită atunci când intrară înăuntru în camera de zi cineva aprinsese focul și, în timp ce Simon se aplecase ca să pună un lemn înăuntrul căminului, India se grăbi spre bucatărie. Proprietă de un ibric, se afla o scrisoare: „Vin și mâncare în frigider, dacă aveți nevoie — Multă fericire, Alison“.

— Ți-e foame? îl întreabă pe Simon care, îngeuncheat în fața căminului, întea focul. Alison ne-a lăsat friptură și salată proaspătă.

— Mmm, încep să-mi amintesc că ești o bucătăreasă bună, răsese el văzând că roșește, dar spre deosebire de altă dată râsul nu-i era ironic.

Era o scenă domestică foarte curioasă; Simon aprinzând focul și apoi luând tacămurile din sertar, în timp ce India era ocupată cu friptura și salata. Tocmai așeza salata, când Simon care se întorsese din camera de zi, se așezase s-o privească cu coatele sprijinite de masă.

— Ar fi bine să mâncăm în camera de zi și apoi să ne culcăm devreme.

Un sentiment de excitație și alarmă o făcu pe India să simtă un ghem în stomac.

— Dacă așa vrei... Poți să duci salata dincolo? încercă ea să spună cu calm... Friptura este aproape gata.

— Chiar că știi să gătești, se pronunță Simon, zece minute mai târziu, tăind friptura. Ești o fată înțeleaptă!

Turnă un al doilea pahar cu vin pentru amândoi. India, care abia se atinsese de mâncare la petrecere, simți că i se urcă băutura la cap. Aproape că nu avea poftă de mâncare. Nervii îi erau atât de încordați încât aproape sări în sus, când el scăpă o lingură pe jos. Știind că o urmărește cu privirea, India se strădui să-și țină ochii doar asupra farfuriei și spera să i se potolească bătăile inimii. Niciodată nu fusese conștientă de prezența unui

bărbat așa cum era de a lui Simon: modul în care i se ridicau colțurile gurii înainte de a zâmbi, gâtul puternic care i se reliefa prin cămașa de mătase care se deschisese când se aplecase să aprindă focul, mâinile cu degete lungi pe care, dacă ar fi închis ochii, aproape le-ar fi simțit cum îi cuprind și mângâie sânii...

— India? Ești foarte departe de aici... unde? Ea sări vinovată.

— Nicăieri.

— Mmm, ca proaspăt însurat, nu mă simt prea flatat... Vino încoace... îi comandă el blând, ridicându-se de pe scaun și venind către ea.

Ca o somnambulă, India se sculă încetitor de pe locul ei, cu ochii fixați spre Simon, fără să-l vadă. Degetele lui îi încercuiră mijlocul, strângându-i carnea fragedă și făcând-o să i se accelereze pulsul.

— N-am uitat că-mi datorezi un sărut, șopti Simon trasându-i cu gura sărutări părintești de-a lungul decolteului, ca apoi, ridicându-i părul bogat de pe pielea lăptoasă a gâtului, să-și lipească buzele calde de curba lui grațioasă.

— Ei? murmură el, frecându-i pielea fină din spatele urechii și mușcându-i lobul cu dinții atunci când ea nu răspunse.

Mâinile lui, care-i cuprinseseră mijlocul, se mișcară în sus, una dintre ele o strânse lângă trupul lui, iar cealaltă îi desfăcu bluza de mătase pe care o purta, dând la iveală furoul mătăsos. Găsindu-i cu ușurință vârfurile sânilor, care împungeau mă-

tasea, începu să-i frământa până când ei se întăriră sub materialul subțire.

— Splendid, murmură el răgușit, în timp ce-i îndepărta bluza și furoul, ca să scoată la lumină pielea palidă cu aureole de roz.

În timp ce capul lui brunet se apleca spre sânii ei, India își simți inima încetinindu-i-se și respirația oprindu-i-se în piept.

Simon o smulse și o ridică în brațe, ducând-o s-o pună pe covorul din fața căminului și ea nu protestă când el începu s-o dezbrace încet, studiindu-i curbele grațioase ale sânilor reliefate de lumina focului și să-i sărute pe rând sfârcurile, ceea ce-i provocă senzații de amețeală și dorință, făcând-o să se arcuiască instinctiv și să-și încolăcească brațele după gâtul lui.

— India...

Sunetul strident al telefonului străpunse intimitatea locului, iar India răsuflă cu greu și Simon gemu.

— Cred c-ar trebui să răspund, dar dacă cumva este unul dintre nepoții mei care vrea să facă o glumă, o să-l bat la fund, de n-o să mai poată sta jos, o săptămână! Nu te mișca, vrei? o întrebă el zâmbind mângâietor după ce-i sărută gura deschisă, înainte de a dispărea în hol.

Fu plecat un timp destul de lung. Suficient de mult ca India să înceapă să se simtă jenată și înfrigurată fără haine și, tocmai începuse să-și tragă furoul, când el se întoarse în cameră.

— Vești rele, spuse el scurt. Afacerea cu americanul, de care ți-am vorbit, întâmpină niște greutăți și trebuie să plec chiar acum la Londra.

— Acum noaptea? protestă India, înroșindu-se când își dădu seama că întrebase ca o nevastă plicticoasă.

— Pentru noi este noapte, spuse el sec. Pentru verii noștri de peste ocean acum este miezul zilei. Nu știu când o să mă întorc. Nu-ți fă griji. O s-o sun pe Alison.

— Nu, o să mă descurc și singură, îi spuse India în grabă. O să dorm în camera în care am mai dormit. Eu...

— Nu este făcut patul, îi spuse Simon. India, îmi pare rău de ce se întâmplă, dar nu se poate evita. Nu uita legământul nostru atâta timp cât sunt plecat, vrei?

— N-o să-l uit, îi zise India cu o voce joasă.

— Ce fată bună! N-o să te sărut de rămas-bun. Nu îndrăznesc. Dacă o să încerc, n-o să mai pot pleca.

Era măgulitor din partea lui, dar din păcate, adevărat, gândi India câteva minute mai târziu când zgomotul motorului de Ferrari se îndepărtase și ea rămăsese singură. Nu îi venea a crede că era la fel de dorită ca și celelalte femei pe care Simon le cunoscuse. Și totuși, el o dorea; îi spusese că dorește ca menajul lor să fie normal; că o vrea atât în patul cât și în casa lui. Starea de spirit începu să i se îmbunătățească. Când se va întoarce, o vor lua de la început, își promise ea sieși; se va concen-

tra doar asupra părților bune, fără să țină cont de neajunsuri, deoarece orice relație are și părți negative.

Cu moralul foarte ridicat, se pregăti pentru culcare, renunțând la cămașa fină de mătase pe care și-o pusese în valiză, în favoarea unei pijamale mai călduroase, pe care o găsisese întinsă pe pat.

Sentimentul de a sta lungită în patul lui Simon îi crea o plăcere senzuală, imaginându-și corpul lui lângă al ei. Dar totul era un surogat fără prezența lui reală, gândi ea cu mâhnire, tânjind de dorul posedării de către Simon, care ar fi ușurat-o.

Dar mai exista și un „măine“ își zise ea; de fapt o întreagă grămadă de „măine“... și la gândul acestei bucurii nemărginite, adormi.

CAPITOLUL VIII

O trezi telefonul care suna. La început, nu putu să-și reamintească unde se găsește, dar atunci când își reaminti se grăbi să coboare scările, crezând că cel care o căuta este Simon.

Intensitatea dezamăgirii pe care o simți când constată că nu este el, îi indică ce mare este dragostea ei și trecură câteva secunde până a-și da seama că cea cu care vorbea este Alison, ce părea foarte îngrijorată.

— Spui că Simon nu este?

— Da, spuse India. A trebuit s-o șteargă la Londra. O întâlnire cu niște americani importanți. Pot să te ajut cu ceva?

— Chiar crezi asta, sau încerci să fii politicoasă?

— Chiar cred, o asigură India cu tărie. Care-i problema?

— Cred că sunt cam proastă, la urma urmei... doar am mai avut două nașteri... dar în dimineața asta când m-am sculat m-am simțit un pic năucă... și Mel este plecat... Ca să fiu sinceră cu tine, vroiam să vă invit pe tine și pe Simon să veniți la mine la prânz. Plicticos din partea mea, știu, mai ales că se presupune că sunteți în luna de miere, dar...

— Simon nu este aici, dar dacă vrei, mi-ar face plăcere să vin la tine, o asigură India. De fapt, mi-ar face plăcere compania cuiva.

Ea intenționase să-și petreacă dimineața făcând niște schițe pentru casa cea nouă, dar tremurul din vocea lui Alison o alarmase.

— O să chem un taxi și o să fiu la tine cât pot de repede.

Dându-i adresa și scuzându-se față de ea, Alison închise telefonul, lăsând-o pe India în stare de alertă. Aceasta căută o firmă de taxiuri, comandă unul și după o oră de la această discuție, se afla în drum spre ea.

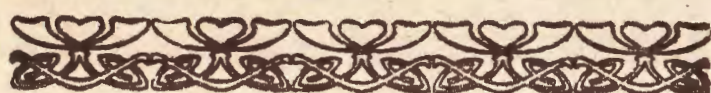
Ceea ce găsi când ajunse, nu putea să fie Alison. ființa aceea micuță, cocoțată pe o scăriță și spălând geamurile de la bucătărie...

— Oh, acum mă simt bine, exclamă veselă Alison, ca răspuns la îngrijorarea Indiei. De fapt nu m-am simțit prea bine în ultimele săptămâni și mă hotărâsem să spăl astea, când voi fi în stare. Sper că nu te deranjează dacă o să luăm ceva ușor și salată la prânz?

— Chiar mi-ar place, o asigură India. Uite, de ce nu mă lași să termin eu geamurile și în timpul ăsta tu să te odihnești un pic?

— Sunt aproape gata, dar dacă vrei să-mi fii de folos, fă câte o cafea pentru amândouă. Ce neceaz că Simon a trebuit să plece la Londra. Când a plecat?

India îi povesti și ea se întunecă.

— Oh, sărmana de tine... săracul Simon! făcu ea cu ochiul șmecherește și arătând dintr-odată mult mai tânără... Pariez că n-a murit de fericire. Am detectat ieri la vărul meu semnele neîndoielnice ale bărbatului nerăbdător de a rămâne singur cu mireasa lui... el care este atât de controlat, îi spuse Indiei, cu satisfacție... Nici tu n-ai fost prea calmă. Niciodată n-am văzut o mireasă mai emoționată. Ursula Blanchard a fost furioasă... dar și eu cu ea! Cine naiba s-o fi crezând, dar întotdeauna a fost ca un scai. Are o mătușă care locuiește aici și după ce pusese ochii pe Simon, de fiecare dată când venea aici, venea și ea sub diverse pretexte. Bietul de el, cred că se săturase până peste cap de insistența ei, deși nu spunea niciodată nimic.

— Oh, dar nu cred că un bărbat se poate satura de insistența unei femei frumoase, spuse India calm, sperând să nu-și trădeze gelozia pe care o simțea față de Ursula Blanchard, care lui Simon nu-i fusese indiferentă.

— Frumoasă și artificială, replică Alison usturător, dându-i ferestrei un luciu final și apoi coborându-se cu greu de pe scărița pe care India i-o ținea... Dar Simon este prea deștept ca să se lase prins în plasă. Mi-l amintesc ce-a zis când l-am întrebat ce crede despre ea... că este o amantă ideală, dar care n-ar face doi bani ca nevastă.

Spusese asta cu atâta satisfacție, că Indiei îi veni să râdă. Inima ei se strânse când se gândi la categoria în care o plasase Simon; nevastă bună, dar

inadecvată altor scopuri! Nu fusese corectă cu ei și cu căsătoria lor, se mustră ea. Asemenea lucruri negative nu puteau să ducă la nimic bun. Chiar Simon sugerase să nu se mai gândească la trecut; să înceapă din nou, și să-și facă un menaj care să dureze, așa cum durase și căsătoria părinților lui Alison. Dar va avea ea oare curajul să facă asta, purtând povara dragostei pentru el și știind că din-spre partea lui nu va fi niciodată decât toleranță și posibilă afecțiune?

Numai timpul va hotărî, își spuse ea în timp ce o ajuta pe Alison să prepare prânzul.

— Nu-mi place această casă, după ce copiii au plecat din nou la școală, îi spuse Alison.

Ambii fuseseră învoiți o zi de la școală, ca să ia parte la nuntă și India știa că Mel îi condusese înapoi acolo, înainte de a pleca în Scoția, pentru afaceri.

— Sunt fericită că te-ai măritat cu Simon, continuă Alison pregătind sosul pentru salată... Și nu numai din cauza lui Simon, ci și din motive de egoism... se întoarse spre India, cu ochii plini de durere... Știi, cu tine măritată cu Simon...

Mâna Indiei se strânse pe furculița pe care tot mai o ducea la gură. Oare Alison știa ceva despre ea și Mel? Bineînțeles că nu era nimic adevărat de știut, dar India știa ce-ar fi simțit dacă ar fi aflat că soțul ei îi face ochi dulci unei femei, indiferent dacă aceasta i-ar fi răspuns sau nu... și n-ar fi dorit ca Alison să fie jignită fără a fi cazul.

— ...și Simon nemaifiind cavalerul care era, sper ca Mel să treacă peste invidia pe care a avut-o întotdeauna față de Simon, zise ea încreșindu-și ușor gura... Mel crede că eu nu știu asta, dar nu sunt chiar oarbă. Cam de un an, se afundă într-un fel de andropauză timpurie, cu alte cuvinte, jelindu-se după tinerețea și libertatea sa. Oh, a încercat să se ascundă de mine, dar de fiecare dată când deschidea un ziar și-i priveam fața care se uita la vreo fotografie de a lui Simon... și ce este mai ridicol este faptul că Mel nu e făcut să fie playboy. Încă mai sper ca mariajul lui Simon să-l facă să vadă că a fi cavaler nu este chiar ce crede el. Se spune că un nou născut cimentează o căsătorie și asta este motivul pentru care m-am hotărât pentru asta, spuse ea bătându-se peste burtă... Dar m-am înșelat. Mel zice că suntem prea bătrâni pentru un copil mic și nici băieții nu sunt încântați.

Brusc, începură să-i tremure mâinile și să-l curgă lacrimi de-a lungul obrazilor.

— La dracu'! îngăimă ea cu obidă. N-am vrut să te necăjesc și pe tine cu toate astea. Am plâns odată pe umărul lui Simon și mi-am promis mie însămi că o să mă potolească, dar vezi, încă îl iubesc pe Mel ca atunci când m-am măritat cu el, numai că acum în loc de a fi parteneri egali în căsătorie, mă simt ca și cum aș fi o povară pe umerii lui Mel. De fiecare dată când îl văd uitându-se la altă femeie, mă macină gelozia, întrebându-mă dacă nu cumva ea va fi aceea care mi-l va lua.

India își puse jos furculița și se aplecă spre cealaltă femeie.

— Nimeni nu vrea să ți-l ia, spuse ea ferm. Liniștește-te! Mel ar fi un prost să-și lase o nevastă ca tine pentru himera unei romanțe târzii și sunt sigură că și el este convins de asta. Mama mea a trecut și ea printr-o experiență asemănătoare cu a ta, de fapt mai rău, pentru că într-adevăr exista o altă femeie. Dar spre deosebire de nevestele de astăzi, ea nu s-a lăsat. Abia când am crescut mi-am dat seama cât a costat-o pentru mândria ei — pentru că era o femeie foarte mândră și curajoasă — dar până la urmă totul s-a aranjat... și cred că și tatăl meu tot așa gândea. Așteaptă până când se va naște copilul, spuse ea încetitor... Pun pariu că Mel o să fie în al nouălea cer; ce poate să fie mai grozav pentru mândria lui... și tu poți chiar să-i reamintești că un copil în casă îi face pe părinți mai tineri.

— O să încerc să-mi bag asta în cap, răsă Alison mișcător, de altfel dacă și asta o să fie la fel ca ceilalți doi, o să ne facă să ne simțim foarte, foarte bătrâni! Nici unul dintre ei nu ne-a lăsat să dormim o noapte întreagă, vreme de două luni.

Bucuroasă că putuse să-i abată gândurile lui Alison, chiar dacă nu pentru multă vreme, India arătă spre salată:

— Arată delicios și chiar dacă nu știu cum este, mor de foame!

Nu mai vorbiră nimic despre Mel în timpul prânzului și India se rugă în gând pentru fericirea lui

Alison. În timp ce-și bea cafeaua, observă că Alison se încordează brusc de durere, albindu-se la față.

— Indigestie, spuse ea râzând. Din cauză că am mâncat prea mult.

— Dar totul a fost delicios, îi confirmă India. Uite, de ce nu te sui în pat să te lungești puțin? Rămân eu aici să fac ordine și peste o oră fac un ceai pentru amândouă.

— Mă răsfеți, protestă Alison, dar India observă că aceasta este încordată și fața îi este cenușie sub machiaj.

Simțindu-se cuprinsă de neliniște, dar nevrând s-o sperie pe Alison, zise calm:

— Ce-ar fi să-i dai un telefon doctorului?

— De ce? Sunt abia în șase luni și nu în nouă și pot să fac distincție între o indigestie și durerile facerii. Dar, cred că o să mă întind un pic, dacă nu te deranjează. Doctorul mi-a spus să mă odihnesc des.

— Și tu te-ai apucat să speli geamurile, spuse India cu reproș. Peste o oră o să-ți aduc o ceașcă cu ceai.

Îi trebui un timp Indiei ca să spele vasele, să curețe bucătăria și să citească hârtiile care erau lăsate pe bufet.

La ora trei, bău o ceașcă cu ceai și umplu una și pentru Alison. Urcă, bătu ușor la ușă și după aceea intră în vârful picioarelor.

Alison nu dormea, dar în momentul în care o văzu, orice gând legat de a bea o ceașcă cu ceai

și a sporovăi, îi zbură din cap și ea se grăbi spre patul dublu, de-abia observând mobila frumoasă și camera primitoare.

Alison zăcea întinsă peste perne, cu fața palidă și fruntea transpirată.

— Alison, ce-i cu tine?

Ea scutură din cap și o prinse cu putere pe India de incheietura mâinii.

— Copilul, șopti ea îndurerată. India, cred că e ceva în neregulă cu copilul... tresări cuprinsă de un spasm dureros și-și mușcă buza inferioară... Numărul de telefon al doctorului este în carte, reuși ea să spună căzând înapoi pe perne.

Spre ușurarea ei, India găsi numărul de telefon fără dificultate și când sună, se auzi vocea eficientă a secretarei:

— Doamna Taylor, spuneți? întrebă femeia scurt, vă dau imediat legătura cu doctorul Jenner... este pacienta dânsului.

Se făcu o pauză scurtă, timp în care India fre-măta de nerăbdare, neîndrăznind să pună receptorul jos ca să se ducă să vadă ce-i cu Alison. Fiecare secundă părea cât o viață, dar până la urmă se auzi vocea calmă a doctorului care o ascultă relatându-i ce se întâmplase.

— Și spuneți că ați găsit-o cocoțată și spălând ferestrele? Gravidele, astea nu se învață minte niciodată! Vin imediat. Încercați s-o faceți să se relaxeze... Spuneți-i că sunt pe drum.

După accent, India ghici că doctorul Jenner era din aceeași regiune cu ea și se simți asigurată de

modul calm în care acesta vorbea, așa că închise telefonul și se duse sus, în dormitor.

Siguranța o părăsi când o văzu pe Alison scuturată de spasme și cu cearcăne adânci sub ochi, cu fața prea palidă și fragilă. Indiei aproape i se opri inima în loc, tânjind după prezența lui Simon, care i-ar fi dat mai multă siguranță. Cobori scările ca să-l sune, dar aproape imediat își aminti că este la Londra, la o întâlnire importantă și n-ar fi fost de nici un folos să-l tulbure și pe el.

Timpul trecu foarte greu până când, în fața ușii de la intrare, apără mașina doctorului. India, auzind zgomotul motorului, se grăbi spre fereastră și văzu un bărbat înalt și blond care tocmai ieșea din mașină, purtând o trusă medicală în mână. În timp ce acesta se grăbea spre intrare, mergea cu capul și umerii aplecați, caracteristică ce părea apăsajul majorității doctorilor.

Ea zbură pe scări ca să-l întâmpine, fața ei fiind aproape la fel de palidă ca a lui Alison, atunci când i deschise ușa.

— Hai s-o examinăm, îi spuse el Indiei. Am prevenit-o să nu mai ducă altă sarcină, dar dacă tot făcut-o trebuia să se menajeze mai mult.

Deoarece cunoștea casa, India rămase în urma lui, în timp ce el urca spre dormitor.

Trecuse multă vreme atunci când ieși din dormitor și fața lui era foarte gravă.

— Trebuie să chem o ambulanță, îi spuse el scurt. Deja au început durerile facerii... slavă Domnului, că suntem în prima fază. Am pus-o în gardă că

n-o să țină copilul la termen. Știți cumva unde-l putem găsi pe soțul ei? Poate o să fie necesară operația și avem nevoie de consimțământul lui. Sper că veniți la spital cu ea; o să vă dăm ceva să puneți pe dumneavoastră și ei o să-i facă bine să vadă pe cineva cunoscut lângă ea.

Se întâmpla ca India să știe numărul de telefon al biroului lui Mel din Edinburg, așa că se oferă să-l sune pe acesta, după ce doctorul telefonase după ambulanță și, în momentul în care forma numărul, un sentiment straniu de irealitate o învăluia. Când India îl ceru pe Mel la telefon, secretara se interesă cine-l caută, pentru că el era la o întâlnire de afaceri.

— Vă rog să-i transmiteți un mesaj, începu India strângând cu putere receptorul... Soția lui... trebuie să se interneze... o problemă cu copilul. Doctorul Jenner ar dori ca el să se întoarcă acasă, dacă este posibil, adăugă ea obținând aprobarea din cap a doctorului care tocmai umplea o seringă pe care o scosese din trusă.

— O să-i transmit urgent acest mesaj, îi spuse fata Indiei, chiar dacă o să trebuiască să întrerup întâlnirea. Înainte de a intra la dânsul, o să mă interesez de programul de zbor al avioanelor. Pot să știu cine l-a căutat?

India își dădu numele și închise telefonul.

— Înțeleaptă fată! Acum, vreau să mă ajutați la coborârea scărilor, îi spuse doctorul Jenner. Vreau să încerc să-i fac lui Alison această injecție. O s-o ajute să-și vină în fire și cu puțin noroc.

poate o să reușim să-i controlăm contracțiile până la spital.

Alison se întoarse, în timp ce doctorul venea cu injecția și se uită întâi la el și apoi la India, cu ochii întunecați și îngrijorați.

— Ai fost cam neastâmpărată, nu-i așa? îi spuse doctorul Jenner. Dar nu fi îngrijorată, lucrurile sunt acum sub control. Ai avut noroc că ai avut-o pe această tânără doamnă cu tine. În doi timpi și trei mișcări o să ajungem la Spitalul St. Margret.

— Și copilul?

Doctorul Jenner se întoarse ca să-și pună seringă la loc, dar India își dădu seama că doctorul făcu o pauză înainte de a-i răspunde calm, că nu are motive de îngrijorare.

Zece minute mai târziu, veni ambulanța și doi brancardieri o ridicară pe Alison cu grijă, punând-o pe o targă și coborâră scările. Când doctorul Jenner îi făcu semn Indiei să-i urmeze, aceasta îl trase de mânecă și-l întrebă:

— Alison și copilul o să fie sănătoși?

— Nu știu. Nu sunt Dumnezeu. Alison are șanse, chiar șanse mari, dar copilul... scutură din cap... este o naștere prematură, periculoasă chiar pentru o femeie tânără și sănătoasă, pe când Alison nu face parte din această categorie. Spitalul St. Margret este excelent, personalul este foarte eficient în complicații ginecologice, dar în cazul acesta este o chestiune de viață sau de moarte... sper ca secretara să reușească să-i transmită mesajul soțului ei și acesta să vină imediat.

Nu spuse nimic mai mult, dar ceea ce rămăsese nespus o făcea pe India să-și simtă inima grea, atunci când coborî scările în urma tărgii, spre ambulanță.

Drumul spre spital părea că nu se mai termină, dar în sfârșit ajunseră la destinație; India intră în lift cu brancardierul, și doar când acesta se opri și Alison fu introdusă într-un salon liniștit, se liniști și ea spunându-și că a ajuns acum pe mâini sigure.

— O să vă aduc o ceașcă de ceai, îi spuse cu blândețe Indiei o soră.

— Dar, Alison...

— Nu puteți face acum nimic pentru ea, fu răspunsul ei amabil, dar ferm. Doctorul Jenner mi-a spus să vă spun că tot ceea ce putem face este să așteptăm. Contracțiile se pot opri și dacă se întâmplă asta, totul va fi în regulă.

— Și dacă nu se opresc? întrebă India cu teamă, cunoscând răspunsul dinainte.

Doctorul Jenner îi spusese că, în acest caz, pentru a o menaja pe Alison de un travaliu periculos, vor trebui s-o opereze și, copilul fiind prematur, nu va supraviețui operației. Discuția avusese loc înainte de a o duce pe Alison în ambulanță și aceasta, strângând-o pe India de mână, îi spusese plină de durere:

— India, promite-mi că nu i se va întâmpla nimic copilului. Simt că dacă el nu va supraviețui, căsnicia mea se va termina.

Dacă ea avea dreptate sau nu, India nu era în măsură să spună, dar simțea că dacă ea va pierde copilul, îi va întoarce spatele lui Mel fără să mai speri să rezolve neînțelegerile dintre ei, și în acest caz India știa că Alison va regreta mai târziu.

Trecuse aproape o oră când doctorul Jenner veni s-o caute pe India. Între timp, ea se uitase prin toate revistele din sala de așteptare, numărase toate modelele de pe zidul tapetat și trecuse prin atâtea chinuri cum nu mai trecuse niciodată.

— Alison? întrebă India nervoasă. Este...

— N-am fost în stare să-i oprim contracțiile. Tensiunea sângelui i-a crescut periculos și dacă soțul ei nu vine imediat, o să trebuiască s-o operăm fără consimțământul lui.

— Alison nu vrea să-și piardă copilul, îi spuse India cu încăpățănare.

— Au doi copii sănătoși care au mai mult nevoie de ea decât de un frate sau o soră, îi replică doctorul Jenner, privirea îmblânzindu-i-se când observă fața albă a Indiei... Îmi pare rău, dar trebuie să facem față adevărului. Unde este bărbatul ăla al ei?

Era o întrebare pe care și-o puneau și India, un sfert de oră mai târziu, când doctorul Jenner tocmai îi spunea că dacă Mel nu sosește în cincisprezece minute, o să meargă înainte cu operația.

El o refuză pe India, când aceasta vru s-o vadă pe Alison, explicându-i că medicamentele pe care i le dăduseră o adormiseră.

— Dacă vrei să faci ceva pentru ea, roagă-te, îi spuse el Indiei blând... pentru ea și pentru copilul ei...

Era exact ceea ce făcea India când, zece minute mai târziu, ușa se dădu în lături și Mel, disperat, cu fața îngrijorată și căzută, intră în cameră.

— Alison? întrebă el în grabă. Ce face? Este...

— Vor s-o opereze, îi spuse India cu greutate, dar asta înseamnă că o să piardă copilul și ea vrea cu disperare să-l păstreze, Mel.

— La naiba cu copilul, spuse Mel aspru, Alison este mult prea importantă pentru mine.

— Atunci ar trebui să-i spui asta, sugerează doctorul Jenner, care tocmai deschisese ușa camerei de așteptare... Și-a revenit și întreabă tocmai de tine...

— Era o grevă a personalului la Heathrow și a trebuit să închiriez un avion ca să ajung până aici, explică Mel încordat.

În timp ce dispăru cu doctorul, lăsând-o pe India stingeră, ea-l auzi pe acesta explicând de ce n-a putut ajunge mai devreme la spital.

Până la urmă, din tot ceea ce se întâmplase, reieșise și un lucru bun. O privire spre fața distrusă a lui Mel fusese suficientă ca s-o lămurească pe India asupra sentimentelor lui față de nevasta sa.

Părea să fi trecut multe ore, deși în realitate nu fuseseră decât treizeci de minute, până reapăru Mel.

— O operează acum, îi spuse el Indiei morocănos. Le-am spus c-o vreau pe Alison scăpată, cu orice preț.

Se lăsă să cadă pe un scaun lângă India, cu capul în mâini.

— Oh! Doamne! exclamă el cu o voce înăbușită. Am fost un tâmpit! Doamne, când mă gândesc prin ce a trebuit să treacă Alison din cauza mea. Și niciodată nu s-a plâns... niciodată...

— Te iubește, îi spuse India cu blândețe. Și tu o iubești pe ea, chiar dacă pentru un timp dragostea ta a hibernat.

— Ești o fată foarte bună, India Herries, îi spuse el zâmbind, și sper ca Simon să-și dea seama ce comoară are lângă el. Totuși, aș vrea să știu un lucru. Erai încurcată cu el în vremea când...

— L-am întâlnit pentru prima dată în ziua în care ți-am spus că relația noastră nu are nici un viitor, îi spuse India blând.

În fond, asta era adevărul și-i menaja și mândria lui Mel, nelăsându-l să ghicească împrejurările în care avusese loc căsătoria.

Spre ușurarea ei, înainte ca Mel s-o mai întrebe ceva, intră o soră care arăta foarte obosită.

— Domnule Taylor, se adresă ea lui Mel, care se ridică rapid în picioare... Veniți cu mine.

După un timp, care-i păru Indiei o eternitate, Mel se întoarse, dar de data asta, fața îi era toată un zâmbet.

— Alison este bine, îi spuse el Indiei și până la urmă și copilul este bine, mă rog, cât de bine poate fi un copil născut cu trei luni mai devreme. Este o fetiță și stă la incubator. M-au lăsat să mă uit la ea... este așa de mititică... dar are o greutate

bunicică, așa că ei zic că are multe șanse de supraviețuire, mai ales că este fată. Știi, fetele sunt întotdeauna mai puternice.

— Alison știe? îl întrebă India încet.

El scutură din cap.

— Încă nu și-a revenit după anestezie. Haide, o să te duc acasă. Și tu arăți obosită. Apropo, unde este Simon? N-o să-i placă să nu-și găsească mi-reasa. Cândva trebuie să-mi amintesc să-i mulțumesc.

— Nu știe. Este la Londra... a trebuit să plece noaptea trecută.

India îi explică cum venise la Alison și tot ceea ce se întâmplase după aceea. Mel arăta grav și-și scutură ușor capul.

— Dacă n-ai fi fost tu, Alison n-ar fi avut nici o șansă. Amândoi trebuie să-ți mulțumim, India, și nu numai pentru astăzi. Am reușit să vorbesc cu Alison înainte de a fi operată și am hotărât să uităm trecutul și să o luăm de la început.

— Cred că ai luat hotărârea cea mai bună, îi spuse India cu gravitate.

Mel o conduse acasă cu mașina închiriată de la aeroport. Pe drum, India se rezemă de spătar și închise ochii, încercând să-și alunge din minte imaginile îngrozitoare și încordarea care o cuprinsese în timpul acestor evenimente.

Când ajunseră acasă, totul era în întuneric și nu exista nici urmă de Ferrari.

— Simon nu s-a întors încă, îi spuse India lui Mel.

— O să intru cu tine în casă și o să căutăm pe sub paturi, deoarece dacă ești ca Alison... ei îi este frică de întuneric.

— Mmm, nici eu nu sunt prea curajoasă, admise India, bucuroasă de prezența lui care o însoți pe aleea ce ducea spre intrarea principală, îi deschise ușa cu cheile pe care le avea asupra ei și apoi, intrând după ea, îi aprinse lumina.

— Presupun că nu mai ai energia necesară ca să-mi faci o ceașcă de ceai, nu-i așa? o întrebă el cu ezitare. N-am băgat nimic în gură de la prânz... mi-au oferit un ceai la spital, dar eram prea neliniștit ca să mă ating de el.

— O să fac și pentru mine, fu de acord India, care intră în bucătărie și umplu ceainicul electric.

Deschise frigiderul, luă șase ouă, le sparse într-un castron și începu să le bată.

— Omletă, îi spuse ea lui Mel, când acesta intră în bucătărie. Peste câteva minute o să mâncăm și o să bem și ceaiul.

Mâncară în tăcere, fiecare dintre ei liniștit la gândul că atât Alison cât și copilul sunt în siguranță.

— Vrem s-o botezăm cu numele tău, îi spuse Mel. A fost ideea lui Alison. Era sigură că o să fie fată, și înainte de a o opera, mi-a spus că dacă... dacă reușește și o să fie fată, să-i pun numele de India.

India se aplecă impulsiv peste masă, acoperindu-i mâna cu mâna ei.

— Sunt cel mai fericit bărbat, zise brusc Mel, împingându-și farfuria de o parte și ridicându-se în picioare. Îmi permiți să-ți arăt stima mea în cel mai onorabil mod ?

India se duse în brațele lui știind că sărutul pe care el i-l dădu pe frunte era de bun-rămas și o recunoaștere a faptului că ceea ce simțise el pentru ea nu reprezentase decât dorul unui bărbat mai în vârstă pentru tinerețe și tot ce reprezenta aceasta.

— Prieteni ?

— Prieteni, fu de acord India, apropiindu-și buzele de ale lui.

Nici unul dintre ei nu auzi ușa de la intrare și amândoi se întoarseră surprinși când Simon năvăli dintr-odată în cameră, cu ochii întunecați și enigmatice, privind cum stăteau unul în brațele altuia, masa aranjată pentru două persoane în mod foarte intim și ca singură lumină o veioză, deoarece India care avea un început de durere de cap nu suporta lumina puternică.

— Surpriză, surpriză, înaintă el și puse o sticlă ambalată în hârtie pe masă. Deși nu cea la care mă așteptam, adăugă el pe un ton ironic față de el însuși. Evident, ar fi trebuit să fiu mai prevăzător și să sun înainte de a veni, ca să fiu sigur că sunt așteptat.

— Simon, vreau să-ți explic... tu... începu Mel.

— Nu, mulțumesc, Mel, i-o tăie Simon cu răceală. Mi-e teamă că împrejurările vorbesc singure.

Ceea ce aş aprecia acum cel mai mult ar fi ca să-mi părăsești casa și nevasta.

— Simon...

— Acum, Mel, spuse Simon cu o inflexibilitate de fier, ceea ce o făcu pe India să spună :

— Fă cum îți se spune, Mel. O să-i explic.

Mel se întoarse șovăitor și-i părăsi, și după ce auzi ușa de la intrare închizându-se, Simon spuse cu un calm înfricoșător :

— Ți bați joc de mine ? Ce ghinion să mă întorc înainte ca seara să se termine în culmea fericirii. Cel puțin n-ai avut bunul simț să-ți chemi amantul în altă parte...

— Mel nu este amantul meu, spuse India liniștită.

— Poate, nu încă, șuieră Simon. Este clar că nu este decât o chestiune de timp.

— N-am de gând să mă justific față de tine până nu te liniștești, spuse India cu calma. Ca de obicei, ai interpretat în mod greșit împrejurările...

— Da ?

În timp ce vorbea se apropie de ea, făcând-o să geamă când degetele lui puternice i se infipseră în braț.

— O să mai vorbim despre asta, dar mai întâi o să-ți arăt ce înseamnă să fii nevastă, știi, și cu ocazia asta o să omor două muște dintr-o lovitură. Dacă vrei un amant, în mod sigur o să-ți arăt ce vroia să-ți arate scumpul meu văr prin alianță.

CAPITOLUL IX

Valul de furie care îl cuprinsese pe Simon o înfricoșă pe India prin intensitatea lui. Se simți neputincioasă și nu putu să-l împiedice pe acesta să o ridice în brațele care o încercuiră ca o bandă de oțel.

În capătul scării, el deschise ușa cu piciorul și nu o duse în camera în care dormise cu o noapte în urmă, ci în camera lui. După cum și-o amintea din altă ocazie, această cameră era tipic masculină.

— Credeai că o să-ți bați joc de mine ? întrebă Simon furios în timp ce o așeza pe pat, ținându-o cu brațele, în așa fel încât ea nu mai avea nici o scăpare... Ți-ai supraestimat abilitatea... am fost atât de convins că Mel nu înseamnă nimic pentru tine, că acum cred... Scrâșni din dinți, în obraz începu să-i tresară un mușchi, ochii îi scăpărară de o furie care o făcu pe India să tremure de spaimă.

— ...și când mă gândesc că am crezut că ești cinstită și decentă, și chiar dacă ți-ar fi păsă de Mel, ziceam că nu ești genul de femeie care să ia bărbatul alteia.

— Nu înțelegi, începu India. Măcar dacă m-ai asculta...

Sunetul râsului lui aspru îi zgârie nervii încordați, ochii măbindu-i-se de uimire și durere când degetele lui îi zdrobiră aproape încheieturile.

— Să ascult ? Oh, nu, s-a terminat cu timpul de ascultare. Ești soția mea, amintește-ți, și deoarece nu-mi place să văd o femeie frustrată și nemulțumită...

Gura lui ironică o acoperi pe a ei cu o violență devastatoare. India simți cum i se zbate inima de frică și corpul tremură de o spaimă pe care nu o încercase vreodată. Acesta nu era bărbatul care făcuse dragoste cu ea mai înainte, care spusese că dacă ei își vor da silința, căsătoria lor va avea un viitor. Era un străin lipsit de scrupule, hotărât să distrugă orice barieră pe care ea o ridica între ei, distrugându-i orice părțică de rezistență, umilind-o. India încercă pe cât putea să evite forța sărutului care o înăbușea, dar spre necazul ei, când Simon își ridică fața privind-o cu ochii întunecați în care se vedea excitarea, pentru o fracțiune de secundă simți ca și cum undeva în adâncul ei îi fusese atinsă o coardă care făcu să-i vibreze trupul împotriva voinței, de parcă ar fi fost vrăjită și nu avea puterea să reziste.

— Încerci să nu arăți, dar pot să-ți spun că mă dorești, spuse Simon gânditor... La fel cum te dorește și eu pe tine, deși mă disprețuiesc pentru asta. Uită-l pe Mel, o sfătui el aspru. Uită orice, India. Dumnezeu să ne ajute, pentru că totul nu este decât aici !

Ea încercă să-și oprească dorul sălbatic care o cuprinse atunci când el își reapropie buzele de ale ei... de data asta nu i le zdrobi, ci o forță să simtă nevoia de a-i răspunde, până când nu mai există nimic în jur în afară de gura lui Simon. Buzele lui începură s-o exploreze, în timp ce mâinile îi lăsară încheieturile în pace și se urcară, începând să-i desfacă nasturii bluzei și să-i dea la o parte sutienul, cuprinzându-i și mângâindu-i sânii plini și încărcăți de dorință.

India uită ce se întâmplase cu puțin timp înainte, modul în care fusese adusă în această cameră, realitatea pâlind ca zăpada în soare, întregul ei trup amestecându-se cu al lui, ascultător, în așteptarea pasiunii.

Hainele deveniră o barieră care trebuia înlăturată. Prin cămașa fină pe care o purta Simon, ea putu să-i simtă mușchii puternici, umezi de transpirație care-i izvora din pielea bronzată. Reamintindu-și că prima dată el o rugase să-i scoată cămașa, începu cu degete nerăbdătoare să-i desfacă butonii, simțurile ei răspunzând instinctiv la căldura și mirosul de mosc al trupului lui; degetele ei părură să cunoască o plăcere ascunsă la atingerea părului lui de pe piept. Pielea lui sub buzele ei, avea un gust de sare; India îl simți tremurând atunci când degetele ei începură să se plimbe alene de-a lungul spinării lui, peste șoldurile lui puternice și stomacul plat care tresări ușor, ca o reacție la mângâierile ei. Apucându-i brusc mâna, Simon mormăi ceva neinteligibil, cu respirația întretăiată,

și mâinile lui îi apucară mijlocul, iar capul lui se aplecă pentru a-i gusta tăria trădătoare a sfârcurilor, ce tânjeau după contactul excitant cu părul aspru de pe pieptul lui.

Excitată la punctul în care nu mai putea gândi clar sau logic, India căută instinctiv să-și prelungească plăcerea, mâna sa liberă înfigându-se în părul lui des de pe ceafă, micul său geamăt de plăcere însoțindu-se cu geamătul nerăbdător al lui Simon.

Ca și cum mângâierile lui i-ar fi înlăturat orice reținere începu să simtă din plin deliciul explorării trupului său de către Simon, fiecare senzație de plăcere bucurând-o și îndemnând-o la rândul ei spre mângâiere, așa încât degetele-i începură să se plimbe ușor peste pielea ca de mătase ce acoperea trupul bărbătesc. Pierdută de uimire în descoperirea că un trup bărbătesc poate fi atât de frumos, India nu mai fu conștientă de altceva decât de bărbatul care o strângea lângă trupul lui cald și excitat și care o învățase verbul de „a face plăcere”.

Când buzele lui ajunseră în dreptul pielii sate-nate a stomacului ei, ea tremură extaziată, ochii închizându-i-se într-un val de dorință și necesitate, care fu pe punctul de a fi satisfăcută atunci când el îi desfăcu picioarele cu genunchiul. Deschizându-și ochii pentru o fracțiune de secundă, India îi putu observa bărbăția dură și întunecată a picioarelor păroase și încordate, încordare ce era întipărită și pe fața lui. Apoi, buzele lui se lipiră de ale

ei, brațele-i se strânsură în jurul trupului și ea-i simți plinătatea puternică a dorinței.

— De data asta n-o să te rănesc... îți promit, îl auzi India spunându-i ca prin vis.

Frica de durere o părăsise însă de mult, întregul ei trup simțind o nevoie urgentă de împlinire, pe care o ghicea doar, dar care părea să-i potolească senzația de durere fierbinte care o făcea să se arcuiască înspre Simon și să-și înfigă unghiile în carnea fină a spatelui lui. Gemetele ei fură înăbușite sub gura lui, ca și cum ruga ei nerostită ar fi fost auzită. O cuprinse o plăcere delirantă care n-avea comun cu nimic, în afară de conștiința posedării ei de către Simon și cu faptul că se simțea o persoană adânc iubită. Și apoi, nu mai fu nimic, în afara unui ocean de plăcere care o scălda din toate părțile, lăsând-o apoi să zacă pe o plajă caldă și însoțită, într-o pace absolută...

India-și deschise ochii încetitor, amintirile revenindu-i. Ochii i se măriră și se întoarse spre perna de lângă ea ca și cum evenimentele de cu o seară înainte n-ar fi fost reale.

Cealaltă parte a patului era goală, singurul semn că cineva ar fi ocupat locul fiind doar o adâncitură în pernă.

Simțea o șovăială stranie în a se da jos din pat. O letargie delicioasă, pe care nu o mai încercase încă, o împingea să dea curs dorinței de a rămâne acolo unde era, de a asculta ciripitul păsărelelor

de afară și de a se scălda în lumina puternică a zilei.

Și casa părea neobișnuit de liniștită, și în sfârșit, când curiozitatea învinse starea de lenevie, India se dădu jos din pat și intră în baie, ferindu-și ochii de hainele înșirate pe jos — dovadă a dorinței lor nebune, care nu ținuse cont de nimic. Și totuși, din partea ei nu fusese numai dorință ci și dragoste; cea mai intimă și feminină parte din ea îi răspunsese lui Simon, ca o floare ce se deschide în soare, în căutarea unui răspuns instinctiv, pe care nici un alt bărbat în afară de el nu i l-ar fi dat. Simon îi spusese că o dorește; ea știuse că el spune adevărul, dar dorința nu era același lucru ca și dragostea, și ea se îndoia că el ar fi dorit-o vreodată, dacă n-ar fi crezut că Mel este pe punctul de a-i deveni amant. Era ca și cum găsindu-i pe cei doi împreună, Simon fusese cuprins de o mânie atât de mare, care-l făcuse să dea totul la o parte și să simtă nevoia de a se potoli în modul cel mai primitiv posibil.

Și totuși, nu regreta în întregime ceea ce se întâmplase. Era dovada că Simon o dorise, și poate cu timpul...

Dar mai întâi de toate trebuia să-l convingă că ea și Mel erau nevinovați. Cumva...

Gândul la Mel îi reaminti Indiei de Alison și de copil. Imbrăcându-se repede, fugi la parter. Nu era nici urmă de Simon sau de mașina lui și un sentiment puternic de teamă o cuprinse. Unde era el oare? Spunându-și singură să nu fie proastă, formă

numărul spitalului. Alison și copilul erau amândoi bine. India încercă apoi la casa lui Mel, dar nu-i răspunse nimeni. Se gândi că acesta era probabil în drum spre spital. Ar fi vrut să știe unde plecase Simon și de ce. Regreta el probabil noaptea care trecuse? Sau, mai rău decât atât, își trădase ea sentimentele și el își dăduse seama? O căsătorie bazată pe dragostea fără speranță a unuia dintre parteneri și milă din partea celuilalt nu putea să meargă și, deodată, pentru ea devenise foarte important ca menajul lor să supraviețuiască. Dacă vroia asta, trebuia să-și compună o fațadă de indiferență... atât și nimic mai mult. Își mușcă buzele, întrebându-se dacă Simon, crezând că este mai rău despre Mel, nu plecase înapoi la Londra.

Era aproape ora prânzului, când auzi un zgomot de mașină care se oprea în fața casei. Grăbindu-se spre fereastra camerei de zi, îl văzu pe Simon coborând din Ferrari. Nu se putea citi nimic din expresia feței lui, care era de nedescifrat.

Ea-și petrecuse dimineața făcând ordine și preparase o crăticioară cu mâncare, în eventualitatea în care s-ar fi întors Simon. Mirosul gustos de carne umplu holul în momentul în care ea deschise ușa și pentru moment, nici ea și nici Simon nu ziseră nimic, ci doar se uitară unul la altul. Impotriva voinței, India simți cum se înroșește și pulsul i se accelerează, în timp ce-și lua ochii de la picioarele lui îmbrăcate cu blugi strâmți, încercând să-și scoată din minte contrastul dintre pielea lui închisă și albeața ei.

— Miroase bine, comentă el, dându-și jos ja-cheta.

— Este vorba doar de o crăticioară, spuse India sovăielnic. Nu eram sigură... că...

— Credeai că m-am dus să-i cer satisfacție lui Mel așa cum cerea tradiția altădată?

Un astfel de gând nu-i trecuse Indiei prin cap și ea îl privi cu îndoială, hotărâtă să-i spună adevărul, înainte de a apare și alte neînțelegeri.

— Simon... începu ea, dar el n-o lăsă să continue, intrerupând-o.

— Vreau să beau ceva. Hai în camera de zi să stăm jos.

India îl observă că-și toarnă o porție foarte mare de whisky fără s-o dilueze, dar negă din cap când el o întreabă dacă vrea și ea.

— Fără vicii, spuse el strâmbându-se ușor... nu ca mine. Se pare că vă datorez scuze ție și lui Mel. M-am dus să-l văd în dimineața asta — în primul rând vroiam să-i spun că nu-i permit sub nici o formă să se încurce cu soția mea. Dacă totul ar fi mers după cum plănuisem, i-aș fi povestit cum mi-ai răspuns noaptea trecută când am făcut dragoste, în cazul în care s-ar fi încăpățânat. Dar n-a fost necesar. Tot ceea ce puteai scoate de la el erau Alison și noul născut și cât de minunat te-ai comportat tu.

Stătea cu spatele la India, uitându-se pe fereastră, așa că ei îi fu imposibil să-i vadă fața sau să ghicească ce gândește, în spatele acestei voci atât de reci.

Se îndreptă spre el cu ezitare, încercând să-l apuce de braț. El se îndepărtă de ea, ca și cum atingerea ei l-ar fi ars, cu o expresie pe față care o împietri pe India. Mă urăște, gândi ea cu amărăciune, mă disprețuiește, nu suportă nici să-l ating...

O cuprinse o senzație bolnăvicioasă de neputință, incapabilă să mai facă altceva și se retrase pe scaunul pe care șezuse, în timp ce Simon continuă să cadat:

— Numai Domnul știe dacă am făcut ceva prostesc în viață, dar de data asta...

— Te referi la căsătoria noastră? întrebă India, încercând să pară calmă.

— Printre alte lucruri.

— Putem oricând să ne despărțim...

— Ai uitat motivul pentru care ne-am căsătorit? o întreabă Simon cu cinism, privindu-i semnificativ trupul zvelt... Și acum sunt și mai multe motive ca atunci. Nu, o să stăm împreună, dar ca măsură să nu se repete ce s-a întâmplat data trecută, o să stau un timp la Londra... singur.

Nu se uita la ea, dar India simți cum se înroșește toată. Ce spunea el oare? Că ghicise ce simte ea pentru el și pentru a evita orice tentație pentru ea, se hotărâse să plece din calea ei? Este adevărat că ar fi existat tentație, gândi ea îndurerată, știind că nu i-ar fi fost prea ușor să-l știe dormind în camera alăturată de a ei.

— Dar dacă-ți promit?... începu ea stânjenită nemaiținând cont de mândrie, hotărâtă să nu-l lase

să plece fără a se lupta, deoarece presimțea că dacă el se întoarce la Londra asta însemna sfârșitul oricăror speranțe ca lui Simon să-i mai pese de ea.

El nu vroia să mai aibă vreo legătură cu ea, își spuse ea. Vroia s-o țină la distanță și ea se învinoxă că-și trădase dragostea pentru el, prin modul în care-i răspunsese atunci când făcuseră dragoste.

— Promisiunile sunt făcute din vorbe, îi spuse el sever, iar simțurile te fac să nu ți le poți ține.

Asta însemna că ea nu o să poată să-și țină promisiunea, gândi India cu amărăciune și probabil asta era și adevărul.

— Dacă crezi că așa este mai bine... spuse ea încercând să fie calmă.

— Mai bine? Dumnezeu știe. Cel mai bun lucru ar fi fost pentru noi să nu ne întâlnim niciodată, dar acum este inutil; ne dăm seama ambii de consecințe și n-aș vrea ca un copil, în special al meu, să sufere din cauză că nu are tată.

— Și dacă n-o să fie nici un copil? întrebă India încetitor, amintindu-și cum, după nuntă, el spusese că amândoi ar trebui să se silească pentru a le merge bine căsătoria, dar bineînțeles asta fusese înainte ca el să-și dea seama că ea-l iubește.

Una era să propui un menaj unor adulți serioși și alt lucru era ca unul dintre adulți să poarte povara dragostei celuilalt.

— O să ne eliberăm, spuse el scurt.

India-și dădu seama că nu mai era nimic de spus.

Simon plecă imediat după prânz și ea tânji să-l atingă, să-i scrute linia aspră a gurii.

— Când o să te întorci? îl întrebă ea în timp ce el își pune valiza în portbagajul mașinii.

— Nu știu.

Era sfârșitul unui vis prea scurt. Cel mai bun lucru pe care-l avea de făcut acum, era să se roage să nu fi rămas gravidă, dar în mod ciudat descoperi că dorește cu încăpățănare contrariul. Jumătate din ea se resemnase, dar cealaltă parte nu vroia să renunțe la luptă, chiar dacă știa că nu va ajunge la nici un rezultat.

La sfârșitul săptămânii, Alison se întoarse acasă de la spital. Îi telefonă Indiei pentru a-i povesti ce progrese a făcut copilul; era încă la incubator, și nu va fi lăsat să vină acasă până nu va ajunge la greutatea normală. Știa însă că până la urmă acest scop va fi atins.

— La urma urmei, este sănătoasă, îi spuse Alison Indiei. Ție trebuie să-ți mulțumesc pentru asta. Mel este în al șaptelea cer. Întotdeauna a vrut o fată. Simon a venit la mine la spital. Părea foarte abătut. Totul este în regulă, India?

— Da, minți ea. Acum este cam ocupat și o să stea la Londra.

— Aha, acum înțeleg motivul! Este evident că se gândea că o să-i fie dor de tine. De ce nu te-ai dus cu el?

— Oh, m-am simțit un pic cam obosită, fabulă India în continuare.

— Mmm, dacă vrei să iei în considerare sfatul meu — și amintește-ți c-am trecut prin asta, deci vorbesc din experiență — adu-l acasă cât poți de

repede. Pentru bărbați ca Simon și Mel, munca este o parte importantă a vieții lor — de fapt, eu aproape l-am pierdut pe Mel din cauza asta, deci nu fă aceeași greșeală ca mine. Fii alături și nu sta departe de el!

Alison era greu de oprit și abia peste o jumătate de oră reuși India să pună receptorul jos.

India și petrecuse după-amiezile din timpul săptămânii lucrând la planurile pentru Meadow's End. Simon nu-i spusese dacă să continue sau nu, dar ea se hotărâse să meargă înainte, pentru că dacă nu avea încredere în viitor, nu mai exista nici o speranță.

Două zile după plecarea lui Simon la Londra, se trezi că-i este livrată o mașină nouă strălucitoare, ceva care îi era indispensabil, îi spusese Simon când o sună s-o întrebe dacă a primit-o. Mulțumirile ei fură primite cu răceală. El o suna din apartamentul său și în receptor se auzea muzică și clinchet de pahare, ca și cum n-ar fi fost singur. Ea și reprimă întrebările pline de gelozie care-i veneau în minte și nu spuse nimic. Mașina se dovedi de extremă utilitate pentru plimbările ei la Bristol și Gloucester, unde cerceta magazinele. Vroia să păstreze aerul autentic de la Meadow's End și cu ajutorul unui anuar găsi o firmă specializată în interioare și mobilă ce reproducea exact tot ceea ce avea ea nevoie. Deși avea și idei proprii, India vroia să discute mai întâi cu Simon și telefonul nu era cel mai indicat mijloc de comunicare.

Când termină de vorbit cu Alison, se hotărî să meargă la Gloucester să facă ceva cumpărături. Nu mai avea nimic în frigider și era posibil ca Simon să vină în weekend.

După cincisprezece mile de condus, ajunse și-și parcă mașina, după care se îndreptă spre magazinul ei preferat cu alimente, oprindu-se din când în când în fața vitrinelor cu confecții. Jenny o ținuse la curent cu tot ceea ce se întâmpla la Salonul de modă, dar în curând trebuia să ia o decizie privind viitorul ei și al afacerilor. Oficial, își luase o lună de vacanță, ceea ce-și putea permite, pentru că afacerile erau pe mâini bune și dacă s-ar fi întâmplat ceva, Jenny i-ar fi telefonat imediat.

În timp ce studia una dintre vitrine, auzi o voce familiară lângă ea. Se întoarse, surprinsă să se afle față-n față cu Ursula Blanchard, elegantă, într-un costum negru, cu părul și machiajul impecabile.

— Draga mea, micuță mireasă și cercetătoare de vitrine. Ce plictisitor! Pot să-i transmit lui Simon toată dragostea ta, când o să-l văd diseară?

Nu se știe cum, India reuși să-și mențină fața rigidă, chiar reușind să se forțeze să zâmbească. În timp ce-l spuse cu răceală:

— Nu te obosi, o s-o fac eu în particular.

Putea spune, după sclipirea de furie din ochii Ursulei, că țintise bine, dar triumful îi fu de scurtă durată, deoarece spuse mios:

— Dar nu prea des, sigur? Simon n-a mai venit acasă de o săptămână.

Era o constatare mai curând decât o întrebare și India simți un ghem în stomac.

— M-a scos să cinăm împreună, continuă Ursula cu satisfacție. Apoi am fost la un bar nou. Cred că nu te surprinde să-ți spun că am văzut soarele răsărind împreună, adăugă ea cu subînțeles. Nu ești prea deșteaptă, draga mea. Simon nu este bărbatul care poate fi ținut în loc cu o adorație lipsită de experiență. I-am spus că uneori este mai bine să fii crud, dar el preferă apropourile subtile... cred că știi ce vreau să zic? Toate mărunțișurile care dau de înțeles unei femei că nu este dorită...

— Așa cum ți-a făcut el ție? întrebă India, lupându-se ca să n-o lase pe Ursula să învingă, dar după cum știa amândouă, bătălia era pierdută.

Se crispă, chinată de gândul că Simon i-ar fi putut spune Ursulei împrejurările căsătoriei lor.

— Bineînțeles, adăugă Ursula cu falsitate, Simon are o slăbiciune ridicolă, dar îmi pare rău de femeia care se agață de un bărbat care nu o mai dorește, știind că el este prea milos ca să se desotorosească de ea, nu-i așa?

Plecăse înainte ca India să-i poată riposta și uitând de cumpărături, aceasta se îndreptă încet spre locul unde-și parcase mașina.

Că Ursula vorbea din motive egoiste, India nu se îndoi nici o clipă, dar în același timp știa că adevăratul motiv pentru care Simon se însurase, era acela că ea s-ar fi putut să-i poarte copilul și din cauza propriei sale copilării nu vroia să-și părăsească fiul sau fiica, dar pe ea n-o vroia, sau cel

puțin, se corectă India, n-o vroia în permanență. În casă era frig atunci când se întoarse. Chiar dacă era primăvară, era încă foarte rece. Deschise aparatul de radio la timp ca să audă că spre seară se aștepta o ninsoare. Era o discuție între doi meteorologi care încercau să explice de ce au devenit anotimpurile atât de schimbătoare.

După-amiaza, târziu, India începu să clănțane de frig și se hotărî să deschidă încălzirea centrală, dar nu se știe din ce motive, mecanismul n-o asculta. Sună la serviciul care se ocupa de întreținerea caselor, dar i se spuse că vin numai în caz de extremă urgență și fu notată pe o listă de așteptare.

Ca să-și facă totuși cald, aprinse focul în căminul din camera de zi, cu niște lemne găsite în garaj și-și mai puse pe ea încă o jachetă și niște pantaloni de corp, sub blugi. Pentru că în bucătărie era frig, se mulțumi cu o cafea și pâine prăjită mâncate lângă foc.

Chiar după ora șapte, începu să ningă cu fulgi mari care băteau în ferestre și se așezau în straturi pe pământ. Într-o jumătate de oră, totul era alb. Temperatura părea să se fi stabilizat, dar India simți cum o părăsește căldura corpului din cauza inactivității forțate. Focul se stinsese aproape, iar viscolul nu dădea nici un semn să se oprească și ea regretă amarnic că renunțase la cumpărături. În afară de câteva conserve, în casă nu era nimic de mâncare. Nu avea experiența conducerii mașinii prin zăpadă și gheață și nu putea decât să se roage ca dimineață să înceapă dezechetul.

CAPITOLUL X

Nu se întâmplă așa. India, care dormise la parter, se învelise cu o cuvertură ca să se încălzească. Se trezi într-o lume alb-strălucitoare în care soarele strălucea puternic pe un cer albastru și rece, iar zăpada răscolită de vânt formase nămeți de-a lungul drumului. Pe câmpia albă nu se mișca nimic și o senzație ciudată o făcu pe India să se cutremure, îndoiindu-se că ar mai putea ieși din acest loc, al cărei unică supraviețuitoare părea să fie.

Viscolul afectase și liniile de alimentare cu energie electrică, constată India când vru să-și pună la încălzit ceainicul electric. În casă era frig, sistemul de încălzire centrală nu funcționa și telefonul era mort. Forțându-se să înlăture panica ce o cuprindea știind că este complet singură, ruptă de restul lumii, într-o casă ce devenea din ce în ce mai friguroasă, încercă să acționeze. În camera de zi era un cămin, putea să aprindă focul; în garaj erau lemne și cărbuni. Simon îi spusese că din când în când mai aprinde focul. La etaj era un radio de alarmă care mergea cu baterii. Fugi sus și-l deschise; ocuprinse ușurarea când auzi o voce umană anunțând o știre și apoi alta răspunzându-i. Su-

netele o făcură să-și restabilească un pic echilibrul psihic.

Zăpada se va topi, se încurajă ea singură. Intențarea ei nu va dura mult. Avea ceva conserve, putea să-și facă focul în cămin, radioul ținea companie, ce putea dori mai mult?

Încercând să nu se lase cuprinsă de teama ce o copleșea de fiecare dată când se uita pe fereastră și vedea câmpul ce o înnebunea, India se forță să se spele și îmbrace, punându-și pe ea mai multă îmbrăcăminte ca să-i țină cald și s-o protejeze împotriva frigului care părea să se infiltreze înăuntrul ei cu fiecare răsuflare. Doar după ce termină de îmbrăcat își permise să se gândească la întâlnirea cu Ursula. Simon n-o vroia. Trebuia să privească adevărul în față... dar nu acum, îi spunea o voce lăuntrică... nu acum.

În pofida focului pe care reușise să-l aprindă, camera de zi devenea din ce în ce mai rece. Temperatura scăzuse mult și va scădea în continuare, anunță un meteorolog dând un buletin al vremii, și India află că sunt zone întregi în țară izolate din cauza viscolului neașteptat. Oamenii erau avertizați să nu circule, drumurile fiind blocate de nămeți, iar elicopterele aruncau în unele zone hrană pentru animalele ce supraviețuiseră. Cu toate eforturile ei, cu toată îmbrăcăminte suplimentară, frigul o pătrunsese până la oase. Dar mai rău decât orice era faptul că se convinsese că nu este gravidă. Această lovitură îi distrusese ultima speranță fragilă legată de posibilitatea salvării căsătoriei.

Dacă nu exista nici un copil, nu mai era nici un motiv ca această căsătorie să continue.

Ar fi vrut să plângă, dar lacrimile nu-i veneau. Era prea înghețată, prea obosită, năucită de frigul care-i cuprinsese fiecare părticică din ea.

După-amiaza târziu, ninse din nou și apoi dădu înghețul. O lună palidă strălucea pe cerul întunecat, argintând zăpada. India căzu într-un somn neobișnuit, populat de coșmare, în care apărea constant chipul lui Simon pe care vroia să-l atingă dar nu reușea, uitându-se la ea cu acea indiferență rece, așa cum făcuse la prima lor întâlnire. Strigă în somn, rugându-se de el s-o asculte, s-o aștepte, dar de câte ori se apropia de el, acesta se întorcea și pleca, iar râsul crud al Ursulei îi însoțea pașii.

India se trezi, realitatea și imaginarul amestecându-se în creierul ei înghețat până când își dădu seama că Simon era pierdut pentru ea și cu el se dusesese orice motiv al ei de a trăi. Niciodată până acum nu se simțise astfel; sentimentul de pierdere, de lipsă de speranță, o făcea să dorească să întoarcă spatele acestei lumi crude și să se cufunde în neant.

Simon, Simon, striga inima ei, în timp ce creierul îi tânjea după pace și eliberarea de durere și suferință.

Adormi și visă, trezindu-se din când în când din această stare de somnolență indusă de frig, deoarece corpul ei tânăr și sănătos se revolta. Uneori realitatea se infiltra prin starea de inconștiență, făcând-o să tremure și să realizeze pericolul. Focul

se stinsese. În garaj mai existau lemne și cărbuni, dar ea nu mai avea voința pentru a se duce după ele. De ce oare? Îl pierduse pe Simon și fără el, viața nu mai avea nici o valoare.

„Lașo!” îi spunea ironic o voce interioară, dar ea refuza s-o asculte; era mult mai simplu să se strângă ghem, cu pledul peste ea și să se lase cuprinsă de somn.

Cineva începuse s-o scuture și s-o frece, punându-i sângele în mișcare, producându-i înțepături în carne și încercând s-o smulgă somnului cel fără sfârșit. Murmură un protest, ghemuindu-se și mai tare pentru a se feri de contactul care-i producea durere.

— India... trezește-te! Deschide ochii!

Răspunzând instinctiv calmului autoritar din vocea care o striga, India clipi și ochii i se opriră încetișor pe trăsăturile bărbatești, o gură dură și niște ochi gri, negri de supărare. O apucă un tremur puternic, făcându-l pe Simon să-și retragă mâinile de pe picioarele ei înțepenite.

— India... nu, nu închide ochii! Trezește-te! Bea asta...

Un lichid arzător îi alunecă pe gât, în ciuda protestelor ei, forțând-o să-și revină.

De data asta, când deschise ochii, îl văzu clar.

— Simon!

Numele lui fu șoptit de niște buze ce nu vroiau să creadă. Ce făcea Simon aici? Ar fi trebuit să fie cu Ursula. Pe Ursula o iubea... India nu avea nici un drept. Copilul pe care ar fi trebuit să-l aibă im-

preună nu mai exista. Acest gând, precum și altele zburară prin mintea înghețată a Indiei, în timp ce simțurile ei se luptau să se obișnuiască cu prezența lui Simon, ale cărui mâini îi masau picioarele, cu capul aplecat înspre ea, murmurând ceva neinteligibil.

— De ce n-ai aprins focul?

— L-am aprins, zise ea tremurând, dorind să închidă ochii ca să-i evite privirea furioasă.

Dormise atât de bine și confortabil... și el o trezise ca să simtă frigul din oase și durerea care părea că n-o s-o mai părăsească niciodată.

— Nu merge, Simon, mi-e frig, vreau să dorm. Lasă-mă să dorm.

Puțin conștientă de ceea ce spunea, India nu observă nici privirea îngrijorată a soțului său, care se transformă într-o hotărâre crâncenă, luând-o în brațe fără nici un fel de efort și așezând-o pe o canapea, după care o înveli în cuvertură și începu să se ocupe de foc.

India se trezi la zgomotul lemnelor care ardeau și fruntea i se încruntă încercând să-și amintească ce se întâmplase. Imaginile ce-i veneau în minte erau vagi și încețoșate. Își dădu seama că între foc și ea se interpusese cineva și începu să tremure.

— India, știu că te-ai trezit! Deschide ochii!

Deși n-avea chef, făcu precum i se ordonase. Ce făcea oare el aici? Nu era cu Ursula?

— Cum ai... ajuns aici? fu ea cât pe ce să întrebe, însă oboseala o împiedică să vorbească.

Simon o înțelese greșit așa că spuse plin de încordare:

— De unde am știut că ești aici? M-a sunat Jenny. Auzise despre schimbarea de vreme și era îngrijorată pentru tine.

Cuvintele lui conțineau ceva important, dar care îi scăpa și ea ar fi vrut să întrebe, dar era prea oboșită și înfrigurată ca s-o facă. Dinții începură să-i clănțanească. Îl auzi pe Simon alergând, după care îl văzu lângă ea.

— Ar trebui să fii la spital, dar nu îndrăznesc să te duc încă. Trebuie să încerci să stai trează, India. Este foarte important. Suferi de hipotermie... știi ce-i asta?

Reuși să dea din cap, dorind mai mult ca oricând să aibă curajul să-i spună să plece și s-o lase în pace. Fusese aproape fericită, plutind pe un nor liniștit, departe de realitate, dar el venise, o smulsese din această lume de vis pentru a o pune în fața unei realități crude; o lume în care exista doar dragostea ei pentru el și imposibilitatea realizării acesteia.

— Ursula, reuși ea să spună, îndurerată, urmărindu-l cu inima strânsă.

— Am adus cu mine niște petrol și o sobiță. O să încălzească niște supă pentru amândoi...

Simon dispăru și India-și închise din nou ochii. Fu scoasă din letargia în care căzuse, de o zguduitură. Degetele lui i se înfipseră în braț, scuturând-o pentru a deveni conștientă.

Când fu sigur că este trează, puse la fiert un pachet de supă, într-o crăticioară.

— Cum ai reușit să ajungi până aici? îl întreabă India cu ezitare, uitându-se spre fereastră.

Deși se lăsase întunericul, se putea vedea câmpia înzăpezită și nămeții mari care acopereau drumul.

— Cu Land Roverul, îi spuse Simon scurt, nepovestindu-i cât de periculos fusese drumul și imposibilitatea de a o transporta la spital în starea în care se afla, unde ar fi avut nevoie de îngrijire.

Îi turnă o porție de supă într-o cană și i-o întinse.

India bău fără entuziasm. De câte ori încerca să se miște simțea în picioare și tălpi numai ace care o înțepau. Era atât de înghețată, încât nu credea să se mai poată încălzi vreodată. După ce termină supă, Simon îi întinse un pahar de brandy și-i spuse să-l bea. Îl ascultă docilă, incapabilă să-l refuze, deși gustul îi displăcea. Simți o arsură pe gât și în stomac. Totuși, supă și brandyul combinate, o făcură să devină conștientă, să realizeze unde se afla și ce i se întâmplase și că Simon nu mai avea acum nici un fel de obligații față de ea. Deschise gura ca să-i spună, dar Simon care o observa cu atenție, îi dădu la o parte cuvertura și se încruntă:

— Ești pe jumătate înghețată.

Era o constatare și nu o întrebare, deci nu avea nevoie de răspuns. În afară de asta, trupul Indiei vorbea pentru ea, tremurând puternic atunci când el îndepărtase învelitoarea. Simon o acoperi la loc și făcu stânga-mprejur fără nici un comentariu. Îi

era peste puțină Indiei de a-i ghici gândurile. Supa și brandyul o încălziseră la punctul la care putea să judece clar, dar în ciuda flăcărilor buștenilor din cămin, nimic din căldura lor nu reușea să-i dezghețe corpul înțepenit.

Când Simon se întoarse, căra un braț de lenjerie de pat, pe care o întinse pe jos, în fața căminului. India îl urmărea fără să înțeleagă motivul hotărârii care i se citea în ochi.

Nici chiar când el se apropie de ea, o dezveli și o luă în brațe, nu pricepu ce are el în minte. Doar când o așeză pe patul făcut pe podea, cu spatele la flăcări, el vorbi. Cuvintele lui îi produsese o senzație de răceală cu mult mai mare decât tot frigul pe care-l îndurase până atunci.

— Să dormim împreună? ochii i se măriră de uimire. Dar... „dar nu pot, dacă tu nu mă iubești” fu cât pe ce să spună ea, însă Simon îi curmă scurt protestele, mânia citindu-i-se pe față.

— Fără „dar” India, și gura i se lăsă la colțuri căpătând o expresie cinică. După care adăugă... motivele mele sunt de natură altruistă, crede-mă, vreau să te țin în viață, nu curând decât să-ți doresc trupul.

India știa foarte bine asta. Deschise gura să-i spună că știa că el n-o dorește și că pentru a-și păstra respectul față de ea însăși ar fi cazul ca el s-o lase în pace, dar Simon se întoarse cu spatele la ea și-și scotea pulovărul subțire pe care-l purta.

Era o nebunie, își spuse India, lingându-și buzele uscate cu vârful limbii și simțind brusc o emoție

ce-i izvora din adâncul ființei, făcând-o să aibă senzația unui ghem în stomac și încordându-i nervii la maximum, în timp ce-l urmărea pe Simon cum își scoase cămașa de lână ce o avea sub pulovăr. În lumina flăcărilor, îi văzu pielea bronzată umbrită de părul de pe piept și când el se întoarse, ea-și închise ochii pentru a ascunde dorința ce se citea în ei.

Instinctele sale, amorțite de hipotermie, prinseră brusc viață și creierul începu să-i transmită semnale de alarmă în tot corpul, avertizând-o câtă umilință va trebui să îndure dacă-i va permite lui Simon să-și ducă la îndeplinire intențiile. Nu-și dădu seama că o observă până când el nu-i spuse brusc, cu o voce plină de mânie:

— Pentru numele lui Dumnezeu, India, nu îngreuna lucrurile și mai mult. Dacă te ajută să te gândești la mine ca la un străin, gândește-te, dar este singurul mod în care ne putem salva amândoi.

Ea încercă, închizând ochii, să nu mai vadă imaginea ce se interpunea între foc și ea, să nu se mai gândească că trupul lui Simon este acela care o atingea și că mâinile lui erau acelea care-i scoteau hainele provocându-i o senzație aproape de durere din cauza căldurii lor. El îi spuse, simțind-o încordată, că era un lucru necesar, căldura trupului lui dându-i puterea să înfrunte drumul de a doua zi spre Londra, și n-avea de ce să se teamă de el.

Nu de el se temea India, ar fi vrut ea să spună, ci de ea însăși, de răspunsul trădător al propriului său trup față de vecinătatea lui, de dorința sufocan-

tă de a-l mângâia, de a-i urmări contururile cu degetele care se inviorară brusc.

Lipsa de speranță a dragostei ei o copleși. În timp ce ea trebuia să facă apel la ultima fărâma de voință pe care o avea pentru a nu se ruga de el să facă dragoste, Simon era atât de indiferent, de parcă ar fi fost doi străini. Lungită lângă el, încercând din răputeri să păstreze mica distanță care-i separa, India era convinsă că n-o să reușească să mai adoarmă niciodată, deoarece se simțea tulburată de valuri de dorință care o făceau să tremure. Spre deosebire de ea, Simon adormi imediat. Îi auzi curând respirația regulată. El se mișcă prin somn, o cuprinse cu brațul și o strânse la pieptul lui cald și ea fu cuprinsă de spaimă. Se simți sfâșiată între voința care-i spunea că ar trebui să se desfacă din îmbrățișare și dorința de a profita de ceea ce soarta-i dăruise în acel moment, rămânând încercuită în brațele lui, amintire ce-i va rămâne pentru lungii ani de singurătate care o așteptau. Simon murmură ceva prin somn și una dintre mâinile lui îi cuprinse sânul. India se hotărî; închizând ochii își imaginează că el procedează așa din dragoste și nu din obligație, iar degetele lui s-au strâns în jurul sânelui din dorință și nu ca un răspuns instinctiv al vecinătății de femeie.

India se simți încălzită și protejată; încă buimăcită de somn deschise ochii, întâi cu prudență și apoi cu hotărâre. Simon era încă adormit, trășă-

turile lui erau liniștite și curios de vulnerabile. Mănată de o dorință mai puternică decât voința ei, ea-și plimbă degetele ușor peste fața lui, trasându-i contururile cu o dragoste aproape dureroasă. El deschise ochii și pentru moment amândoi rămaseră nemișcați.

— India... șoptiră buzele lui și răsuflarea îi mângâie pielea, în timp ce el își apleca fața către ea.

Buzele ei se desfăcură instinctiv în timp ce el le atinse și respirația i se opri când mâinile lui Simon o cuprinseseră, strângând-o puternic. Buzele lui îi mângâiară conturul gurii ca apoi să înceapă să-i cerceteze dulceața interiorului.

India ar fi vrut ca acest sărut să nu se mai sfârșească niciodată, deoarece se simți transportată în afara granițelor realității, într-o lume de vis unde totul era posibil, chiar și dragostea lui Simon pentru ea. Își închise ochii, degetele i se infipseră în spatele lui musculos și-i răspunse pierdută, corpul arcuindu-se înspre el într-o invitație mută.

Pentru câteva clipe, ea crezu că el va da curs acestei invitații, dar deodată simți ca un duș rece; el respinse și o privi furios.

Se simți cuprinsă de umilință. Cum putuse să fie atât de nedemnă, încât să dea curs propriei dorințe, uitând că Simon nu simte nimic pentru ea? Cutremurată de dezgust față de propria persoană, ea se întoarse și închise ochii ca să nu-i mai vadă furia din ochi și degetele care o apucaseră de încheieturile mâinilor pentru a le îndepărta.

— Rămâi unde te afli. O să mă îmbrac și o să ies să văd cum este vremea. Cu puțin noroc o să putem pleca acum, când te simți mai în puteri.

Nu făcu nici o mențiune asupra a ceea ce se întâmplase. Ar fi trebuit să fie bucuroasă că o scutea de umilință, își spuse India, când îl auzi mergând prin cameră, azvârlind lemne în foc, uitându-se pe fereastră. Dar tot ceea ce simțea era un gol imens, o dorință nesfârșită de a fi luată în brațe și mângaiată, cu aceeași dorință pe care o avea ea față de el.

În loc de asta, ea se forță să-l întrebe dacă vremea este suficient de bună ca să le permită plecarea. Pentru moment, Simon nu răspunse, ca apoi să se întoarcă spre ea cu o față întunecată și o expresie de nedescifrat în ochi:

— Bună sau rea, plecăm. Cred că n-ar fi în interesul nostru să mai stăm, nu-i așa?

Cu fața roșie de rușine, India își căută cu înfrigurare o replică pentru a-l convinge că dorința care o invadase nu fusese decât o reacție de moment, normală oricărei femei ce se află în apropierea unui bărbat, dar nu reuși să-și găsească cuvintele.

Indurerată, cu lacrimile în gât, îl urmări cum prepară micul dejun, forțând-o să bea o supă pe care ea nu o vroia.

Când Simon ieși afară la Land Rover, ea se îmbracă. Nu-i mai era frig, ei dimpotrivă — o cuprinsese o căldură datorată rușinii și dezgustului față de ea. Oare ce fel de femeie era? Ce mult

trebuie să o disprețuiască Simon! Ultimele lui cuvinte nu-i dovediseră asta? Nu spusese el că preferă să înfrunte zăpada și gheața decât să mai rămână singur cu ea?

Simon insistă să o ducă în brațe până la Land Rover. India zăcea nemișcată în brațele lui, începând să tremure în momentul în care un vânt tăios îi suflă peste față.

Land Roverul nu era o mașină confortabilă. Înăuntru era frig și curent și India își dădu seama de ce nu vrusese Simon să plece mai înainte. Că el îi salvase viața, nu era nici un dubiu; de asemenea el avusese dreptate să insiste să-i dea din căldura trupului lui, dar ea ar fi vrut ca el să n-o fi făcut.

Le luă aproape trei ore ca să ajungă la șoseaua principală, deși era situată la o distanță mică. De două ori se oprise Simon până atunci, pentru a înălțura nămeții din cale, și, deși India se oferise să-l ajute, el nu-i permisesese.

Când ajunseră la Londra, Simon o obligă să meargă la spital, ca să fie controlată dacă nu cumva frigul nu mai avusese și alte efecte asupra ei și, deși nu avea chef de asta, India nu avu tăria să-l contrazică.

O soră blândă, dar energică o luă în primire. În timp ce o ajuta să se dezbrace și să-și pună îmbrăcăminte de spital, ea-i spuse că nu era singura persoană care fusese adusă din cauza efectelor frigului și că saloanele sunt pline de victime ale viscolului.

— Nu te îngrijora pentru soțul dumitale. O să-ți vezi imediat după ce doctorul te consultă, îi spuse ea Indiei, neștiind de ce aceasta începuse să tremure la auzul numelui lui.

Poate că era mai bine așa, se gândi India obosită, în timp ce era condusă și culcată într-unul din saloane. În acest mod, Simon plecase din viața ei, scutind-o de umilința de a-l ruga să n-o părăsească. Unde-i era mândria? Unde era voința ei care n-o lăsase niciodată să judece cu inima?

Simți o înțepătură în inimă, după care o fură somnul, ștergându-i din minte trecutul și viitorul și făcând-o să cadă în uitare.

Doctorul care o examină îi spuse Indiei că fusese norocoasă, pentru că dacă ar mai fi stat douăzeci și patru de ore, fără ca Simon să fi venit, n-ar fi supraviețuit.

Și asta numea el „noroc”, gândi India cu tristețe. Ce puțin știa despre ea!

— De fapt, mâine poți pleca acasă, continuă doctorul viol. I-am spus deja soțului că poate să vină mâine să te ia.

Ca un pachet de care n-ai nevoie, gândi India cu amărăciune, încercând să-și imagineze reacția lui Simon la spusele doctorului. Dacă ar avea mândrie, l-ar scuti pe el de povara de a nu ști ce să facă cu ea și s-ar duce singură la propria ei casă. Dacă n-o lămuriseră cuvintele Ursulei, modul în care reacționase Simon când o îndepărtase de el fusese mai mult decât convingător.

Poate că surorile fiind prea ocupate, India găsi calea de a se descurca singură. De altfel, era o femeie tânără și sănătoasă, nu ca majoritatea celor internați, oameni în vârstă, victime ale frigului.

Apartamentul ei era gol și singuratic după zarva din spital. Pentru a-și alunga deprimarea, India încercă să-și facă planuri de viitor, dar acest viitor n-o mai interesa.

După ce-și pregăti ceva ușor de mâncare, încercă să se ocupe de ceva, dar imaginile care-i leșeau pe blocul de desen nu erau modele de haine ci cele ale lui Simon — Simon zâmbind, Simon încrunțându-se, Simon... Impinse în lături schițele. La ce bun să scormonească trecutul?

La ora nouă, era gata de culcare. Care va fi oare reacția lui Simon când va veni mâine dimineață s-o ia de la spital? Ușurare?

Tocmai leșea din baie când auzi soneria de la ușă. Luându-și un halat, se duse să deschidă, dându-se înapoi surprinsă, când îl văzu pe Simon în cadrul ei. Profitând de surpriză, el intră în hol, trântind ușa în spatele lui. În ochi i se citea furia și tot corpul lui părea încordat.

— De ce dracu' te joci cu mine? urlă el, înainte ca ea să poată vorbi, degetele lui înfigându-se în brațul încă ud... Ce încerci să-mi faci, India?

— Să-ți fac?

Ea-l privi uimită, simțind un gol în stomac când își dădu seama că el îi interpretase greșit faptele și probabil credea că ea procedase în mod intenționat așa ca să-l forțeze să vină să vadă de ce

a plecat de la spital. Răsufând adânc, se calmă, nevrând să-și trădeze emoțiile.

— Nu este nevoie să continuăm căsătoria, îi spuse ea curajoasă, cu capul în jos ca să nu-i vadă ușurarea de pe față. Eu... eu nu sunt însărcinată.

Pentru moment, se făcu tăcere, așa încât ea crezu că el nu înțelesese, dar apoi, cu o înjurătură care o făcu să-și îndrepte privirea spre el, Simon își întări strânsoarea degetelor pe brațul ei și-i spuse cu furie, printre dinți :

— Da, nu ești? Bine atunci, poate că de data asta, naiba să mă ia, dacă n-o să te las gravidă!

Aceste cuvinte de neînțeles fură urmate de o răsuflare scurtă după care Simon își utilizează forța ca s-o împingă în hol, ca apoi s-o ridice în brațe și s-o ducă în dormitor. Nu mai era vreme de protestat. El îi smulse halatul de pe ea și începu să-i studieze trupul în tăcere.

— Vino încoace.

Indiei îi fu imposibil să nu-l asculte. Ca o somnambulă, ea se apropie de el, nemaiținând cont de goliciunea ei, scăldată în lumina ochilor lui care o atrăgea ca un magnet.

— Ești nevasta mea, îi spuse Simon cu gravitate, când se apropie de el... și m-am săturat să mă mai joc.

Măinile lui începură s-o pipăie, inflăcărandu-i toate simțurile pe care ea încercase să și le stăpânească.

— Simon...

Ca și cum vocea ei ar fi rupt o vrajă, Simon gemu dintr-o dată, trăgând-o spre el.

— Nu vorbi, îi spuse el încordat... nu spune nimic. Lasă-mă să te privesc.

El o îndepărtă ușor, în timp ce ochii se plimbau flămânzi peste trupul ei și India tremură, cuprinsă de uimire și neîncredere. De ce venise oare la ea, așa? Pentru că pur și simplu era nevasta lui? Nu îndrăzni să-l întrebe, nu îndrăzni să rupă vraja care-i cuprinsese pe amândoi.

Ochii lui Simon sclipiră ciudat în timp ce o priveau și spațiul dintre ei se umplu de o încordare nevăzută, care creștea cu fiecare secundă ce trecea.

— India...

Șoptindu-i numele lângă buze, umplându-i simțurile cu mirosul și gustul lui, o luă în brațe și o puse pe pat. Ea fu cuprinsă de o nevoie nebună de a fi posedată de către el... de dorința de a uita totul, în afară de prezent.

În întuneric, el își plimbă mâinile peste trupul ei, pipăind și mângâind, trasând cu limba cercuri erotice peste sânii ei, în timp ce India, cu degetele nerăbdătoare, îi descheia nasturii de la cămașă.

Gura lui peste sâni îi stârni un val de emoții pe care nu mai fu în stare să și le controleze și gemetele ei șoptite îl făcură pe Simon să-i demonstreze că ceea ce simțea ea acum nu era decât începutul unui ocean de senzualitate.

Pielea lui era fierbinte și uscată lângă a ei, și India se simți copleșită de dorința de a-l legăna pe piept. El o vroia, și bineînțeles, ea avea toate drep-

turile ca să-l încurajeze și să-și amestece trupul cu al lui, într-o supunere totală față de bărbăția lui care creștea văzând cu ochii. Simți cum i se usucă gura și inima își întetește bătăile. Dorea cu disperare să fie a lui, dar totuși o voce interioară îi striga să se oprească dacă mai vroia să fie demnă de propriul ei respect. Ea încercă să n-o ia în seamă, și totuși, vocea refuza să tacă. Își simți trupul încordându-se în brațele lui Simon. Buzele lui încetară s-o mai sărute.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el.

— Nu pot, îi spuse India. Nu pot, Simon... nu fără dragoste.

El înjură, o strânse și mai tare și o apropie de trupul lui, pentru ca ea să-i simtă excitarea, ochii arzându-i de o dorință pe care nu se ferea s-o arate. Pentru moment, India crezu că el n-a auzit-o, dar apoi, cu un geamăt, o lăsă în pace, se ridică din pat și începu să se îmbrace.

— Iartă-mă, spuse el crispat, în timp ce-și trăgea pantalonii. Ți-am spus că nu mi-am făcut o obișnuință din a forța femeile să-mi cedeze... dar atunci, nu mai fusesem vreodată îndrăgostit... Când m-am dus la spital și am descoperit că plecuseși, aproape mi-am pierdut mințile. Nu puteam să înțeleg de ce, după ce îmi înduraseși suspiciunile și neîncrederea, ți-ai ales să mă părăsești tocmai acum. De aceea am venit aici, ca să aflu adevărul, spuse el întorcându-se spre ea cu un zâmbet amar... Nu mi-aș fi putut închipui că motivul este acela că nu ești gravidă.

— Dar asta este singurul motiv pentru care te-ai însurat cu mine, interveni India. Pentru că...

Simon răsé aspru, cu autoironie, venind lângă ea.

— Să privim lucrurile așa cum sunt, îi zise el... M-am însurat cu tine numai dintr-un motiv... m-am îndrăgostit tare de tine... Doamne, dar trebuie să fi aflat, continuă el văzând că India îl privește. În noaptea aceea, după ce am cinat cu Alison, sigur că știai...

— Ce să știi? întrebă India cu o voce care tremura puțin. Tot ceea ce știam era că mă urăști din cauză că încerc să-l smulg pe Mel de lângă Alison, și apoi tu... când noi... tăcu speriată de propriile-i cuvinte.

Simon continuă :

— Când eu aproape te-am violat, asta încerci să-mi spui?

— Tu nu știai... credeal...

— Nu știam că ești fecioară? o întrebă Simon răgușit. Crezi că ar fi fost vreo diferență în ceea ce aș fi simțit pentru tine, cu excepția faptului că m-am umplut de rușine transformând ceva ce ar fi putut să fie o experiență frumoasă pentru amândoi, într-o mascaradă a ceea ce ar fi trebuit să fie, din cauză că am fost prea orbit de gelozie pe Mel ca să văd adevărul din spatele așa-ziselor „fapte”? Și chiar și așa, am întors totul în favoarea mea, forțându-te să te măriți cu mine și spunându-mi că o să te fac să mă iubești. Numai că n-a mers... și nu m-am învățat minte. Am venit aici, în seara asta, ca să te opresc să mă părăsești.

Se ridică în picioare în timp ce vorbea, iar pe față i se putea citi descurajarea și încă ceva — o emoție, care-i mări pulsul Indiei — vizibil întipărită pe față.

Se îndreptă spre ușă.

— O să aranjez eu cu divorțul.

Aproape ajunsese la ușă. Încă puțin și pleca, iar India nu știa ce să-i spună, cum să-l convingă de ceea ce simte pentru el. Încercă să vorbească, dar cuvintele-i muriră pe buze. Sări din pat și alergă după el.

— Simon...

Se întoarse și o văzu. O avertiză cu ochii întunecați de durere:

— India...

— Nu mă săruți de rămas-bun? Întrebă ea, știind că se joacă cu focul, dar negăsind altă cale; de fapt n-avea altă cale.

Se îndreptă spre el. El rămăsese nemișcat ca o statuie, doar ochii îi licăreau plini de o amărăciune care făcu să i se strângă inima Indiei.

— India, pentru Dumnezeu, nu fă asta, o preveni el cu voce sugrumată și apoi începu s-o pipăie, plimbându-și mâinile peste trupul ei ca un orb care caută să-și întipărească contururile în minte.

India se simți inundată de un val de plăcere, care o făcu să vibreze. Buzele ei lipite de gâtul lui simțiră greutatea cu care respira, respirație ce se transformă într-un geamăt când ea începu să-și plimbe ușor degetele peste piept și luându-i mâna să i-o pună peste sânii umflați și dureroși de do-

rință. Cu o voce răgușită, abia respirând, ea zise rugător:

— Te Simon, nu mă părăsi. Am nevoie de tine.

Câteva secunde ea crezu că el nu o aude. Ochii i se umplură de lacrimi la gândul că declarația lui de dragoste fusese doar în imaginația ei și apoi, se simți strânsă cu sălbăticie în brațe, buzele lui desfăcându-i gura în grabă; ea simți nevoia să-și încolăcească brațele în jurul gâtului lui și să se abandoneze total acestui sărut.

Trecu o bună bucată de timp până când el o lăsă.

— De ce nu mi ai spus înainte? o întrebă el răgușit, în cele din urmă.

— De ce nu mi-ai spus tu? îl întrebă India. Nu știam că mă iubești. Speram să ne facem un cămin împreună, dar după aceea m-ai acuzat că vreau să-l iau pe Mel de amant...

— Gelozie prostească, admise Simon gânditor. Renunțasem la ideea c-ai fi amanta lui Mel și că ești genul de femeie care să nu mă poată iubi, când, m-am trezit față în față cu voi, în niște circumstanțe deloc încurajatoare, care m-au făcut să cad în cea mai neagră disperare. — încercat să-mi amăgesc teama de a te pierde, spunându-mi că m-ai decepționat tot timpul și că-l dorești pe Mel... de fapt, înnebunisem un pic din cauza geloziei.

— Te-am vrut, recunosc India încet, roșindu-se ușor... chiar de la început. Se încruntă, ca

apoi să continue: — Dar tu m-ai părăsit...

— Pentru că nu mai puteam suporta să stau cu tine fără să fac asta... și asta, îi spuse Simon sărutând-o de-a lungul gâtului și pe buze. Nu poți să înțelegi, India, trebuia să te părăsesc pentru a nu-mi pierde respectul față de mine însumi, nu puteam sta în aceeași casă cu tine fără să mă culc cu tine, termină el.

— Dar Ursula mi-a spus că o iubești, că vrei ca eu să te părăsesc... că de aceea...

— Ursula! ochii lui Simon se innegurară. Într-o zi, m-am întâlnit întâmplător cu ea în Londra și mi-a spus că te-a văzut la Gloucester și i-ai spus că te întorci la Londra, părăsindu-mă. Din cauza asta n-am venit la Meadow's End în momentul în care s-a înrăutățit vremea. Doar când m-a sunat Jenny să mă întrebe unde ești, deoarece nu reușea să ia legătura cu tine, mi-am dat seama de adevăr. Am încercat să-ți telefonez și când am descoperit că linia este deranjată, m-am grăbit cât am putut de tare să vin, ca să te găsesc pe punctul de a-ți pierde viața.

Pentru a-i alunga expresia încordată a ochilor bântuiți de durere, India se ridică pe vârful picioarelor și-i linse ușor buzele cu limba, ochii ei îndemnându-l să uite trecutul.

— Erai atât de rece și nepăsător, îi spuse ea încetșor. N-am putut suporta să mă iei în brațe ca pe o străină care are nevoie de îngrijire. Erai atât de distant...

— Distant! se încruntă ușor Simon. Ai idee câtă voință mi-a trebuit ca să mă comport cu tine ca și cum mi-ai fi fost străină? Sau ce a însemnat să încerc să dorm cu trupul tău alături de al meu, știind că te pot atinge oricând?

— La fel am simțit și eu, recunosc India. Când m-am trezit, tu erai încă adormit, și apoi te-ai trezit și...

— Și am trecut prin chinurile iadului ca să nu te iau în brațe și să fac dragoste cu tine acolo și atunci, termină Simon... Uite la ce mă coborâsem... știind cât de aproape ești de moarte prin hipotermie și cât de slăbită, tot te doream... cu disperare.

Se lăsă un moment de tăcere, în care fiecare dintre ei își aminti chinurile prin care trecuse, după care India zise mîeros:

— Acum nu mai sufăr de hipotermie, dar simt nevoia să te simt aproape, Simon.

— Chiar așa? zise Simon zâmbind, luând-o pe sus în brațe, cu inima bătându-i nebunește lângă obrazul ei, în timp ce se grăbea spre pat.

Ea-i întinse brațele cu dragoste, văzând iubirea din ochii lui.

— Să mă iubești, îi murmură el în timp ce-i căuta gura. Să mă iubești, India, pentru că nu cred că aș suporta dacă nu m-ai iubi.

— Te iubesc, îi spuse ea răgușit, lăsând ca trupul ei să-i spună fără vorbe, cât de mare este dragostea ei pentru el și primind în schimb șoaptele lui de iubire.

Trecutul, cu toate necazurile sale, dispăru ca-n ceață. Viitorul strălucea glorios în fața lor, dar acum, India era mai mult decât mulțumită de prezent, aici în brațele lui Simon, al cărui trup învăța adevăratul înțeles al legământului pe care i-l făcuse.

— SFARȘIT —

Editurile ALCRIS și CONI

vă propun din colecțiile lor

Colecția „EL și EA“

- nr. 12 Essie Summers
— Primăvară în septembrie
- nr. 13 Maureen Bronson
— Pasărea de foc
- nr. 14 Shirley Hart
— Obsesia unei nopți

Colecția „ROMANTIC“

- nr. 9 Rosemary Carter
— Dacă întorci spatele trecutului
- nr. 10 Penny Jordan
— Femeia care urăște bărbații
- nr. 11 Lizbie Browne
— Cei mai buni dușmani